

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑ । नक्ष॑त्रन्दे॒वमिन्द्रि॒यम् । इ॒दमा॑सां
विच॑क्ष॒णम् । ह॒विरा॒सं जु॑होत॒न । यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य
के॒तवः॑ । यस्ये॒मा वि॒श्वा भुव॑नानि॒ सर्वा॑ । स कृ॒त्तिका॑भि॒रभि
सं॒वसा॑नः । अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॒विते॑ द॒धातु॑ । प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी
वे॒तु पत्नी॑ । वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः ॥१॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॒धातु॑ । यथा॑ जी॒वेम॑ श॒रदः॑ सर्वा॑राः ।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त् । वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्र॒तिमो॑द॒माना॑ ।
प्र॒जाप॑तिः ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती । प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॑यातु य॒ज्ञम् ।
सोमो॑ रा॒जा मृ॑गशी॒र्षेण॑ आ॒गन् । शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒
धा॒म । आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु । रे॒तः प्र॒जां यज॑माने

दधातु॥२॥

यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति। प्रियं राजन्प्रियतमं
प्रियाणाम्। तस्मै ते सोम हविषा विधेम। शन्न एधि द्विपदे
शञ्चतुष्पदे। आर्द्रया रुद्रः प्रथमान एति। श्रेष्ठो देवानां
पतिरघ्नियानाम्। नक्षत्रमस्य हविषा विधेम। मा नः प्रजां
रीरिषन्मोत वीरान्। हेती रुद्रस्य परि णो वृणक्तु। आर्द्रा
नक्षत्रं जुषतां हविर्नः॥३॥

प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशंसन्नुदतामरातिम्।
पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्।
पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः।
एवा न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा।
पुनर्वसू हविषा वर्धयन्ती। प्रियन्देवानामप्येतु पार्थः॥४॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभिसम्बभूव। श्रेष्ठो
देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु।
तिष्यः पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चात्।

बाधेता॒न्द्वेषो॒ अभय॑ङ्क॒णुता॑म्। सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यः स्याम। इ॒द९
स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु जुष्टम्। आ॒श्रेषा॒ येषा॑मनुयन्ति॒ चेतः॑॥५॥

ये अ॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीङ्क्षि॑यन्ति। ते नः॑ स॒र्पासो॒ हव॑मागमिष्ठाः।
ये रो॑च॒ने सूर्य॑स्यापि॒ सर्पाः॑। ये दि॒वं दे॒वीमनु॑ स॒ञ्चर॑न्ति।
येषा॑माश्रेषा॒ अनु॑यन्ति॒ कामम्॑। तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॑ मधु॑मञ्जुहोमि।
उप॑हृताः पि॒तरो॒ ये म॒घासु॑। मनो॑जवसः सु॒कृतः॑ सु॒कृत्याः॑। ते
नो नक्ष॑त्रे हव॒माग॑मिष्ठाः। स्व॒धाभि॑र्यज्ञं प्रय॑तं जुषन्ताम्॥६॥

ये अ॒ग्निद॒ग्धा येऽन॑ग्निदग्धाः। येऽमुं॑ लो॒कं पि॒तरः॑ क्षि॒यन्ति॑।
या९श्च॑ वि॒द्म या९ उ॑ च न प्रवि॒द्म। म॒घासु॑ य॒ज्ञ९ सु॒कृतं॑
जुषन्ताम्। गवा॑ं पतिः॒ फल्गु॑नीनामसि॒ त्वम्। तद॑र्यमन्वरुण
मित्र॑ चारु॑। तन्त्वा॑ व॒य९ स॑नि॒तार९ स॑नीनाम्। जी॒वा
जी॒वन्त॑मुप॒ संवि॑शेम। येने॒मा वि॒श्वा भुव॑नानि॒ सञ्जि॑ता। यस्य॑
दे॒वा अनु॑ सं॒ यन्ति॒ चेतः॑॥७॥

अ॒र्य॒मा राजा॑ऽज॒रस्तु॑विष्मान्। फल्गु॑नीनामृष॒भो रो॑रवीति।
श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भगवो भगासि। तत्त्वा॑ वि॒दुः फल्गु॑नी॒स्तस्य॑

वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमजरं सुवीर्यम्। गोमदश्ववदुप-
सन्नुदेह। भगो ह दाता भगु इत्प्रदाता। भगो देवीः
फल्युनीरा विवेश। भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैः
सधमादं मदेम॥८॥

आयातु देवः सवितोपयातु। हिरण्ययेन सुवृता रथेन। वहन्
हस्तं सुभगं विद्वनापसम्। प्रयच्छन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं।
हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृणीम एनत्।
दातारमद्य सविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति
यज्ञम्। त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्राम्। सुभं संसं युवतिं
रोचमानाम्॥९॥

निवेशयन्नमृतान्मर्त्यांश्च। रूपाणि पिंशन्भुवनानि विश्वा।
तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम्। तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु
मह्यम्। तन्नः प्रजां वीरवतीं सनोतु। गोभिर्नो अश्वैः
समनक्तु यज्ञम्। वायुर्नक्षत्रमभ्येति निष्पाम्। तिग्मशृङ्गो
वृषभो रोरुवाणः। समीरयन्भुवना मातरिश्वा। अप द्वेषांसि

नुदतामरांतीः॥१०॥

तन्नो वा॒युस्तदु॒ निष्ठां शृ॒णोतु। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु
मह्य॑म्। तन्नो दे॒वासो अ॒नु॒जानन्तु॒ काम॑म्। यथा॒
तरे॑म दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। दूर॑म॒स्मच्छ॑त्र॒वो य॑न्तु भी॒ताः।
तदिन्द्रा॒ग्नी कृ॑णुता॒न्तद्वि॑शा॒खे। तन्नो दे॒वा अ॒नु॒मदन्तु॒ यज्ञ॑म्।
प॒श्चात्पु॑रस्ता॒दभ॑यन्नो अस्तु। नक्ष॑त्राणा॒मधि॑पती॒ विशा॑खे।
श्रेष्ठा॑विन्द्रा॒ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ॥११॥

विषू॑चः शत्रू॑नप॒ बाध॑मानौ। अप॒ क्षुध॑न्नुदतामरांतिम्। पूर्णा
प॒श्चादु॑त पूर्णा पु॒रस्ता॑त्। उ॒न्म॑ध्यतः पौर्ण॑मा॒सी जि॑गाय।
तस्या॑न्दे॒वा अ॒धि सं॒वस॑न्तः। उ॒त्त॒मे नाकं॑ इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
पृ॒थ्वी सु॒वर्चा॑ यु॒वतिः स॒जोषा॑ः। पौर्ण॑मा॒स्युद॑गा॒च्छोभ॑माना।
आ॒प्या॒यय॑न्ती दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। उ॒रु॒न्दुहां॑ यज॑मानाय
य॒ज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो जृषन्ताश्चेतो मदेम रोचमानामरांतीर्गोपौ यज्ञम्॥१॥[१]

ऋ॒द्ध्या॒स्मं ह॒व्यैर्न॑म॒सोप॑सद्य। मि॒त्रन्दे॒वं मि॒त्रधे॑यन्नो अस्तु।

अ॒नू॒रा॒धान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः। श॒त॒र्जी॒वेम॑ श॒रदः॑ स॒र्वी॒राः।
चि॒त्रं नक्ष॑त्रमुद॒गात्पु॒रस्ता॑त्। अ॒नू॒रा॒धास॑ इति॒ यद्वद॑न्ति।
तन्मि॒त्र ए॑ति प॒थिभि॑र्देव॒यानैः॑। हि॒र॒ण्य॒यैर्वि॑त॒तैर॒न्तरि॑क्षे।
इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाम॒नु नक्ष॑त्रमेति। यस्मि॑न्वृ॒त्रं वृ॑त्र॒तूर्ये॑ त॒तार॑॥१३॥

तस्मि॑न्व॒यम॒मृत॑न्दुहा॒नाः। क्षु॒धन्त॑रेम॒ दुरि॑ति॒न्दुरि॑ष्टिम्।
पु॒र॒न्द॒राय॑ वृष॒भाय॑ धृ॒ष्णवै॑। अषा॑ढाय॒ सह॑मा॒नाय॑ मी॒ढुषे॑।
इन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठा म॑धु॒म॒द्दुहा॑ना। उ॒रुं कृ॑णोतु॒ यज॑मा॒नाय॑
लो॒कम्। मू॒लं प्र॒जां वी॒रव॑तीं विदेय। परा॑च्येतु॒ निर्ऋ॑तिः
परा॑चा। गोभि॑र्नक्ष॒त्रं प॒शुभिः॑ स॒म॒क्तम्। अह॑र्भूया॒द्यज॑मा॒नाय॑
म॒ह्यम्॥१४॥

अह॑र्नो अ॒द्य सु॑वि॒ते द॑धातु। मू॒लं नक्ष॑त्रमिति॒ यद्वद॑न्ति।
परा॑चीं वा॒चा निर्ऋ॑ति॒नुदामि॑। शि॒वं प्र॒जायै॑ शि॒वम॑स्तु
म॒ह्यम्। या दि॒व्या आपः॑ प॒यसा॑ स॒म्बभू॑वुः। या अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त
पा॒र्थि॒वीर्याः॑। यासा॑मषा॒ढा अ॑नु॒यन्ति॒ काम॑म्। ता न॒ आपः॑
श॒ऽस्यो॒ना भ॑वन्तु। याश्च॒ कूप्या॑ याश्च॒ ना॒द्याः॑ स॒मु॒द्रियाः॑।

याश्च वैशन्तीरुत प्रांसचीर्याः॥१५॥

यासामषाढा मधुं भक्षयन्ति। ता न आपः शः स्योना
भवन्तु। तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु
यज्ञम्। तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय
कल्पताम्। शुभ्राः कन्या युवतयः सुपेशसः। कर्मकृतः
सुकृतो वीर्यावतीः। विश्वान्देवान् हविषा वर्धयन्तीः।
अषाढाः काममुप यान्तु यज्ञम्॥१६॥

यस्मिन्ब्रह्माऽभ्यजयत्सर्वमेतत्। अमुं च लोकमिदम् च
सर्वम्। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य। श्रियन्दधात्वहणीयमानम्।
उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेमौ। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम्।
तस्मिन्वयं पृतनाः सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनुजानन्तु
कामम्। शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या
उपशृणोमि वाचम्॥१७॥

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीमेनाः हविषा
यजामः। त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचक्रमे। महीन्दिवं

पृथिवीमन्तरिक्षम्। तच्छ्रोणैति श्रवं इच्छमाना। पुण्यं
 श्लोकं यजमानाय कृण्वती। अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासः।
 चतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजसः
 परस्तात्। संवत्सरीणममृतं स्वस्ति॥१८॥

यज्ञं नः पान्तु वसंवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु
 श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षत्रमभि संविशाम। मा नो
 अरातिरघशंसाऽगन्। क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः।
 नक्षत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः।
 शतं सहस्रां भेषजानि धत्तः। यज्ञन्नो राजा वरुण उपयातु।
 तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः॥१९॥

तन्नो नक्षत्रं शतभिषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्वेषजानि।
 अज एकपादुदगात्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रतिमोदमानः।
 तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः।
 विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्।
 तं सूर्यं देवमजमेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति

सर्वे॥२०॥

अहिर्बुध्नियः प्रथमान एति। श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम्।
तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति
सर्वे। चत्वार एकमभिकर्म देवाः। प्रोष्ठपदास इति यान्
वदन्ति। ते बुध्नियं परिषद्यः स्तुवन्तः। अहिः रक्षन्ति
नमसोपसद्य। पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा
वाजबस्त्यौ॥२१॥

इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्।
क्षुद्रान्पशून् रक्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वाः अन्वेतु
पूषा। अन्नः रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजः सनुतां
यजमानाय यज्ञम्। तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्ठौ
सुयमैभिरश्वैः। स्वं नक्षत्रं हविषा यजन्तौ। मध्वा संपृक्तौ
यजुषा समंक्तौ॥२२॥

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतस्य गोपौ।
तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपयाताम्। नमोऽश्विभ्याङ्गुमोऽश्वयुग्भ्याम्।

अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचष्टाम्।
 लोकस्य राजा महतो महान् हि। सुगन्नः पन्थामभयङ्कणोतु।
 यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा। यस्मिन्नेनमभ्यषिञ्चन्त देवाः।
 तदस्य चित्रं हविषा यजाम। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु।
 निवेशनी यत्ते देवा अदधुः॥२३॥

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वे वाजवस्त्यौ समन्तौ
 देवास्त्रीणि च॥२॥ [२]

नवोनवो भवति जायमानो यमादित्या अंशुमाप्याययन्ति।
 ये विरूपे समनसा सव्ययन्ती। समानन्तन्तु परितातना ते।
 विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम्।
 वयन्देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नासो देववीतिन्दधानाः।
 अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः। अति पाप्मानमति मुक्त्या गमेम।
 प्रत्युवदृश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चक्षुषा।
 तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः।

सचा॑ उ॒द्यन्नक्ष॑त्रमर्चि॒मत्। तवेदु॑षो व्युषि॒ सूर्य॑स्य च। सं
भ॒क्तेन॑ गमेमहि। तन्नो॒ नक्ष॑त्रमर्चि॒मत्। भा॒नुम॑त्तेजं उ॒च्चर॑त्।
उप॑य॒ज्ञमि॒हाग॑मत्॥ २५॥

प्र नक्ष॑त्राय दे॒वाय॑। इन्द्रा॒येन्दु॑ः हवामहे। सनः॑ सवि॒ता
सु॒वत्स॒निम्। पु॒ष्टि॒दां वी॒रव॑त्तमम्। उदु॒त्यश्चि॒त्रम्। अदि॑तिर्न
उरु॑ष्यतु म॒हीमू॒ षु मा॑तरम्। इ॒दं विष्णुः॑ प्रतद्विष्णुः।
अ॒ग्निर्मू॒र्धा भुवः॑। अ॒नु॒नोऽद्या॑नु॒मति॑रन्वि॒दनु॑मते॒ त्वम्।
ह॒व्य॒वाह॑ः स्वि॒ष्टम्॥ २६॥

आय॒त्यंग॑मत्स्वि॒ष्टम्॥ ३॥ [३]

अ॒ग्नि॒र्वा अ॑कामयत। अ॒न्ना॒दो दे॒वाना॑ऽस्यामि॒ति। स
ए॒तम॑ग्नये कृ॒त्तिका॑भ्यः पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर॑वपत्। ततो॒
वै सोऽ॑न्ना॒दो दे॒वाना॑मभवत्। अ॒ग्निर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दः। यथा॑ ह
वा अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मन्ना॒दः। ए॒व॑ ह वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
अ॒ग्नये॑ स्वाहा कृ॒त्तिका॑भ्यः स्वाहा॑। अ॒म्बायै॑ स्वाहा॑ दु॒लायै॑
स्वाहा॑। नि॒त॒त्यै स्वाहा॑ऽभ्रय॑न्त्यै स्वाहा॑। मे॒घय॑न्त्यै स्वाहा॑

व॒रु॒षय॑न्त्यै॒ स्वाहा॑। चु॒पु॒णीका॑यै॒ स्वाहेति॑॥२७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
तासां॑ रोहि॒णीम॒भ्यध्या॑यत्। सोऽ॑कामयत। उप॒ मा
व॑र्तेत। समे॑नया गच्छे॒येति॑। स ए॒तं प्र॒जाप॑तये रोहि॒ण्यै
च॒रुन्नि॑रवपत्। ततो॒ वै सा तमु॑पावर्तत। समे॑नयागच्छत।
उप॑ ह॒ वा ए॑नं प्रि॒यमाव॑र्तते। सं प्रि॒येण॑ गच्छते। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॑त्र जुहोति।
प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै स्वाहा॑। रोच॑मानायै॒ स्वाहा॑
प्र॒जाभ्यः॑ स्वाहेति॑॥२८॥

सोमो॒ वा अ॑कामयत। ओष॑धीनां॑ रा॒ज्यम॒भिज॑येय॒मिति॑।
स ए॒तं सोमा॑य मृ॒गशी॒र्षाय॑ श्यामा॒कश्च॒रुं पय॑सि
नि॑रवपत्। ततो॒ वै स ओष॑धीनां॑ रा॒ज्यम॒भ्यज॑यत्।
स॒मा॒ना॒नां॑ ह॒ वै रा॒ज्यम॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॑त्र जुहोति। सोमा॑य॒ स्वाहा॑
मृ॒गशी॒र्षाय॑ स्वाहा॑। इ॒न्व॒काभ्यः॑ स्वाहौष॑धीभ्यः॒ स्वाहा॑।
रा॒ज्याय॑ स्वाहा॒ऽभिज॑ित्यै॒ स्वाहेति॑॥२९॥

रुद्रो वा अ॒कामयत। प॒शुमान्त्स्या॒मिति॑। स ए॒त॒
 रु॒द्राया॒र्द्रायै॑ प्रै॒य्यङ्ग॑वश्च॒रुं प॑य॒सि नि॑र॒वपत्। ततो॒ वै
 स प॑शु॒मान॑भवत्। प॒शुमान् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
 रु॒द्राय॒ स्वाहा॒र्द्रायै॑ स्वाहा॑। पि॒न्व॑मा॒नायै॑ स्वाहा॑ प॒शुभ्यः॑
 स्वाहेति॑॥ ३० ॥

ऋ॒क्षा वा इ॒यम॑लो॒मका॑ऽऽसीत्। साऽका॑मयत।
 ओष॑धीभिर्व॒नस्प॑तिभिः प्रजा॑येयेति॑। सै॒तमदि॑त्यै
 पुन॑र्वसुभ्याश्च॒रुन्नि॑र॒वपत्। ततो॒ वा इ॒यमोष॑धीभिर्व॒नस्प॑तिभिः
 प्राजा॑यत। प्रजा॑यते ह॒ वै प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒
 यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अदि॑त्यै स्वाहा॒
 पुन॑र्वसुभ्याम्। स्वाहा भू॒त्यै स्वाहा॒ प्रजा॑त्यै स्वाहेति॑॥ ३१ ॥

बृह॑स्पति॒र्वा अ॑कामयत। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी स्या॒मिति॑। स ए॒तं
 बृह॑स्पत॒ये ति॒ष्याय॑ नैवा॒रश्च॒रुं प॑य॒सि नि॑र॒वपत्। ततो॒ वै स
 ब्र॑ह्मव॒र्चस्य॑भवत्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒
 यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। बृह॑स्पत॒ये स्वाहा॑

ति॒ष्या॒य॒ स्वाहा॑॥ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सा॒य॒ स्वाहेति॑॥३२॥

दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॒त्ता आ॒सन्। ते दे॒वाः स॒र्पेभ्य॑ आ॒श्रेषा॒भ्य॒
आ॒ज्यै॑ क॒र॒म्भ॒न्नि॒र॒व॒पन्। ता॒ने॒ताभि॑रे॒वदे॒वता॑भि॒रु॒पा॒न॒यन्।
ए॒ताभि॑र॒ह॒ वै दे॒वता॑भि॒र्द्विष॑न्तं भ्रातृ॒व्य॒मु॒प॒न॒यति॑। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑। स॒र्पेभ्यः॑
स्वाहा॑ऽऽश्रे॒षा॒भ्यः स्वाहा॑॥ द॒न्द्र॒शू॒कै॒भ्यः स्वाहेति॑॥३३॥

पि॒त॒रो वा अ॑का॒म॒यन्त॑। पि॒तृ॒लो॒क ऋ॒ध्रु॒या॒मेति॑। त ए॒तं
पि॒तृ॒भ्यो म॒घा॒भ्यः पु॒रो॒डा॒शः ष॒ट्क॒पा॒लं नि॒र॒व॒पन्। ततो॑ वै
ते पि॒तृ॒लो॒क आ॑र्ध्रु॒वन्। पि॒तृ॒लो॒के ह॒ वा ऋ॒ध्नो॑ति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।
पि॒तृ॒भ्यः स्वाहा॑ म॒घा॒भ्यः। स्वाहा॑ऽन॒घा॒भ्यः स्वाहा॑ग॒दा॒भ्यः।
स्वाहा॑ऽरु॒न्ध॒ती॒भ्यः स्वाहेति॑॥३४॥

अ॒र्य॒मा वा अ॑का॒म॒यत॑। प॒शु॒मा॒न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तम॑र्य॒म्णे
फ॒ल्गु॑नी॒भ्याश्च॒रु॒न्नि॒र॒व॒पत्। ततो॑ वै स प॑शु॒मान॑भवत्।
प॒शु॒मान् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
चैन॒दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑। अ॒र्य॒म्णे स्वाहा॑ फ॒ल्गु॑नी॒भ्याः

स्वाहा॥ प॒शुभ्यः स्वाहेति॥३५॥

भ॒गो वा अ॑कामयत। भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वानां॑ स्या॒मिति॑। स ए॒तं
भ॒गाय॑ फ॒ल्गुनी॑भ्याश्च॒रुन्नि॑र॒वप॑त्। ततो॒ वै स भ॒गी श्रे॒ष्ठी
दे॒वाना॑मभवत्। भ॒गी ह॒ वै श्रे॒ष्ठी स॑मा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देवं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। भ॒गाय॑
स्वाहा॒ फ॒ल्गुनी॑भ्या॒ऽ स्वाहा॑। श्रे॒ष्ठाया॑ स्वाहेति॥३६॥

स॒वि॒ता वा अ॑कामयत। श्र॒न्मे दे॒वा द॑धी॒रन्। स॒वि॒ता
स्या॒मिति॑। स ए॒तं स॑वि॒त्रे ह॑स्ता॒य प॒रोडा॑शं द्वा॒दश॑क॒पालं
नि॒र॒व॒प॒दाशू॑नां व्री॒हीणा॑म्। ततो॒ वै तस्मै॑ श्रद्धे॒वा अ॑द॒धत।
स॒वि॒ताऽभ॑वत्। श्रद्धे॒वा अ॑स्मै म॒नुष्या॑ दधते। स॒वि॒ता
स॑मा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देवं
वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। स॒वि॒त्रे स्वाहा॒ ह॑स्ता॒य। स्वाहा॑ द॒द॒ते
स्वाहा॑ पृ॒ण॒ते। स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्ण॒ते स्वाहेति॑
॥३७॥

त्वष्टा॒ वा अ॑कामयत। चि॒त्रं प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑। स ए॒तन्त्वष्टे॑

चित्रायै पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो वै स चित्रं
प्रजामविन्दत। चित्रं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहा
चित्रायै स्वाहा। चैत्राय स्वाहा प्रजायै स्वाहेति॥३८॥

वायुर्वा अकामयत। कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति।
स एतद्वायवे निष्पायै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत्। ततो
वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। कामचारं ह वा
एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ
चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा निष्पायै स्वाहा।
कामचाराय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रेष्ठं देवानामभिजयेवेति।
तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालं
निरवपताम्। ततो वै तौ श्रेष्ठं देवानामभ्यजयताम्।
श्रेष्ठं ह वै समानानामभि जयति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्यां
स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठाय स्वाहाऽभिजित्यै

स्वाहेति॥४०॥

अथै॒तत्पौ॑र्ण॒मा॒स्या आज्यं॑ निर्व॒पति॑ । कामो॒ वै पौ॑र्ण॒मासी॑ ।
काम॒ आज्य॑म् । कामे॒नैव॑ काम॒ꣳ सम॑र्धयति । क्षि॒प्रमे॑न॒ꣳ
सकाम॒ उप॑नमति । येन॒ कामे॑न॒ यज॑ते । सोऽ॒त्र जु॑होति ।
पौ॑र्ण॒मा॒स्यै स्वाहा॒ कामा॑य॒ स्वाहाऽऽग॑त्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिष्पोऽंश सोम एकादश रुद्रो दशर्क्षेकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नवं पितॄ
एकादशार्यमा भगो दश दश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ
पञ्चदश॥४॥

[४]

मि॒त्रो वा अ॑कामयत । मि॒त्र॒धेय॑मेषु लो॒केष्व॒भिज॑येय॒मिति॑ ।
स ए॒तं मि॒त्राया॑नूरा॒धेभ्य॑श्चरु॒न्निर्व॑पत् । ततो॒ वै स
मि॒त्र॒धेय॑मेषुलो॒केष्व॒भ्यज॑यत् । मि॒त्र॒धेय॑ꣳ ह वा ए॒षु
लो॒केष्व॒भिज॑यति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॑होति । मि॒त्राय॑ स्वाहाऽनूरा॒धेभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
मि॒त्र॒धेया॑य॒ स्वाहाऽभिज॑ित्यै स्वाहेति॥४२॥

इन्द्रो॒ वा अ॑कामयत । ज्यैष्ठ्यं॑ दे॒वाना॑म॒भिज॑येय॒मिति॑ ।

स ए॒तमिन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठायै॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
 निर॑वपन्म॒हाव्री॑हीणाम्। ततो॒ वै स ज्यै॑ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भ्यज॑यत्।
 ज्यै॑ष्ठ्यं ह॒ वै स॑मा॒नाना॑म॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
 यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। इन्द्रा॑य स्वाहा॑
 ज्ये॒ष्ठायै॑ स्वाहा॑। ज्यै॒ष्ठ्याय॑ स्वाहा॒भिजित्यै॑ स्वाहेति॑॥४३॥

प्र॒जाप॑ति॒र्वा अ॑कामयत। मूलं॑ प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑। स
 ए॒तं प्र॒जाप॑तये मूला॑य च॒रुन्निर॑वपत्। ततो॒ वै स मूलं॑
 प्र॒जाम॑विन्दत। मूलं॑ ह॒ वै प्र॒जां वि॑न्दते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
 यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। प्र॒जाप॑तये
 स्वाहा॑ मूला॑य स्वाहा॑। प्र॒जायै॑ स्वाहेति॑॥४४॥

आपो॑ वा अ॑कामयन्त। स॒मुद्र॑ङ्काम॒म॒भिज॑ये॒मेति॑।
 ता ए॒तम॒द्ध्योऽ॒षाढा॑भ्यश्च॒रुन्निर॑वपन्। ततो॒ वै ताः
 स॒मुद्र॑ङ्काम॒म॒भ्यज॑यन्। स॒मुद्रं॑ ह॒ वै का॒म॒म॒भिज॑यति। य
 ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
 अ॒द्ध्यः स्वाहा॑ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑। स॒मुद्रा॑य स्वाहा॑ का॒माय॑

स्वाहा॥ अ॒भिजि॑त्यै स्वाहेति॥४५॥

विश्वे॒ वै दे॒वा अ॑कामयन्त। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ज॑येमेति। त
ए॒तं वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ऽषा॒ढाभ्य॑श्चरुन्निरवपन्। ततो॒ वै
तेऽन॑पज॒य्यम॑जयन्। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ह॒ वै ज॑यति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॥ अ॒न॒प॒ज॒य्याय॑
स्वाहा॒ जित्यै॑ स्वाहेति॥४६॥

ब्रह्म॑ वा अ॑कामयत। ब्र॒ह्म॒लो॒कम॑भिजयेयमिति। तदे॒तं
ब्रह्म॑णेऽभिजिते चरुन्निरवपत्। ततो॒ वै तद्ब्र॑ह्म॒लो॒कम॑भ्यजयत्।
ब्र॒ह्म॒लो॒कं ह॒ वा अ॑भिजयति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। ब्रह्म॑णे स्वाहा॑ऽभिजिते
स्वाहा॥ ब्र॒ह्म॒लो॒काय॑ स्वाहा॑ऽभिजित्यै स्वाहेति॥४७॥

विष्णु॑र्वा अ॑कामयत। पु॒ण्यं॒ श्लोकं॑ शृण्वीय। न मा
पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छेदिति। स ए॒तं वि॒ष्णवे॑ श्रो॒णायै॑
पुरो॒डाश॑त्रिकपा॒लन्नि॑रवपत्। ततो॒ वै स पु॒ण्यं॒
श्लोकं॑मशृणुत। नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छत्। पु॒ण्यं॒ ह॒

वै श्लोकं शृणुते। नैनं पापी कीर्तिरागच्छति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा। श्लोकाय स्वाहा श्रुताय
स्वाहेति॥४८॥

वसवो वा अकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त एतं
वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। ततो वै
तेऽग्रं देवतानां पर्यायन्। अग्रं ह वै समानानां पर्येति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा। अग्राय स्वाहा परीत्यै
स्वाहेति॥४९॥

इन्द्रो वा अकामयत। दृढोऽशिथिलः स्यामिति।
स एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं
दशकपालं निरवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वै स
दृढोऽशिथिलोऽभवत्। दृढो ह वा अशिथिलो भवति।
य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र

जुहोति। वरुणाय॒ स्वाहा॑ श॒तभि॑षजे॒ स्वाहा॑। भे॒ष॒जेभ्यः॒
स्वाहेति॑॥५०॥

अ॒जो वा ए॒कपा॑दकामयत। ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॒मिति॑।
स ए॒तम॒जायै॑कपदे प्रोष्ठप॒देभ्यः॑श्चरुन्निर॑वपत्। ततो॒ वै स
ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑भवत्। ते॒ज॒स्वी ह॒ वै ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒जायै॑कपदे॒ स्वाहा॑ प्रोष्ठप॒देभ्यः॑ स्वाहा॑। तेज॑से॒ स्वाहा॑
ब्रह्मवर्च॒साय॑ स्वाहेति॑॥५१॥

अहि॒र्वै बु॒ध्रियो॑ऽकामयत। इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॑न्दे॒येति॑। स
ए॒तम॑ह॒ये बु॒ध्रिया॑य प्रोष्ठप॒देभ्यः॑ पुरो॒डाशं॑ भूमि॑कपालं
निर॑वत्। ततो॒ वै स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। इ॒मां ह॒ वै
प्र॑ति॒ष्ठां वि॑न्दते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते। य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ह॒ये बु॒ध्रिया॑य॒ स्वाहा॑ प्रोष्ठप॒देभ्यः॑
स्वाहा॑। प्र॑ति॒ष्ठायै॑ स्वाहेति॑॥५२॥

पू॒षा वा अ॑कामयत। प॒शुमा॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं पू॒ष्णे रे॒वत्यै॑
च॒रुन्निर॑वपत्। ततो॒ वै स प॑शु॒मान॑भवत्। प॒शुमा॑न् ह॒ वै

भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑। पू॒ष्णे स्वाहा॑ रे॒वत्यै॒ स्वाहा॑। प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॥५३॥
 अ॒श्विनौ॒ वा अ॑कामयेताम्। श्रो॒त्रस्वि॒नाव॑ब॒धिरो॒ स्या॒वेति॑।
 तावे॒तम॒श्विभ्या॑म॒श्वयु॑ग्भ्यां पुरो॒डाश॑न्दि॒क्कपा॒लन्नि॑र॒वप॑ताम्।
 ततो॒ वै तौ श्रो॑त्रस्वि॒नाव॑ब॒धिरा॑वभवताम्। श्रो॒त्रस्वी॒ ह वा॒
 अब॑धिरो भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑। अ॒श्विभ्या॑ꣳ स्वाहा॑ꣳश्व॒युग्भ्या॑ꣳ
 स्वाहा॑। श्रो॒त्राय॒ स्वाहा॑ श्रु॒त्यै स्वा॑हेति॥५४॥

य॒मो वा अ॑कामयत्। पि॒तृणा॑ꣳ रा॒ज्यम॑भिज॒येय॑मिति॑। स
 ए॒तं य॒माया॑प॒भर॑णीभ्यश्च॒रुन्नि॑र॒वप॑त्। ततो॒ वै स पि॑तृणा॑ꣳ
 रा॒ज्यम॑भ्य॒जय॑त्। स॒मा॒ना॒नाꣳ ह॒ वै रा॒ज्यम॑भि॒ज॒यति॑। य
 ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।
 य॒माय॒ स्वाहा॑ꣳप॒भर॑णीभ्यः॒ स्वाहा॑। रा॒ज्याय॒ स्वाहा॑भिज॒त्यै
 स्वा॑हेति॥५५॥

अथै॒तद॑मावा॒स्याया॒ आज्यं॑ निर्व॑पति। का॒मो वा
 अ॑मावा॒स्या। का॒म आज्य॑म्। का॒मेनै॒व का॒मꣳ स॒म॒र्धय॑ति।

क्षिप्रमे॑न॒ꣳ सका॑म् उप॒नम॑ति। येन॒ कामे॑न॒ यज॑ते। सोऽत्र॑
जुहोति। अ॒मा॒वा॒स्यायै॑ स्वाहा॒ कामा॑य॒ स्वाहाऽऽग॑त्यै
स्वाहेति॑॥५६॥

मित्र॑ इन्द्रः प्रजाप॑तिर्दशं दशाप॑ एका॑दशं विश्वे॑ ब्रह्म॑ दश॑दशं विष्णु॑स्त्रयो॑दशं वस॑व इन्द्रोऽजोऽहि॑र्वै
बुध्नियः॑ पूषा॑ऽश्विनौ॑ य॒मो दशं॑ दशाथै॑तद॒मावा॑स्याया अ॒ष्टौ पञ्च॑दश॥५॥ [५]

च॒न्द्रमा॑ वा अ॒काम॑यत। अ॒होरा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्सं॑वत्स॒रमा॑
च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यꣳ सलो॒कता॑माप्नुयामि॒ति। स ए॒तश्च॒न्द्रम॑से
प्रती॒दृश्या॑यै पुरो॒डाशं॑ पञ्च॑दशकपालं॒ निर॑वपत्। ततो॒
वै सोऽहो॑रा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्सं॑वत्स॒रमा॑ह्वा।
च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यꣳ सलो॒कता॑माप्नोत्। अ॒होरा॒त्रान् ह वा
अ॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्सं॑वत्स॒रमा॑ह्वा। च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यꣳ
सलो॒कता॑माप्नोति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। च॒न्द्रम॑से स्वाहा॑ प्रती॒दृश्या॑यै
स्वाहा॑। अ॒होरा॒त्रेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽर्धमा॒सेभ्यः॑ स्वाहा॑। मा॒सेभ्यः॑
स्वाह॑र्तुभ्यः स्वाहा॑। सं॒वत्स॒राय॑ स्वाहेति॑॥५७॥

अ॒होरा॒त्रे वा अ॑कामयेताम्। अत्य॑होरा॒त्रे मु॑च्येवहि।

न ना॑वहोरा॒त्रे आ॑प्नुयाता॒मिति॑। ते ए॒तम॑होरा॒त्राभ्या॑
च॒रुन्निर॑वपताम्। द्वा॒नाना॑र्वी॒हीणाम्। शु॒क्लानां॑ च कृ॒ष्णानां॑
चा। स॒वा॒त्योर्दु॒ग्धे। श्वे॒तायै॑ च कृ॒ष्णायै॑ च। ततो॒ वै ते
अत्य॑होरा॒त्रे अ॑मुच्येते। नैनै॑ अहोरा॒त्रे आ॑प्नुताम्। अति॑
ह॒ वा अ॑होरा॒त्रे मु॑च्यते। नैन॑महोरा॒त्रे आ॑प्नुतः। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ह
स्वाहा॑ रात्रि॑यै॒ स्वाहा॑। अति॑मुक्त्यै॒ स्वाहेति॑॥५८॥

उ॒षा वा अ॑कामयत। प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑ सु॒भगा॑ स्या॒मिति॑।
सै॒तमु॒षसे॑ च॒रुन्निर॑वपत्। ततो॒ वै सा प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑
सु॒भगा॑ऽभवत्। प्रि॒यो ह॒ वै सं॑मा॒नाना॑ः सु॒भगो॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
उ॒षसे॑ स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै॒ स्वाहा॑। व्यू॒ष्ट्यै॒ स्वाहा॑ व्यु॒च्छन्त्यै॒
स्वाहा॑। व्यु॒ष्टायै॒ स्वाहेति॑॥५९॥

अथै॒तस्मै॑ नक्ष॑त्राय च॒रुनि॑र्वपति। यथा॒ त्वन्दे॒वाना॑म॒सि।
ए॒वम॒हं म॑नु॒ष्याणां॑ भूया॑स॒मिति॑। यथा॑ ह॒ वा ए॒तद्दे॒वाना॑म्।

ए॒व॑ ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्या॑णां भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। नक्ष॑त्राय॒
स्वाहो॑दे॒ष्यते स्वाहा॑। उ॒द्यते स्वा॑होदि॒ताय॑ स्वाहा॑। हर॑से
स्वाहा भर॑से स्वाहा॑। भ्राज॑से स्वाहा तेज॑से स्वाहा॑। तप॑से
स्वाहा ब्र॒ह्मव॑र्चसाय॒ स्वाहेति॑॥६०॥

सूर्यो॑ वा अ॒काम॑यत। नक्ष॑त्राणां प्रति॒ष्ठा स्या॑मिति॑। स
ए॒त॑ सूर्या॑य॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च॒रुन्नि॑र्वपत्। ततो॒ वै स नक्ष॑त्राणां
प्रति॒ष्ठाऽभ॑वत्। प्रति॒ष्ठा ह॒ वै स॑मा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। सूर्या॑य॒
स्वाहा नक्ष॑त्रेभ्यः स्वाहा॑। प्रति॒ष्ठायै॑ स्वाहेति॑॥६१॥

अथै॒तमदि॑त्यै च॒रुन्नि॑र्वपति। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्यामे॒व
प्रति॑तिष्ठति। सोऽ॒त्र जु॑होति। अदि॑त्यै स्वाहा॑ प्रति॒ष्ठायै॑
स्वाहेति॑॥६२॥

अथै॒तं विष्ण॑वे च॒रुन्नि॑र्वपति। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः
प्रति॑तिष्ठति। सोऽ॒त्र जु॑होति। विष्ण॑वे स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॑।

प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं॥६३॥

चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोपा एकादशायैतस्मै नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशायैतमदित्यै पञ्चाथैतं
विष्णवे षड्भुज (सविताऽऽशूनाऽर्वाहीणामिन्द्रो महाव्रीहीणामिन्द्रः कृष्णानाऽर्वाहीणामहोरात्रे द्वयानाऽर्वाहीणाम्।
पितृष्वङ्गपालः सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालं
विष्णुस्त्रिकपालमहिर्भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालश्चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा वसवोऽष्टकपालमन्यत्र
चरुम्। रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्स्याः सोमो रुद्रो बृहस्पतिः पर्यसि वायुः पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी
मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजायै पौर्णमास्या अमावास्याया अगत्यै विश्वे
जित्या अश्विनौ श्रुत्यै। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापस्ताः। पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त
मेति त एतन्निरवपन्। आपोऽकामयन्त मेति ता एतन्निरवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनावकामयेतां वेति
तावेतन्निरवपताम्। अहोरात्रे वा अकामयेतामिति ते एतन्निरवपताम्। अन्यत्राकामयतेति स एतन्निरवपत्।
इन्द्राग्नी श्रेष्ठमिन्द्रो ज्यैष्ठमिन्द्रो दृढः। अहिः सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै। सोमो यमः संमानानाम्।
अग्निर्नो रीरिषदन्यत्र रीरिषः ॥)॥६॥

[६]

अग्निर्न ऋध्यास्म नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाष्पद॥६॥
अग्निर्नस्तन्नो वायुरहिर्बुध्निय ऋक्षा वा इयमथैतत्पौर्णमास्या
अजो वा एकपात्सूर्यस्त्रिषष्टिः॥६३॥
अग्निर्नः पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं॥

हरिः ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोमं॑ आसीत्। तङ्गा॑य॒त्र्याऽहर॑त्।
तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्पु॒र्णोऽभव॑त्। तत्पु॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्व॑म्।
ब्रह्म॑ वै पु॒र्णः। यत्पु॒र्णशा॒ख्या व॒त्सान॑पाक॒रोति॑।
ब्रह्म॑णै॒वैना॑न॒पाक॑रोति। गा॒य॒त्रो वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः
प॒शवः॑॥१॥

तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
यत्पु॒र्णशा॒ख्या गाः प्रा॒र्पय॑ति। स्वयै॒वैना॑ दे॒वत॑या
प्रा॒र्पय॑ति। यङ्काम॑ये॒ताप॒शुः स्या॑दि॒ति। अ॒पु॒र्णान्त॑स्मै
शुष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्। अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यङ्काम॑ये॒त
प॒शुमा॑न्त॒स्यादि॑ति। ब॒हुपु॒र्णान्त॑स्मै बहु॒शा॒खामा॑हरेत्।
प॒शुम॑न्त॒मे॒वैनं॑ करोति॥२॥

यत्प्रा॒चीमा॑ ह॒रेत्। दे॒व॒लो॒कम॑भि ज॒येत्। यदु॒दी॒चीं
मनु॑ष्यलो॒कम्। प्रा॒चीमु॒दी॒चीमा॑ ह॒रति॑। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्यै

इषे त्वोर्जे त्वेत्याह। इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। वायवः
स्थेत्याह। वायुर्वा अन्तरिक्षस्याध्यक्षाः। अन्तरिक्षदेवत्याः
खलु वै पशवः॥३॥

वायवं एवैनान्परि ददाति। प्र वा एनानेतदा करोति।
यदाह। वायवः स्थेत्युपायवः स्थेत्याह। यजमानायैव
पशूनुपं ह्वयते। देवो वः सविता प्रार्पयत्वित्याह प्रसूत्यै।
श्रेष्ठतमाय कर्मण इत्याह। यज्ञो हि श्रेष्ठतमङ्कर्म।
तस्मादेवमाह। आप्यायध्वमघ्निया देवभागमित्याह॥४॥

वत्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त। देवेभ्य एवैना
इन्द्रायाप्याययति। ऊर्जस्वतीः पयस्वतीरित्याह। ऊर्जः
हि पयः सम्भरन्ति। प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इत्याह
प्रजात्यै। मा वः स्तेन ईशत माऽघशः स इत्याह गुप्त्यै।
रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तित्याह। रुद्रादेवैनास्त्रायते।
ध्रुवा अस्मिन्गोपंतौ स्यात बह्वीरित्याह। ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः
करोति॥५॥

यजमानस्य पशून्पाहीत्याह। पशूनाङ्गोपीथाय। तन्मात्सायं
 पशव उपसमावर्तन्ते। अनन्धः सादयति। गर्भाणान्मृत्या
 अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव
 निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
 समष्ट्यै॥६॥

पशवः करोति पशवो देवभागमित्याह करोति नव च॥१॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यश्वपशुमादत्ते प्रसूत्यै।
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। यो वा ओषधीः
 पर्वशो वेद। नैनाः स हि नस्ति। प्रजापतिर्वा ओषधीः
 पर्वशो वेद। स एना न हि नस्ति। अश्वपश्वा बरुहिरच्छेति।
 प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय॥७॥

ओषधीनामहिंसायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान
 एव रयिन्दधाति। प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरांतय इत्याह।
 रक्षसामपहत्यै। प्रेयमंगाद्विषणां बरुहिरच्छेत्याह। विद्या

वै धिषणा॥ विद्ययैवैनदच्छैति। मनुना कृता स्वधया
वितष्टेत्याह। मानवी हि पर्शुः स्वधाकृता॥८॥

त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवांसो वै
कवयः। यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमा रभते। अथो
यदेतदुक्ता यतः कुतश्चा हरति। तत्प्राच्या एव दिशो
भवति। देवेभ्यो जुष्टमिह बर्हिरासद् इत्याह। बर्हिषः
समृद्धौ। कर्मणोऽनपराधाय। देवानां परिषूतमसीत्याह॥९॥

यद्वा इदङ्किं च। तद्देवानां परिषूतम्। अथो यथा वस्यसे
प्रतिप्रोच्याहेदङ्किंरिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः
प्रतिप्रोच्य बर्हिर्दाति। आत्मनोऽहिंसायै। यावतः
स्तुम्बान्परिदिशेत्। यत्तेषामुच्छिष्यात्। अति तद्यज्ञस्य
रेचयेत्। एकं स्तुम्बं परिदिशेत्। तं सर्वन्दायात्॥१०॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वरुषवृद्धमसीत्याह। वरुषवृद्धा वा
ओषधयः। देवबर्हिरित्याह। देवेभ्य एवैनत्करोति।
मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहाहिंसायै। पर्व ते

राध्यास॒मित्या॒हर्ध्यै॑। आ॒च्छे॒त्ता ते॒ मा रि॑ष॒मित्या॒ह।
नास्या॒त्मनो॑ मीयते। य ए॒वं वेद॑॥११॥

देव॑र्ब॒र्हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रोहे॒त्याह॑। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्शा वि व॒यः रु॒हेमे॒त्याह॑।
आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। पृ॒थि॒व्याः संपृ॑चः पा॒हीत्या॒ह।
प्रति॑ष्ठित्यै। अयु॑ङ्गायुङ्गान्मु॒ष्टील्लु॑नोति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
सुस॒म्भृतां॑ त्वा स॒म्भरा॑मीत्या॒ह। ब्रह्म॑णै॒वैन॒त्सम्भ॑रति॥१२॥

अदि॑त्यै रा॒स्नाऽसी॒त्याह॑। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
ए॒वैन॒द्रास्नां॑ करोति। इ॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॒ह। इ॒न्द्रा॒णी वा
अग्रे॑ दे॒वता॑ना॒ः स॒मन॑ह्यत। साऽऽघ्नो॑त्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह्य॑ति।
प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑म॒परा॑वापाय। तस्मा॒त्स्नाव॑सन्तताः
प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिङ्ग॑भ्रा॒त्वित्या॒ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति।
स ते॒ मास्था॒दित्या॒हाहि॑सायै। प॒श्चात्प्रा॑श्चमुप॑गूहति।
प॒श्चाद्वै प्रा॒चीन॑ः॒ रेतो॑ धीयते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॑ः॒ रेतो॑

दधाति। इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छ इत्याह। इन्द्रियमेव
यजमाने दधाति। बृहस्पतेर्मूर्ध्ना हरामीत्याह। ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिः॥१४॥

ब्रह्मणैवैनद्धरति। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै।
देवङ्गममसीत्याह। देवानेवैनद्धमयति। अनधः सादयति।
गर्भाणान्धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः।
उपरीव नि दधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै॥१५॥

स्योनित्वायं स्वधाकृताऽसीत्याह दयाद्वेदं भरति जायन्ते बृहस्पतिः समष्ट्यै॥२॥ [२]

पूर्वेद्युरिध्माबर्हिः करोति। यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोपवसति।
प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अस्त्रं सेताम्। यज्ञो
वै प्रजापतिः। यत्सोन्नाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे
उपदधात्यप्रस्त्रं साय। शुन्धध्वन्द्व्याय कर्मणे देवयज्याया
इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। मातरिश्वनो
घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिक्षं वै मातरिष्वनो घर्मः। एषां लोकानां विधृत्यै।
 द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च सम्भृता।
 यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह।
 वृष्टिर्वै विश्वधायाः। वृष्टिमेवावरुन्धे। द० ह० स्व मा हारित्याह
 धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां वा
 एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति। शतधारं
 सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय।
 त्रिवृत्पलाशशाखायान्दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः।
 त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वाय। साक्षात्पवित्रन्दर्भाः।
 प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्।
 तिर्यक्प्रातः। तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यं ह्येतदहः। अन्नं वै
 चन्द्रमाः। अन्नं प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स

इत्याहु॑ प्रति॑ष्ठित्यै। ह॒विषोऽस्क॑न्दाय। न हि हु॒तः
स्वाहा॑कृ॒तः स्क॑न्दति। दि॒वि ना॒को ना॒माग्निः। तस्य॑
वि॒प्रुषो॑ भा॒ग॒धेयम्। अ॒ग्नये॑ बृ॒हते॑ ना॒काये॑त्याह। ना॒कमे॒वाग्निं
भा॒ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मित्याह।
द्यावा॑पृथि॒व्योरे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति॥ २० ॥

प॒वित्रं॑ व॒त्यान॑यति। अ॒पाञ्चै॒वौष॑धीनां च॒ रसः॑ स॒सृज॑ति।
अथो॑ ओष॑धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति। अ॒न्वा॒रभ्य॑ वाचं
यच्छ॑ति। य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। धा॒रय॑न्नास्ते। धा॒रय॑न्त इव॒ हि
दु॒हन्ति॑। का॒म॒धुक्ष॑ इत्या॒हातृ॑तीयस्यै। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
इ॒माने॒व लो॒कान्यज॑मानो दुहे॥ २१ ॥

अ॒मूमि॑ति॒ नाम॑ गृह्णाति। भ॒द्रमे॒वासा॒ङ्कर्मा॑ विष्क॑रोति।
सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः सा वि॒श्वक॑र्मेत्याह।
इ॒यं वै वि॒श्वायुः॑। अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वव्य॑चाः। अ॒सौ
वि॒श्वक॑र्मा। इ॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कान् यथा॑पूर्व॒न्दुहे॑। अथो॑
यथा॑ प्रदा॒त्रे पु॒ण्यमा॒शास्तै॑। ए॒वमे॒वैना॑ ए॒तदुप॑स्तौति।
तस्मा॒त्प्रादा॑दित्यु॒न्नीय॑ वन्द॑माना उपस्तु॒वन्तः प॒शून्दु॑हन्ति॥ २२ ॥

ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यो॑ ह॒विरिति॑ वाचं॒ विसृ॑जते।
 य॒थादे॒वतमे॒व प्रसौ॑ति। दै॒व्यस्य॑ च मा॒नुषस्य॑ च व्यावृ॑त्यै।
 त्रि॒रा॒ह। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः। अवा॑चं यमोऽन॑न्वा॒रभ्योत्त॑राः।
 अ॒परि॑मितमे॒वाव॑ रु॒न्धे। न दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्। अ॒ग्नि॒वद्वे॑
 दा॑रुपा॒त्रम्। यद्दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्॥ २३॥

या॒तया॑म्ना ह॒विषा॑ यजेत। अथो॒ खल्वा॑हुः। पु॒रो॒डाश॑मु॒खानि॑
 वै ह॒वी॑र॒षि। नेत॑ इ॒तः पु॒रो॒डाश॑र॒ ह॒विषो॑ या॒मोऽस्ती॑ति।
 का॒ममे॒व दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्। शू॒द्र ए॒व न दु॑ह्यात्। अ॒स॒न्तो॒
 वा ए॒ष स॒म्भू॑तः। यच्छू॒द्रः। अ॒ह॒विरे॒व तदि॒त्याहुः॑। यच्छू॒द्रो
 दो॒ग्धी॑ति॥ २४॥

अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व न दु॑ह्याच्छू॒द्रः। तद्धि॑ नोत्पु॒नन्ति॑। य॒दा खलु॑ वै
 प॒वित्र॑म॒त्येति॑। अथ॒ तद्धि॑वि॒रिति॑। संपृ॑च्यध्व॒मृता॑वरी॒रित्या॑ह।
 अ॒पाश्चै॒वौष॑धी॒नां च॒ रस॑र॒ स॑र॒ सृ॑जति। तस्मा॑द॒पाश्चै॒वौष॑धी॒नां
 च॒ रस॑मुप॒जीवा॑मः। म॒न्द्रा धन॑स्य सा॒तय॑ इत्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व
 यज॑माने दधाति। सोमे॑न॒ त्वात॑न॒च्चीन्द्रा॑य॒ दधी॑त्या॑ह॥ २५॥
 सोम॑मे॒वैन॑त्करोति। यो वै सोमं॑ भक्षयित्वा। स॒व॒त्स॒र॑र॒

सोम॒न्न पि॒ब॑ति। पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सोमपी॒थो भ॑वति। सोमः
खलु॒ वै सा॑न्नाय्यम्। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सा॑न्नाय्यं पि॒ब॑ति।
अ॒पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सामपी॒थो भ॑वति। न मृ॒न्मये॒नापि॑ दध्यात्।
यन्मृ॒न्मयो॑नापि॒दध्यात्। पि॒तृदे॒वत्य॑ऽ स्यात्॥ २६॥

अ॒य॒स्पात्रे॑ण॒ वा दा॑रुपा॒त्रेण॒ वाऽपि॑ दधाति। तद्धि
सदे॒वम्। उ॒द॒न्वद्भव॑ति। आ॒पो वै र॑क्षो॒घ्नीः। रक्ष॑साम॒प॑हत्यै।
अद॑स्तमसि॒ विष्ण॑वे॒ त्वेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
य॒ज्ञायै॒वैन॑दद॒स्तं करो॑ति। विष्णो॑ ह॒व्यः र॑क्ष॒स्वेत्या॑ह गु॒प्त्यै।
अन॑धः सादयति। गर्भा॑णान्धृत्या अ॒प्र॒पादा॑य। तस्मा॒द्गर्भाः॑
प्र॒जाना॑म॒प्र॒पादु॑काः। उ॒प॒री॒व नि॑दधाति। उ॒प॒री॒व हि सु॑व॒र्गो
लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥ २७॥

अ॒सीत्या॑ह धृत्यै यज॑माने दधा॒त्यजा॑मित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दु॒ह्यादो॑ग्धीति दधीत्या॑ह
स्यात्सादयति पञ्च च॥ ३॥

[३]

कर्म॑णे वा॒न्दे॒वेभ्यः॑ श॒केय॑मित्या॑ह श॒क्त्यै॑। य॒ज्ञस्य॑ वै
सन्त॑ति॒मनु॑ प्र॒जाः प॒शवो॑ यज॑मानस्य सन्ता॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॑

विच्छि॑त्तिम॒नुं प्र॒जाः प॒शवो॑ यज॑मानस्य॒ विच्छि॑द्यन्ते।
 य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑तिरसि य॒ज्ञस्य॑ त्वा॒ सन्त॑त्यै स्तृणामि॒ सन्त॑त्यै
 त्वा य॒ज्ञस्येत्या॑ह॒वनीया॑त्सन्त॑नोति। यज॑मानस्य प्र॒जायै॑
 पशू॑नाः सन्त॑त्यै। अ॒पः प्रण॑यति। श्रद्धा॑ वा आ॒पः।
 श्रद्धा॑मे॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्रण॑यति। य॒ज्ञो वा
 आ॒पः॥ २८॥

य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्रण॑यति। व॒ज्रो वा
 आ॒पः। व॒ज्रमे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्र॒हृत्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः
 प्रण॑यति। आ॒पो वै र॑क्षो॒घ्नीः। रक्ष॑साम॒प॑हृत्यै। अ॒पः प्रण॑यति।
 आ॒पो वै दे॒वानां॑ प्रि॒यन्धाम॑। दे॒वानां॑मे॒व प्रि॒यन्धाम॑ प्र॒णीय॑
 प्रच॑रति॥ २९॥

अ॒पः प्रण॑यति। आ॒पो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वारभ्य॑
 प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। वे॒षाय॑ त्वेत्या॑ह। वे॒षाय॑ ह्ये॒नदा॑दत्ते। प्रत्यु॑ष्टः
 रक्षः॑ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्ष॑साम॒प॑हृत्यै। धू॒रसी॑त्या॒ह।
 ए॒ष वै धुर्यो॑ऽग्निः। तं यदनु॑पस्पृ॒श्याती॒यात्॥ ३०॥

अ॒ध्व॒र्यु च॒ यज॑मानं च॒ प्रद॑हेत्। उ॒पस्पृ॑श्यात्यै॑ति। अ॒ध्व॒र्योश्च॒

यजमानस्य चाप्रदाहाय। धूर्व तय्योऽस्मान्धूर्वति तन्धूर्व
 यं वयन्धूर्वाम् इत्याह। द्वौ वाव पुरुषौ। यश्चैव धूर्वति।
 यश्चैनन्धूर्वति। तावुभौ शुचाऽर्पयति। त्वन्देवानामसि
 सस्त्रितमं पप्रितमं जुष्टतमं वह्नितमन्देवहूतममित्याह।
 यथायजुरेवैतत्॥ ३१॥

अहुतमसि हविर्धानमित्याहानात्यै। दृ० हस्व मा ह्वारित्याह
 धृत्यै। मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्ष इत्याह मित्रत्वाय। मा भेर्मा
 संविक्था मा त्वा हि० सिषमित्याहाहि० सायै। यद्वै किं च
 वातो नाभि वाति। तत्सर्वं वरुणदेवत्यम्। उरु वातायेत्याह।
 अवारुणमेवैनत्करोति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह॥ ३२॥

अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
 यत्यै। अग्रये जुष्टं निर्वपामीत्याह। अग्रयं एवैनां जुष्टं
 निर्वपति। त्रिर्यजुषा। त्रयं इमे लोकाः। एषां लोकानामात्यै।
 तूष्णीञ्चतुर्थम्। अपरिमितमेवावरुन्धे। स एवमेवानुपूर्व०

हवींषि निर्वपति॥ ३३॥

इदन्देवानामिदमुं नः सहेत्याह व्यावृत्यै। स्फात्यै त्वानारात्या इत्याह गुप्त्यै। तमसीव वा एषोऽन्तश्चरति। यः परीणहि। सुवरभि वि ख्येषं वैश्वानुरज्योतिरित्याह। सुवरेवाभि वि पश्यति वैश्वानुरज्योतिः। द्यावापृथिवी हविषि गृहीत उदवेपेताम्। दृहन्तान्दुर्या द्यावापृथिव्योरित्याह। गृहाणान्द्यावापृथिव्योर्धृत्यै। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै। अदित्यास्त्वोपस्थे सादयामीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनदुपस्थे सादयति। अग्ने हव्यं रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै॥ ३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्बाहुभ्यामित्याह हवींषि निर्वपति गत्यै चत्वारि

च॥ ४॥ [४]

इन्द्रो वृत्रमहन्। सोऽपः। अभ्यग्मियत। तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्। तदपोदक्रामत्। ते दुर्भा अभवन्। यद्दुर्भैरप उत्पुनार्ति। या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपः।

ताभिरेवैना उत्पुनाति। द्वाभ्यामुत्पुनाति॥३५॥

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। देवो वः सवितोत्पुनात्वित्याह।
सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति। अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्याह।
असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम्। तेनैवैना उत्पुनाति।
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरित्याह। प्राणा वा आपः। प्राणा
वसवः। प्राणा रश्मयः॥३६॥

प्राणैरेव प्राणान्त्सं पृणक्ति। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं
मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो
गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेगुव
इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं
नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रे
यज्ञपतिम्॥३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यै यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य
इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो
हेन्द्रं वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे।

प्रोक्षिताः स्थेत्याह। तेनापः प्रोक्षिताः। अग्रये वो
जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमभ्यामित्याह। यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति।
त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥३८॥

अथो रक्षसामपंहत्यै। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। त्रिः प्रोक्षति।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अवधूतः रक्षोऽवधूता
आरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह।
इयं वा अदितिः॥३९॥

अस्या एवैनत्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति
मेध्यत्वाय। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते।
तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहुकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो
रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरध्यवहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं
प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥४०॥

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह। अधिषवणमेवैनत्करोति।

प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वाय। अग्नेस्तनूरसीत्याह।
अग्नेर्वा एषा तनूः। यदोषधयः। वाचो विसर्जनमित्याह।
यदा हि प्रजा ओषधीनामृजन्ति। अथ वाचं विसृजन्ते।
देववीतये त्वा गृह्णामीत्याह॥४१॥

देवताभिरेवैनत्समर्धयति। अद्रिरसि वानस्पत्य इत्याह।
ग्रावाणमेवैनत्करोति। स इदं देवेभ्यो हव्यं सुशमि
शमिष्वेत्याह शान्त्यै। हविष्कृदेहीत्याह। य एव देवानां
हविष्कृतः। तान् ह्वयति। त्रिह्वयति। त्रिषत्या हि देवाः।
इषमावदोर्जमावदेत्याह॥४२॥

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। द्युमद्वदत वयं संघातं
जेष्मेत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। मनोः श्रद्धादेवस्य
यजमानस्यासुरघ्नी वाक्। यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽऽसीत्।
तेऽसुरा यावन्तो यज्ञायुधानामुद्वदतामुपाशृण्वन्। ते
पराभवन्। तस्मात्त्वानां मध्येऽवसायं यजेत। यावन्तोऽस्य
भ्रातृव्या यज्ञायुधानामुद्वदतामुपशृण्वन्ति। ते परा भवन्ति।

उच्चैः समाहन्त वा आह विजित्यै॥४३॥

वृङ्क्ष एषामिन्द्रियं वीर्यम्। श्रेष्ठं एषां भवति। वर्ष्पवृद्धमसि
प्रति त्वा वर्ष्पवृद्धं वेत्त्वित्याह। वर्ष्पवृद्धा वा ओषधयः।
वर्ष्पवृद्धा इषीकाः समृद्ध्यै। यज्ञः रक्षाः स्यनु प्राविशन्।
तान्यस्मा पशुभ्यो निरवादयन्त। तुषैरोषधीभ्यः। परापूतः
रक्षः परापूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै॥४४॥

रक्षसां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रक्षाः सि निरवदयते। अप
उपस्पृशति मेध्यत्वाय। वायुर्वो विविनक्तित्याह। पवित्रं वै
वायुः। पुनात्येवैनान्। अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति।
ये शूर्पात्। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्तवा आह।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपतिं यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वृदेत्याह विजित्या
अपंहत्या अस्कन्दाय त्रीणि च॥५॥

[५]

अवधूतः रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै।

अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनृत्त्वचं
 करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
 पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय।
 तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा
 मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि। यज्ञादेव
 तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी सहास्ताम्।
 ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येतां शम्यामात्रमेकमहः।
 दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः
 स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणाऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्वृत्यै। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। अधिवपामीत्याह।
 यथादेवतमेवैनानधि वपति। धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह।

ए॒तस्य॒ यजु॑षो वी॒र्येण॑॥४८॥

याव॒देका॑ दे॒वता॑ का॒मय॑ते याव॒देका॑। ताव॒दाहु॑तिः प्रथ॑ते।
न हि तद॑स्ति। यत्ताव॑दे॒व स्यात्। याव॑ञ्जुहोति। प्रा॒णाय॑
त्वाऽपा॒नाय॑ त्वेत्या॑ह। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति।
दी॒र्घाम॑नु प्र॒सि॑ति॒मायु॑षे धा॒मित्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति।
अ॒न्तरि॑क्षादि॒व वा ए॒तानि॑ प्रस्क॑न्दन्ति। यानि॑ दृ॒षदः॑। दे॒वो
वः सवि॑ता हि॒र॑ण्यपा॒णिः प्र॒ति॑गृह्णा॒त्वित्या॑ह॒ प्र॒ति॑ष्ठित्यै।
ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय। अ॒सं॒वप॑न्ती पि॒ष्पा॒णूनि॑ कुरु॒तादि॒त्याह॑
मे॒ध्य॒त्वाय॑॥४९॥

नि॒ला॒यत॑ वि॒धृत्यै॑ वी॒र्येण॑ स्क॑न्दन्ति च॒त्वारि॑ च॥६॥ [६]

धृ॒ष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छे॒त्याह॑ धृ॒त्यै। अ॒पा॒ग्नेऽग्नि॑मा॒माद॑
जहि॒ निष्क्र॑व्याद॑ से॒धा दे॒वय॑जं व॒हेत्या॑ह। य
ए॒वामा॑त्क्र॒व्यात्। तम॑प॒हत्यै॑। मे॒ध्येऽग्नौ॑ क॒पाल॒मुप॑दधाति।
नि॒र्दग्ध॑ र॒क्षो नि॒र्दग्धा॑ अ॒रा॒तय॑ इत्या॑ह। र॒क्षाऽस्ये॒व
नि॒र्द॒हति॑। अ॒ग्नि॒वत्यु॑प॒दधा॑ति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के ज्यो॑ति॒र्धत्ते॑।

अङ्गारमधि वर्तयति॥५०॥

अ॒न्तरि॑क्ष ए॒व ज्योति॑र्धत्ते। आ॒दि॒त्यमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒के
ज्योति॑र्धत्ते। ज्योति॑ष्मन्तोऽस्मा इ॒मे लो॒का भ॑वन्ति। य ए॒वं
वेद॑। ध्रु॒वम॑सि पृथि॒वीं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। पृथि॒वीमे॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
ध॒र्त्रम॑स्यन्तरि॑क्षं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। अ॒न्तरि॑क्षमे॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
ध॒रुण॑मसि दि॒वं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। दि॒वंमे॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑॥५१॥

ध॒र्मासि॑ दि॒शो दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। दि॒शं ए॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
इ॒माने॒वैतैर्लो॒कान्दृ॒ष्ट॒हति॑। दृ॒ष्ट॒हन्ते॑ऽस्मा इ॒मे लो॒काः
प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒वं वेद॑। त्री॒ण्यग्रे॑ क॒पाला॑न्युप॑दधाति।
त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒स्यै। ए॒कम॑ग्रे॑ क॒पाल॑मुप॑
दधाति। ए॒कं वा अ॑ग्रे॑ क॒पालं॑ पु॒रुष॑स्य स॒म्भव॑ति॥५२॥

अथ॒ द्वे। अथ॒ त्रीणि॑। अथ॒ च॒त्वारि॑। अथाष्टौ॑।
तस्मा॑द॒ष्टाक॑पालं पु॒रुष॑स्य शि॒रः। यदे॒वं क॒पाला॑न्युप॑दधाति।
य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑ति॒ः स॒ऽस्क॑रोति।
आ॒त्मान॑मे॒व तत्स॑ऽस्क॑रोति। त॒ः स॒ऽस्कृ॑तमा॒त्मान॑म्॥५३॥

अमुष्मिँल्लौकेऽनु परैति। यदष्टावुपदधाति। गायत्रिया
तत्सम्मितम्। यन्नवां त्रिवृता तत्। यद्वशं विराजा तत्।
यदेकादश। त्रिष्टुभा तत्। यद्वादश॥५४॥

जगत्या तत्। छन्दः सम्मितानि स उपदधत्कपालानि।
इमाल्लौकाननुपूर्वन्दिशो विधृत्यै दृंहति। अथायुः
प्राणान्प्रजां पशून् यजमाने दधाति। सृजातानस्मा
अभितो बहुलान्करोति। चितः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
भृगूणामङ्गिरसान्तपसा तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि
तपसा तपति। तानि ततः सङ्स्थिते। यानि घर्मे
कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयुर्चा वि मुञ्चति।
चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवंमेवैतेन दृंहति सम्भवति तं सङ्स्कृतमात्मानन्दवादं सङ्स्थिते त्रीणि च॥७॥[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्य
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। सं वपामीत्याह। यथादेवतमेवैनानि संवपति।
समापो अद्विरग्मत समोषधयो रसेनेत्याह। आपो वा

ओषधीर्जिन्वन्ति। ओषधयोऽपो जिन्वन्ति। अन्या वा
एतासामन्या जिन्वन्ति॥५६॥

तस्मादेवमाह। स९ रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः
सृज्यध्वमित्याह। आपो वै रेवतीः। पशवो जगतीः।
ओषधयो मधुमतीः। आप ओषधीः पशून्। तानेवास्मां
एकधा स९ सृज्य। मधुमतः करोति। अद्भ्यः परि प्रजाताः
स्थ समद्भिः पृच्यध्वमिति पर्याप्तावयति। यथा सुवृष्ट
इमामनुविसृत्य॥५७॥

आप ओषधीर्महयन्ति। तादृगेव तत्। जनयत्यै
त्वा संयौमीत्याह। प्रजा एवैतेन दाधार। अग्र्यै
त्वाऽग्नीषोमाभ्यामित्याह व्यावृत्त्यै। मुखस्य शिरोऽसीत्याह।
यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः। यत्पुरोडाशः। तस्मादेवमाह॥५८॥

घर्मोऽसि विश्वायुरित्याह। विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। उरु
प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह। यजमानमेव प्रजया
पशुभिः प्रथयति। त्वचं गृह्णीष्वेत्याह। सर्वमेवैन९ सतनुं

करोति। अथाप आनीय परिमार्ष्टि। मांस एव तत्त्वचं
 दधाति। तस्मात्त्वचा मांसं छन्नम्। घर्मो वा एषोऽशान्तः
 ॥५९॥

अर्धमासेऽर्धमासे प्रवृज्यते। यत्पुरोडाशः। स ईश्वरो
 यजमानः शुचा प्रदहः। पर्यग्नि करोति। पशुमेवैनमकः।
 शान्त्या अप्रदाहाय। त्रिः पर्यग्नि करोति। त्र्यावृद्धि यज्ञः।
 अथो रक्षसामपहत्यै। अन्तरितः रक्षोऽन्तरिता अरातय
 इत्याह॥६०॥

रक्षसामन्तरहित्यै। पुरोडाशं वा अधिश्रितः रक्षांस्यजिघांस
 दिवि नाको नामाग्नी रक्षोहा। स एवास्माद्रक्षांस्यपाहन्।
 देवस्त्वा सविता श्रपयत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
 श्रपयति। वर्षिष्ठे अधि नाक इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
 अग्निस्ते तनुवं माऽतिधागित्याहाऽन्तिदाहाय। अग्ने हव्यं
 रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै॥६१॥

अविदहन्तः श्रपयतेति वाचं विसृजते। यज्ञमेव

हवींष्यभिव्याहृत्य प्रतनुते। पुरोरुचमविंदाहाय श्रुत्यै
 करोति। मस्तिष्को वै पुरोडाशः। तं यन्नाभिं वासयेत्।
 आविर्मस्तिष्कः स्यात्। अभिवासयति। तस्माद्ब्रुहा
 मस्तिष्कः। भस्मनाऽभिवासयति। तस्मान्मासेनास्थिं
 छुन्नम्॥६२॥

वेदेनाभिवासयति। तस्मात्केशैः शिरश्छुन्नम्। अखलतिभावुको
 भवति। य एवं वेद। पशोर्वै प्रतिमा पुरोडाशः। स
 नायजुष्कमभिवास्यः। वृथैव स्यात्। ईश्वरा यजमानस्य
 पशवः प्रमेतोः। सं ब्रह्मणा पृच्यस्वेत्याह। प्राणा वै
 ब्रह्म॥६३॥

प्राणाः पशवः। प्राणैरेव पशून्त्संपृणक्ति। न प्रमायुंका
 भवन्ति। यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा पशवः पुरीषम्।
 यदेवमभिघारयति। यजमानमेव प्रजया पशुभिः समर्धयति।
 देवा वै हविर्भृत्वाऽब्रुवन्। कस्मिन्निदं म्रक्ष्यामह इति।
 सोऽग्निर्ब्रवीत्॥६४॥

मयि तनूः सं निधध्वम्। अहं वस्तं जनयिष्यामि।

यस्मिन्मृक्ष्यध्व इति। ते देवा अग्नौ तनूः संन्यदधत।
 तस्मादाहुः। अग्निः सर्वा देवता इति। सोऽङ्गारेणापः।
 अभ्यपातयत्। तत एकतोऽजायत। स द्वितीयमभ्यपातयत्॥६५॥
 ततो द्वितोऽजायत। स तृतीयमभ्यपातयत्। ततस्त्रितोऽजायत।
 यदद्भ्योऽजायन्त। तदाप्यानामाप्यत्वम्। यदात्मभ्योऽजायन्त।
 तदात्म्यानामात्म्यत्वम्। ते देवा आप्येष्वमृजत। आप्या
 अमृजत् सूर्याभ्युदिते। सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्याभिनिमृक्तः कुनखिनि। कुनखी श्यावदति।
 श्यावदन्नग्रदिधिषौ। अग्रदिधिषुः परिवित्ते। परिवित्तो
 वीरहणि। वीरहा ब्रह्महणि। तद्ब्रह्महणं नात्यच्यवत।
 अन्तर्वेदि निनयत्यवरुध्यै। उल्मुकेनाभि गृह्णाति शृतत्वाय।
 शृतकामा इव हि देवाः॥६७॥

अन्या जिन्वन्त्यनु विसृत्यैवमाहाशान्त आहु गुप्त्यै छुन्नं ब्रह्माब्रवीद्वितीयमभ्यपातयत्सूर्याभिनिमृक्ते
 देवाः॥८॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्यमादत्ते प्रसूत्यै।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॒ह यत्यै॑। आ॒द॒द इन्द्र॑स्य
बा॒हुर॑सि दक्षि॑ण इत्या॒ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति।
स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा इत्या॒ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं
व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा इत्या॒ह। तेजो॒ वै वा॒युः॥६८॥

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै नामा॑सुर आ॑सीत्।
सोऽ॒बिभेत्। य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्य॒न्तीति॑। स
पृ॒थि॒वीम॒भ्यव॑मीत्। सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॒ लोहि॑तं पृथि॒वीमनु॑ व्य॑धावत्। सा
मे॒ध्याऽभ॑वत्। पृथि॑वि दे॒वय॑ज॒नीत्या॑ह॥६९॥

मे॒ध्यामे॒वैना॑ दे॒वय॑ज॒नीं करो॑ति। ओष॑ध्यास्ते मूलं॒ मा
हि॑सि॒षमि॑त्या॒ह। ओष॑धीना॒महि॑सायै। व्र॒जं ग॑च्छ
गो॒स्थान॑मित्या॒ह। छ॒न्दासि॑ वै व्र॒जो गो॒स्थानः॑।
छ॒न्दास्ये॒वास्मै॑ व्र॒जं गो॒स्थानं॑ करोति। वर्ष॑तु ते
द्यौरि॑त्या॒ह। वृष्टि॑र्वै द्यौः। वृष्टि॑मे॒वाव॑ रुन्धे। ब॒धान॑ दे॒व
स॒वितः॑ पर॒मस्या॑ परा॒वती॑त्या॒ह॥७०॥

द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव द्वेष्टि। यश्चैनं द्वेष्टि। तावुभौ बध्नाति
 परमस्यां परावति शतेन पाशैः। योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
 द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिमुत्तये। अरुरुर्वे नामासुर
 आसीत्। स पृथिव्यामुपमुतोऽशयत्। तं देवा अपहंतोऽरुरुः
 पृथिव्या इति पृथिव्या अपाघ्नन्। भ्रातृव्यो वा अरुरुः।
 अपहंतोऽरुरुः पृथिव्या इति यदाह॥ ७१॥

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति। तेऽमन्यन्त। दिवं वा
 अयमितः पतिष्यतीति। तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति
 दिवः पर्यबाधन्त। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अरुरुस्ते दिवं
 मा स्कानिति यदाह। भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते।
 स्तम्बयजुर्हरति। पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपहन्ति। द्वितीयं
 हरति॥ ७२॥

अन्तरिक्षादेवैनमपहन्ति। तृतीयं हरति। दिव
 एवैनमपहन्ति। तूष्णीं चतुर्थं हरति। अपरिमितादेवैनमपहन्ति
 असुराणां वा इयमग्र आसीत्। यावदासीनः परापश्यति।
 तावद्देवानाम्। ते देवा अब्रुवन्। अस्त्वेव नोऽस्यामपीति॥ ७३॥

क्यन्नो दास्यथेति। यावत्स्वयं परिगृहीथेति। ते
 वसवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्।
 आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः। तैऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्।
 वसुभिर्दक्षिणा। रुद्रैः प्रत्यञ्चः। आदित्यैरुदञ्चः। यस्यैवं
 विदुषो वेदिं परिगृह्णन्ति॥ ७४॥

भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। देवस्य सवितुः
 सव इत्याह प्रसूत्यै। कर्म कृण्वन्ति वेधस इत्याह। इषितं
 हि कर्म क्रियते। पृथिव्यै मेध्यं चामेध्यं च व्युदक्रामताम्।
 प्राचीनमुदीचीनं मेध्यम्। प्रतीचीनं दक्षिणाऽमेध्यम्।
 प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति। मेध्यामेवैनां देवयजनीं
 करोति॥ ७५॥

प्राञ्चौ वेद्यं सावुन्नयति। आहवनीयस्य परिगृहीत्यै। प्रतीचीं
 श्रोणीं। गार्हपत्यस्य परिगृहीत्यै। अथो मिथुनत्वाय।
 उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। उद्धन्ति।
 तस्मादोषधयः पराभवन्ति॥ ७६॥

मूलं छिनत्ति। भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति। मूलं
 वा अतितिष्ठद्रक्षाः स्यनूत्पिपते। यद्धस्तेन छिन्द्यात्।
 कुनखिनीः प्रजाः स्युः। स्येनं छिनत्ति। वज्रो वै स्यः।
 वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्ति। पितृदेवत्याऽतिखाता।
 इयतीं खनति॥ ७७॥

प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताम्। वेदिर्देवेभ्यो निलायत।
 तां चतुरङ्गुलेऽन्विन्दन्। तस्माच्चतुरङ्गुलं खेयां। चतुरङ्गुलं
 खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै
 खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं
 करोति। देवयजनस्यैव रूपमंकः॥ ७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं
 पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
 एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्यां एतावतं एव
 भ्रातृव्यं निर्भज्य। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
 ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथायजुरेवैतत्॥ ७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि
 स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वी
 चासीत्याह। उर्वीमेवेनां वस्वीं करोति। पुरा क्रूरस्य
 विसृपो विरष्णिन्नित्याह मेध्यत्वाय। उदादाय पृथिवीं
 जीरदानुर्यामैरयश्चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या
 अमेध्यम्। तदपहत्य। मेध्यां देवयजनीं कृत्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
 अनुदृश्य यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
 इध्माबर्हिरुपसादय। सुव च सुचश्च संमृद्धि। पत्नीः
 संनह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति।
 आपो वै रक्षोग्नीः॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्यस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य संतत्यै।
 उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक आप
 आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्ब्रह्मीरासाद्याः।
 स्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराहं परावतीत्याहाहं द्वितीयं हरतीति परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरोत्कृत्वा
रक्षोग्नीरर्पयति॥९॥

[९]

वज्रो वै स्प्यः। यदन्वश्च धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यश्च धारयति। वज्रो वै स्प्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षास्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचश्च प्रतीचश्च।
स्प्येनोदीचश्चाधराचश्च। स्प्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं
भ्रातृव्यमपहत्य। उत्करोऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्तावव नेनित्ते। आत्मानमेव
पवयते। स्प्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मनं एव
भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै।
यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य
कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राहुतिपथादिभ्यं
प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्रुयाद्वर्हिषां
प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेभ्यं

प्रतिपादयति। संप्रत्येव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति।
 दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः।
 प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो
 मेधमुपनीय। यथादेवतमेवैनत्प्रतिष्ठापयति। प्रतितिष्ठति
 प्रजया पशुभिर्यजमानः॥८५॥

वृश्चति सादयेदिध्मः पञ्च च॥१०॥ [१०]

तृतीयस्यां देवस्यांश्चपृशुं यो वै पूर्वेषुः कर्मणे वामिन्द्रो
 वृत्रमहन्त्सोऽपोऽवधूतन्मृष्टिर्देवस्येत्याहु सं वपामि देवस्य
 स्प्यमा ददे वज्रो वै स्प्यो दश॥१०॥

तृतीयस्यां यज्ञस्यानतिरेकाय पवित्रवत्यध्वर्युं चाधिषवणमस्यन्
 एव रक्षसामन्तरहित्यै द्वौ वाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं
 पञ्चाशीतिः॥८५॥

तृतीयस्यां यजमानः॥

हरिः ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय। स्रुचः
संमर्ष्टि। स्रुवमग्रै। पुमांसमेवाभ्यः सङ्श्यति मिथुनत्वाय।
अथ जुहूम्। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥
अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः स्रुचः। वृष्टिः
सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः
क्लृप्ताः समैधन्ते। समैधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः।
य एवं वेद। यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति।
अग्रतः संमृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनां हि वृष्टिः। यदि
कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः संमृज्यात्।
वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्संमृज्यात्।
मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥

प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।
 अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्जं
 एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। अधस्तात्प्रतीचीम्। दण्डमुत्तमतः।
 मूलैर्न मूलं प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरत्नौ प्राश्च्युपरिष्ठांल्लोमानि।
 प्रत्यश्च्यधस्तात्॥४॥

सुगध्येषा। प्राणो वै स्रुवः। जुहूर्दक्षिणो हस्तः। उपभृत्सव्यः।
 आत्मा ध्रुवा। अन्नं संमार्जनानि। मुखतो वै प्राणोऽपानो
 भूत्वा। आत्मानमन्नं प्रविश्य। बाह्यतस्तनुवः शुभयति।
 तस्मात्स्रुवमेवाग्रे संमार्ष्टि। मुखतो हि प्राणोऽपानो
 भूत्वा। आत्मानमन्नमाविशति। तौ प्राणापानौ। अव्यर्धुकः
 प्राणापानाभ्यां भवति। य एवं वेद॥५॥

जुहूर्मज्याद्ववतीति प्रत्यश्च्यधस्तान्मार्ष्टि पञ्च च॥१॥

[१]

दिवः शिल्पमवततम्। पृथिव्याः ककुभिं श्रितम्।
 तेन वयः सहस्रवल्शेन। सपत्नं नाशयामसि
 स्वाहेति सुखसंमार्जनान्यग्नौ प्र हरति। आपो वै

दर्भाः। रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे। अनुष्टुभर्चा।
 आनुष्टुभः प्रजापतिः। प्राजापत्यो वेदः। वेदस्याग्रं
 सुखसंमार्जनानि॥६॥

स्वेनैवैनानि छन्दसा। स्वयां देवतया समर्धयति। अथो
 ऋग्वाव योषां। दर्भो वृषां। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य
 तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः।
 तान्येके वृथैवापांस्यन्ति। तत्तथा न कार्यम्। आरब्धस्य
 यज्ञियस्य कर्मणः सविदोहः॥७॥

यद्यैनानि पशवोऽभि तिष्ठेयुः। न तत्पशुभ्यः कम्।
 अद्धिर्माजयित्वोत्क्रे न्यस्येत्। यद्वै यज्ञियस्य
 कर्मणोऽन्यत्राहुतीभ्यः संतिष्ठते। उत्करो वाव तस्य
 प्रतिष्ठा। एतां हि तस्मै प्रतिष्ठां देवाः समभरन्।
 यदद्धिर्माजयति। तेन शान्तम्। यदुत्क्रे न्यस्यति।
 प्रतिष्ठामेवैनानि तद्गमयति॥८॥

प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः। अथो स्तम्बस्य वा

ए॒तद्रूप॑म्। यत्स्रु॑ख्सं॒मार्ज॑नानि। स्त॒म्ब॒शो वा ओष॑धयः।
 तासां॑ ज॒रत्क॒क्षे प॒शवो॑ न र॑मन्ते। अ॒प्रि॒यो ह्येषां॑ ज॒रत्क॒क्षः।
 याव॑दप्रि॒यो ह॒ वै ज॒रत्क॒क्षः प॑शूनाम्। ताव॑दप्रि॒यः प॑शूनां
 भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒न्यत्रा॒ग्नेर्द॑धति। न॒व॒दाव्या॑सु वा ओष॑धीषु
 प॒शवो॑ रमन्ते॥९॥

न॒व॒दा॒वो ह्येषां॑ प्रि॒यः। याव॑त्प्रि॒यो ह॒ वै न॑वदा॒वः प॑शूनाम्।
 ताव॑त्प्रि॒यः प॑शूनां भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒ग्नौ प्र॑हर॑न्ति।
 तस्मा॑दे॒तान्य॒ग्नावे॒व प्र॑हरेत्। य॒त॒रस्मि॑न्त्संमृ॒ज्यात्।
 प॒शूनां॑ धृ॒त्यै। यो भू॑ताना॒मधि॑पतिः। रु॒द्रस्त॑न्तिच॒रो
 वृ॒षा। प॒शून्स्मा॑कं मा हिं॑सीः। ए॒तद॑स्तु हु॒तं तव॑
 स्वा॒हेत्य॑ग्निसं॒मार्ज॑न्य॒ग्नौ प्र॑हर॑ति। ए॒षा वा ए॒तेषां॑ योनिः॑।
 ए॒षा प्र॑ति॒ष्ठा। स्वा॒मेवै॑ना॒नि योनि॑म्। स्वां प्र॑ति॒ष्ठां ग॑मयति।
 प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः॥१०॥

वेदस्याग्रं स्रुख्संमार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीष्यद् च॥२॥ [२]

अयं॑ज्ञो वा ए॒षः। योऽप॒त्नीकः॑। न प्र॒जाः प्र॑जायेरन्।

पत्यन्वास्ते। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। यत्तिष्ठन्ती
सन्नह्यते। प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्यते।
आसीना ह्येषा वीर्यं करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां
पत्न्या समदन्दधीत। देशाद्वक्षिणत उदीच्यन्वास्ते।
आत्मनो गोपीथाय। आशासाना सौमनसमित्याह।
मेध्यामेवैनाङ्गेवलीं कृत्वा। आशिषा समर्धयति।
अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कमित्याह। एतद्वै
पत्न्यै व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न।
योक्त्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योक्त्रेण। यद्योक्त्रम्। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य कृत्यै। युक्तङ्क्रियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिङ्ग्राति। आशिष एवास्यां
परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्।

मि॒थुनमे॒वास्य॒ तद्य॒ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय। प्र जा॑यते प्र॒जया॑
प॒शुभि॑र्यज॑मानः॥१४॥

अथो॑ अ॒र्धो वा ए॒ष आ॒त्मनः॑। यत्प॒त्नी॑। य॒ज्ञस्य॒
धृ॒त्या अ॒शि॑थिल॒म्भावा॑य। सु॒प्र॒जसं॑स्त्वा व॒यः
सु॒प॒त्नीरु॑पं सेदि॒मेत्या॑ह। य॒ज्ञमे॒व तन्मि॑थुनीक॑रोति।
ऊ॒नेऽति॑रिक्तन्धीयाता॒ इति॒ प्रजा॑त्यै। म॒हीनां॑ पयो॒ऽस्योष॑धीना॒
रस॒ इत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं॒ व्याच॑ष्टे। तस्य॒
तेऽक्षी॑यमाणस्य॒ निर्व॑पामि देवय॒ज्याया॒ इत्या॑ह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते॥१५॥

क॒रोति॑ ब्र॒तोप॑नयनं॒ क्षेमो॑ यज॑मानः शास्ते॥३॥ [३]

घृ॒तं च॒ वै मधु॑ च प्र॒जाप॑तिरासीत्। यतो॒ मध्वा॑सीत्।
ततः॑ प्र॒जा अ॑सृजत। तस्मा॒न्मधु॑षि प्र॒जन॑नमिवास्ति।
तस्मा॒न्मधु॑षा न प्रच॑रन्ति। या॒तया॑म् हि। आ॒ज्यै॒न प्रच॑रन्ति।
य॒ज्ञो वा आ॒ज्यम्। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं प्रच॑रन्त्यया॑तयामत्वाय।
प॒त्यवै॑क्षते॥१६॥

मि॒थुन॒त्वाय॒ प्रजा॑त्यै। यद्वै प॒त्नी य॒ज्ञस्य॑ क॒रोति॑। मि॒थुनं॑

तत्। अथो पत्न्या ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै।
 अ॒मे॒ध्यं वा ए॒तत्क॑रोति। यत्प॒त्य॒वेक्ष॑ते। गार्ह॑प॒त्येऽधि॑
 श्रय॑ति मे॒ध्य॒त्वाय॑। आ॒ह॒व॒नीय॑म॒भ्युद्व॑वति। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑त्यै।
 तेजो॑ऽसि॒ तेजोऽनु॑ प्रेही॒त्याह॑॥१७॥

तेजो॑ वा अ॒ग्निः। तेज॒ आज्य॑म्। तेज॑सै॒व तेजः॑
 सम॑र्धयति। अ॒ग्निस्ते॒ तेजो॑ मा वि॒नैदि॒त्याहा॑हि॒सायै॑।
 स्प्य॑स्य॒ वर्त्म॑न्त्सादयति। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑त्यै। अ॒ग्नेर्जि॒ह्वाऽसि॑
 सु॒भूर्दे॒वाना॑मि॒त्याह॑। य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। धाम्ने॑धाम्ने॒ देवे॑भ्यो
 यजु॑षेयजुषे भ॒वेत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते॑॥१८॥

तद्वा अतः॑ प॒वित्रा॑भ्यामे॒वोत्पु॑नाति। यज॑मानो वा आज्य॑म्।
 प्रा॒णापा॒नौ प॒वित्रे॑। यज॑मान ए॒व प्रा॑णापा॒नौ द॑धाति।
 पुन॑रा॒हार॑म्। ए॒वमि॑व हि प्रा॑णापा॒नौ स॑ंचर॑तः। शु॒क्रम॑सि
 ज्योति॑रसि॒ तेजोऽसी॑त्याह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं
 व्याच॑ष्टे। त्रि॒र्यजु॑षा। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः॑॥१९॥

ए॒षां लो॒काना॑मा॒त्यै। त्रिः। त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑। अथो मे॒ध्य॒त्वाय॑।

अथाज्यं वतीभ्यामुपः। रूपमेवासांमेतद्वर्णं दधाति। अपि
वा उताहुः। यथा ह वै योषां सुवर्णं५ हिरण्यं पेशलं
बिभ्रती रूपाण्यास्ते। एवमेता एतर्हीति। आपो वै सर्वा
देवताः॥ २०॥

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः। यदाज्यम्। तत्रोभयोर्ममा५सा।
जामि स्यात्। यद्यजुषाऽऽज्यं यजुषाऽप उत्पुनीयात्।
छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय। अथो मिथुनत्वाय।
सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्त्य
कर्म भवति। पच्छो गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय।
अद्विरेवौषधीः सं नयति। ओषधीभिः पशून्।
पशुभिर्यजमानम्। शुक्रं त्वां शुक्रायां ज्योतिस्त्वा
ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषीत्याह सर्वत्वाय। पर्याप्त्या
अनन्तरायाय॥ २१॥

ईक्षत आहु शास्ते लोका देवता भवति षट् च॥४॥ [४]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स एतमिन्द्र आज्यं स्यावकाशमपश्य

तेनावैक्षत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। य
 एवं विद्वानाज्यमवेक्षते। भवत्यात्मना। पराऽस्य
 भ्रातृव्यो भवति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदाज्येनान्यानि
 हवींष्यभिघारयति॥ २२॥

अथ केनाज्यमिति। सत्येनेति ब्रूयात्। चक्षुर्वै सत्यम्।
 सत्येनैवैनं दग्धि घारयति। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः।
 यश्चक्षुषाऽऽज्यमवेक्षते। निमील्यावैक्षेत। दाधारात्मश्चक्षुः।
 अभ्याज्यङ्घारयति। आज्यङ्गृह्णाति॥ २३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुह्वां
 गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशूनेवाव रुन्धे। अष्टावुपभृति।
 अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति।
 चतुर्ध्रुवायाम्॥ २४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति।
 यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्।
 चतुर्जुह्वाङ्गृह्णन्भूयो गृह्णीयात्। अष्टावुपभृति गृह्णन्कनीयः।

यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति। गौर्वै सुचः। चतुर्जुह्वां
गृह्णाति। तस्माच्चतुष्पदी॥२५॥

अष्टावुपभृतिं। तस्मादष्टाशंफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः
स्तना। गामेव तत्संस्करोति। सास्मै संस्कृतेषमूर्जन्दुहे।
यज्जुह्वाङ्गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृतिं। प्रयाजानूयाजेभ्यस्त
सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्॥२६॥

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायाश्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च॥५॥ [५]

आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमान्
अग्रं इमं यज्ञन्नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव
यज्ञन्नयन्ति। अग्रे यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत
वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यं इत्याह। वृत्रं
हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे।
संज्ञामेवासांमेतत्सामान्व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह॥२७॥
तेनापः प्रोक्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं
कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये

त्वा स्वाहेत्याह। अग्नयं एवैनं जुष्टं करोति। अथो अग्नेरेव मेधमव रुन्धे। वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः॥२८॥

प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। बर्हिरसि सुग्भ्यस्त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। यजमानः सुचः। यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिरासाद्य प्रोक्षति। एभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति। अथ ततः सह सुचा पुरस्तात्प्रत्यञ्चङ्गन्थिं प्रत्युक्षति। प्रजा वै बर्हिः। यथा सूर्यै काल आपः पुरस्ताद्यन्ति॥२९॥

तादृगेव तत्। स्वधा पितृभ्य इत्याह। स्वधाकारो हि पितृणाम्। ऊर्गभव बर्हिषद्भ्य इति दक्षिणायै श्रोणेरोत्तरस्यै निनयति सन्तत्यै। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। मासा वा ओषधीर्वर्धयन्ति। मासाः पचन्ति समृद्धौ। अनतिस्कन्दन् ह पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतदेवङ्क्रियते॥३०॥

ऊर्जा पृथिवीङ्गच्छतेत्याह। पृथिव्यामेवोर्जन्दधाति।
 तस्मात्पृथिव्या ऊर्जा भुञ्जते। ग्रन्थिं वि स्रंसयति।
 प्रजनयत्येव तत्। ऊर्ध्वं प्राश्चमुद्गूढं प्रत्यश्चमा यच्छति।
 तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयते। प्रतीचीः प्रजा जायन्ते।
 विष्णोः स्तूपोऽसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः॥३१॥

यज्ञस्य धृत्यै। पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति। मुख्यमेवैनं
 करोति। इयन्तङ्गृह्णाति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्।
 इयन्तङ्गृह्णाति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयन्तङ्गृह्णाति।
 एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसंमितम्॥३२॥

अपरिमितङ्गृह्णाति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। तस्मिन्पवित्रे
 अपि सृजति। यजमानो वै प्रस्तरः। प्राणापानौ पवित्रौ।
 यजमान एव प्राणापानौ दधाति। ऊर्णाम्रदसन्त्वा
 स्तृणामीत्याह। यथायजुरेवैतत्। स्वासस्थन्देवेभ्य इत्याह।
 देवेभ्य एवैनत्स्वासस्थं करोति॥३३॥

बर्हिः स्तृणाति। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः। प्रजा एव

पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। अनतिदृश्नं स्तृणाति। प्रजयैवैनं
 पशुभिरनतिदृश्नं करोति। धारयन्प्रस्तरं परिधीन्परि
 दधाति। यजमानो वै प्रस्तरः। यजमान एव तत्स्वयं
 परिधीन्परि दधाति। गन्धर्वोऽसि विश्वावसुरित्याह॥३४॥

विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। इन्द्रस्य बाहुरसि
 दक्षिण इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति।
 मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परिधत्तामित्याह। प्राणापानौ
 मित्रावरुणौ। प्राणापानावेवास्मिन्दधाति। सूर्यस्त्वा
 पुरस्तात् पात्वित्याह। रक्षसामपहत्यै। कस्यांश्चिदभिशास्त्या
 इत्याह। अपरिमितादेवैनं पाति॥३५॥

वीतिहोत्रन्त्वा कव इत्याह। अग्निमेव होत्रेण समर्धयति।
 द्युमन्तं समिधीमहीत्याह समिद्धौ। अग्ने बृहन्तमध्वर
 इत्याह वृद्धौ। विशो यन्त्रे स्थ इत्याह। विशां
 यत्यै। उदीचीनाग्ने नि दधाति प्रतिष्ठित्यै। वसूनां
 रुद्राणामादित्यानां सदसि सीदेत्याह। देवतानामेव सदनं

प्रस्तरं सादयति। जुहूरसि घृताची नाम्नेत्याह॥३६॥

असौ वै जुहूः। अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। तासामेतदेव
प्रियन्नाम। यद्धृताचीति। यद्धृताचीत्याह। प्रियेणैवैना नाम्ना
सादयति। एता असदन्त्सुकृतस्य लोक इत्याह। सत्यं वै
सुकृतस्य लोकः। सत्य एवैनाः सुकृतस्य लोके सादयति।
ता विष्णो पाहीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञस्य धृत्यै। पाहि
यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियमित्याह। यज्ञाय
यजमानायात्मने। तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनार्त्यै॥३७॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसम्मितं करोत्याह पाति नाम्नेत्याह लोके सादयति षट्

च॥६॥ [६]

अग्निना वै होत्रा। देवा असुरानभ्यभवन्। अग्नये
समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। एकविंशतिमिध्म
भवन्ति। एकविंशो वै पुरुषः। पुरुषस्यात्यै।
पञ्चदशेध्मदारूप्यभ्या दधाति। पञ्चदश वा अर्धमासस्य
रात्रयः। अर्धमासशः संवत्सर आप्यते। त्रीन्यरिधीन्यरि
दधाति॥३८॥

ऊ॒र्ध्वे स॒मिधा॒वा द॑धाति। अ॒नूया॒जेभ्यः॑ स॒मिध॒मति॑
 शि॒नष्टि॑। ष॒द्वंप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति।
 वे॒देनो॑प॒ वाज॑यति। प्रा॒जाप॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॒त्यः प्रा॒णः।
 यज॑मान आ॒हव॒नीयः॑। यज॑मान ए॒व प्रा॒णन्द॑धाति॥३९॥

त्रि॒रुप॑ वाजयति। त्रयो॒ वै प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति।
 वे॒देनो॑प॒यत्य॑ स्तु॒वेण॑ प्रा॒जाप॒त्यमा॑घा॒रमा॑ घा॒रय॑ति। य॒ज्ञो
 वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑तिं॒ मुख॑त आर॑भते। अथो॑
 प्र॒जाप॑तिः॒ सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्री॑णाति।
 अ॒ग्निम॑ग्नी॒त्रिस्त्रिः॑ सं मृ॒द्धीत्या॑ह। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः॥४०॥

अथो॑ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। प॒रि॒धीन्त्सं मा॑र्ष्टि। पु॒नात्ये॒वैनान्॑।
 त्रिस्त्रिः॑ सं मा॑र्ष्टि। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑। अथो॑
 ए॒ते वै दे॒वाश्वाः॑। दे॒वाश्वा॒ने॒व तत्सं॑ मा॑र्ष्टि। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
 सम॑ष्ट्यै। आसी॑नोऽन्यमा॑घा॒रमा॑ घा॒रय॑ति॥४१॥

तिष्ठ॑न्न॒न्यम्। यथाऽनो॑ वा॒ रथं॑ वा यु॒ञ्ज्यात्। ए॒वमे॒व
 तद॑ध्व॒र्युर्य॒ज्ञं यु॑नक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भ्यूढ्यै॑।

वहन्त्येनङ्गाम्याः पशवः। य एव वेद। भुवनमसि वि
प्रथस्वेत्याह। यज्ञो वै भुवनम्। यज्ञ एव यजमानं प्रजया
पशुभिः प्रथयति। अग्ने यष्टरिदन्नम् इत्याह॥४२॥

अग्निर्वै देवानां यष्टा। य एव देवानां यष्टा। तस्मा एव
नमस्करोति। जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि
देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह। आग्नेयी वै
जुहूः। सावित्र्युपभृत्। ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते। अग्नाविष्णू
मा वामव क्रमिषमित्याह। अग्निः पुरस्तात्। विष्णुर्यज्ञः
पश्चात्॥४३॥

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति। विजिहाथां मा
मा सन्ताप्तमित्याहाहिः सायै। लोकं मे लोककृतौ
कृणुतमित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। विष्णोः
स्थानमसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। एतत्खलु वै
देवानामपराजितमायतनम्। यद्यज्ञः। देवानामेवापराजित
आयतने तिष्ठति। इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह॥४४॥

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। समारभ्योर्ध्वो अध्वरो

दिविस्पृशमित्याह वृद्धौ। आघारमाघार्यमाणमनु समारभ्य।
 एतस्मिन्काले देवाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः
 सुवर्गं लोकमेति। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः
 सुवर्गं लोकमेति। अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै।
 इन्द्रावान्तस्वाहेत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा
 इत्याह॥४५॥

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
 यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। प्राण
 आघारः। यत्संस्पर्शयेत्। भ्रातृव्येऽस्य प्राणन्दध्यात्।
 असंस्पर्शयन्नत्या क्रामति। यजमान एव प्राणन्दधाति।
 पाहि मांऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भजेत्याह॥४६॥

अग्निर्वाव पवित्रम्। वृजिनमनृतन्दुश्चरितम्। ऋजुकर्म९
 सत्य९ सुचरितम्। अग्निरेवैनं वृजिनादनृताद्दुश्चरितात्पाति।
 ऋजुकर्म सत्ये सुचरिते भजति। तस्मादेवमा शास्ते।
 आत्मनो गोपीथाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यदाघारः।

आत्मा ध्रुवा॥४७॥

आ॒घा॒रमा॒घार्य॑ ध्रु॒वा॑ ५ सम॑नक्ति। आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः॑
प्रति॑ दधाति। द्विः सम॑नक्ति। द्वौ हि प्रा॑णापा॒नौ। तदा॑हुः।
त्रि॒रे॒व सम॑ञ्च्यात्। त्रिधा॑तु हि शि॒र इति॑। शि॒र इ॒वैत॑द्य॒ज्ञस्य॑।
अथो॑ त्रयो॒ वै प्रा॑णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। म॒खस्य॑
शि॒रोऽसि॑ स॒ञ्चोति॑षा॒ ज्योति॑रङ्गामि॒त्याह॑। ज्योति॑रे॒वास्मा॑
उ॒परि॑ष्ठादधाति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै॥४८॥

परि॑दधाति प्रा॒णन्द॑धाति हि य॒ज्ञो घा॑रयति नम॒ इत्या॑ह प॒श्चाद्वी॒र्याणी॑त्याह॒ भा इत्या॑ह भ॒जेत्या॑ह

ध्रु॒वैवास्मि॑न्दधाति त्रीणि॑ च॥७॥ [७]

धि॒ष्णि॒या वा ए॒ते न्यु॑प्यन्ते। यद्व॒ह्मा। यद्वो॒ता। यद॑ध्व॒र्युः।
यद॑ग्रीत्। यद्यज॑मानः। तान् यद॑न्तरे॒यात्। यज॑मानस्य
प्रा॒णान्त्सङ्क॑र्षेत्। प्र॒मायु॑कः स्यात्। पु॒रोडा॑शमप॒गृह्य॑
सञ्च॑रत्यध्व॒र्युः॥४९॥

यज॑मानायै॒व तल्लो॒क ५ शि॑षति। नास्य॑ प्रा॒णान्त्सङ्क॑र्षति।
न प्र॒मायु॑को भवति। पु॒रस्ता॑त् प्र॒त्यङ्मु॑सीनः। इडा॑या॒ इडा॑मा
द॑धाति। ह॒स्त्या॒ ५ हो॒त्रे। प॒शवो॑ वा इडा॑। प॒शवः॑ पु॒रुषः॑।

प॒शुष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति। इडा॑यै वा ए॒षा प्रजा॑तिः॥५०॥
 तां प्रजा॑तिं यज॑मानोऽनु प्र जा॑यते। द्विर॒ङ्गुला॑वनक्ति
 पर्व॑णोः। द्वि॒पाद्यज॑मानः प्रति॑ष्ठित्यै। स॒कृदुप॑ स्तृणाति।
 द्विरा द॑धाति। स॒कृद॒भि घा॑रयति। च॒तुः संप॑द्यते। च॒त्वारि॑
 वै प॒शोः प्र॑ति॒ष्ठाना॑नि। यावा॑ने॒व प॒शुः। तमुप॑ह्वयते॥५१॥

मुख॑मिव प्रत्युप॑ह्वयेत। सं॒मुखाने॒व प॒शूनुप॑ ह्वयते। प॒शवो॒
 वा इडा॑। तस्मा॒त्साऽन्वा॑रभ्या॑। अध्व॑र्युणां च यज॑मानेन च।
 उप॑हूतः पशु॑मान॑सा॒नीत्या॑ह। उप॑ ह्ये॒नौ ह्वय॑ते होता॑। इडा॑यै
 दे॒वता॑नामुप॑ह्वे। उप॑हूतः पशु॑मान्भवति। य ए॒वं वेद॑॥५२॥

यां वै ह॒स्त्या॒मिडा॑मा॒दधा॑ति। वा॒चः सा भा॑ग॒धेयम्॑।
 यामु॑प॒ह्वय॑ते। प्रा॒णाना॑ꣳ सा। वाचं॑ चै॒व प्रा॒णाꣳश्चाव॑ रुन्धे।
 अथ॑ वा ए॒तर्ह्युप॑हूताया॒मिडा॑याम्। पु॒रोडा॑श॒स्यैव ब॑र्हिषदो
 मीमा॑ꣳसा। यज॑मान॒न्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। ह॒विर्नो॑ निर्व॒पेति॑।
 नाहम॑भा॒गो निर्व॑प्स्यामीत्य॑ब्रवीत्॥५३॥

न मया॑ऽभा॒गयाऽनु॑वक्ष्य॒थेति॑ वाग॑ब्रवीत्। नाहम॑भा॒गा

पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या। नाहमभागा याज्या भविष्यामीति याज्या। न मयाऽभागेन वषट्कारिष्यथेति वषट्कारः। यद्यजमानभागन्निधाय पुरोडाशं बर्हिषदं करोति। तानेव तद्भागिनः करोति। चतुर्धा करोति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। बर्हिषदं करोति॥५४॥

यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा बर्हिः। यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति। तस्मादस्त्राऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति। मा२सेनान्याः। अथो खल्वाहुः। दक्षिणा वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यवं रुध्यन्ते। यत्पुरोडाशं बर्हिषदं करोतीति। चतुर्धा करोति। चत्वारो ह्येते हविर्यज्ञस्यर्त्विजः॥५५॥

ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्नीत्। तमभि मृशेत्। इदं ब्रह्मणः। इदं होतुः। इदमध्वर्योः। इदमग्नीध इति। यथैवादः सौम्येऽध्वरे। आदेशमृत्विग्भ्यो दक्षिणा नीयन्ते। तादृगेव तत्। अग्नीधे प्रथमाया दधाति॥५६॥

अ॒ग्निमु॑खा हृ॒द्धिः। अ॒ग्निमु॑खामेव॒र्द्धिं यज॑मान ऋ॒ध्नोति॑।
 स॒कृदु॑प॒स्तीर्य॑ द्वि॒राद॑धत्। उ॒प॒स्तीर्य॑ द्वि॒रभि॑ घा॒रय॑ति।
 ष॒द्वप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देन॑ ब्र॒ह्मण॑
 ब्र॒ह्मभा॒गं परि॑हरति। प्रा॒जाप॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॒त्यो
 ब्र॒ह्मा॥ ५७ ॥

स॒वि॒ता य॒ज्ञस्य॑ प्र॒सू॒त्यै। अथ॑ का॒मम॒न्येन॑। ततो॑ हो॒त्रै।
 म॒ध्यं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। य॒द्धोता॑। म॒ध्यत॑ ए॒व य॒ज्ञं प्री॑णाति।
 अथ॑ ध्व॒र्यवै॑। प्र॒ति॒ष्ठा वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। यद॑ध्व॒र्युः।
 तस्मा॑द्ध॒विर्य॒ज्ञस्यै॒तामे॒वावृ॑त॒मनु॑॥ ५८ ॥

अ॒न्या दक्षि॑णा नीयन्ते। य॒ज्ञस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। अ॒ग्निम॑ग्रीत्स॒कृत्स॑कृ॒
 मृ॒ङ्गीत्या॑ह। प॒रा॒डि॒व ह्ये॒तर॑हि य॒ज्ञः। इ॒षि॒ता दै॒व्या हो॒ता॒र
 इ॒त्या॑ह। इ॒षि॒तः हि क॑र्म क्रि॒यते॑। भ॒द्र॒वा॒च्याय॑ प्रे॒षितो॑
 मा॒नुषः॑ सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॑हीत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते। स्व॒गा दै॒व्या हो॒तृभ्य॑ इ॒त्या॑ह। य॒ज्ञमे॒व तत्स्व॒गा
 क॑रोति। स्व॒स्ति॒र्मानु॑षेभ्य॑ इ॒त्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते। श॒य्योर्ब्रू॑हीत्या॑ह। श॒य्युमे॒व बा॑र॒हस्प॒त्यं भा॑ग॒धेये॑न॒

समर्धयति॥५९॥

चरत्यध्वर्युः प्रजातिर्हयते वेदाब्रवीद्वरहिषदं करोत्यृत्विजो दधाति ब्रह्माऽनुकरोति चत्वारि च॥८॥ [८]

अथ सुचावनुष्टुभ्यां वाजवतीभ्याव्यूहति। प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक्। अन्नं वाजुः प्रतिष्ठित्यै। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। प्रार्ची जुहूमूहति। जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते। प्रतीचीमुपभृतम्। जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। सविषूच एवापोह्य सपत्नान् यजमानः। अस्मिल्लोके प्रतितिष्ठति॥६०॥

द्वाभ्याम्। द्विप्रतिष्ठो हि। वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वे यथायजुरेवैतत्। सुक्षु प्रस्तरमनक्ति। इमे वै लोकाः सुचः। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। त्रेधाऽनक्ति। त्रयं इमे लोकाः॥६१॥

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति। अभिपूर्वमनक्ति। अभिपूर्वमेव यजमानन्तेजसाऽनक्ति। अक्तः रिहाणा इत्याह। तेजो वा आज्यम्। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। वियन्तु वय इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं

गमयति॥६२॥

प्रजाय्योनिं मा निर्मृक्षमित्याह। प्रजायै गोपीथाय।
आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह। आप एवौषधीरा
प्याययति। मरुतां पृषतयः स्थेत्याह। मरुतो वै
वृष्ट्या ईशते। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दिवं गच्छ ततो नो
वृष्टिमेरयेत्याह। वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रुन्धे॥६३॥

यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्यायुर्मियते।
आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहीत्याह। आयुरेवात्मन्धत्ते।
यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्य चक्षुर्मियते।
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहीत्याह। चक्षुरेवात्मन्धत्ते।
ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै। यं परिधिं पर्यधत्था इत्याह॥६४॥

यथायजुरेवैतत्। अग्ने देव पणिभिर्वीयमाण इत्याह। अग्रयं
एवैनं जुष्टं करोति। तन्त एतमनु जोषं भरामीत्याह।
सजातानेवास्मा अनुकान्करोति। नेदेष त्वदपचेतयाता
इत्याहानुख्यात्यै। यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह।

भूमानमेवोपैति। परिधीन्प्र हरति। यज्ञस्य समिष्ट्यै॥६५॥

स्रुचौ सं प्रस्रावयति। यदेव तत्र क्रूरम्। तत्तेन
शमयति। जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्या वै जुहूः।
भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति।
सः३स्रावभागाः स्थेत्याह। वसवो वै रुद्रा आदित्याः
सः३स्रावभागाः। तेषान्तद्भागधेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः।
त्रिष्टुग्भवति। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने
दधाति। अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयं
वा अग्निरपन्नगृहः। अस्या एवैने सद्ने सादयति। सुम्नायं
सुम्निनी सुम्ने मां धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्नम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते।
धुरि धुर्यौ पातमित्याह। जायापत्योर्गोपीथाय।
अग्नेऽदध्यायोऽशीततनो इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि
माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरन्ध्र्यै पाहि

दुश्चरितादित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः पितुं
 कृणु सुषदा योनिं स्वाहेतीध्मसंवृश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधा-
 फलीकरणहोमं जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसं-
 वृश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
 अतिरिक्त एवातिरिक्तन्दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमास्त्व-
 रुन्धे। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्। वेदेन
 वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि। गर्भं
 बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
 पुरस्तात्स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिं संमार्ष्ट्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
 प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्निया
 उपस्थ आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते
 प्रजाम्। वेदः होताऽऽहवनीयास्तृणन्नेति। यज्ञमेव
 तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात्। तः सन्ततमुत्तरेऽर्धमास-
 आलभते॥७०॥

तङ्कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्क्ते। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति।
वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। देवा गातुविदो गातुं वित्वा
गातुमित्याह। यत एव यज्ञं प्रयुङ्क्ते। तदेनं प्रतिष्ठापयति।
प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥ ७१॥

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टिमेवावरुन्धे पर्यधत्था इत्याह समिष्टे भागधेयन्धत्तमित्याह वा इध्मसं
वृश्चनान्यनुवित्यै लभते यजमानः॥ ९॥

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति। यो यथादेवतम्। न देवताभ्य आवृश्च्यते।
वसीयान्भवति। वारुणो वै पाशः। इमं विष्यामि वरुणस्य
पाशमित्याह। वरुणपाशादेवेना मुञ्चति। सवितृप्रसूतो
यथादेवतम्॥ ७२॥

न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। धातुश्च योनौ
सुकृतस्य लोक इत्याह। अग्निर्वै धाता। पुण्यङ्कर्म सुकृतस्य
लोकः। अग्निरेवेनाध्याता। पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य

लो॒के द॑धाति। स्यो॒नं मे॑ स॒ह प॒त्यां क॒रोमी॒त्याह॑।
आ॒त्मन॑श्च॒ यज॑मानस्य॒ चाना॑त्यै स॒न्त्वाय॑। स॒मायु॑षा॒ सं
प्र॒जये॑त्याह॥ ७३॥

आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते पूर्णपा॒त्रे। अ॒न्त॒तोऽनु॑ष्टुभा॑। चतु॑ष्प॒द्वा
ए॒तच्छ॑न्दः प्र॒ति॑ष्ठितं प॒त्न्यै पूर्ण॑पा॒त्रे भ॑वति। अ॒स्मि॒ल्लो॒के
प्र॒ति॑ति॒ष्ठानी॑ति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति॑ति॒ष्ठति॑। अथो॒ वाग्वा
अ॒नु॒ष्टुक्। वाङ्मि॑थुनम्। आपो॒ रेतः॑ प्र॒जन॑नम्। ए॒तस्मा॑द्वै
मि॑थुनाद्वि॒द्योत॑मानः स्त॒नय॑न्वर्षति। रेतः॑ सि॒ञ्चन्॥ ७४॥

प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑न्। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ ब्रह्म॑णा यु॒ज्यते॑। ब्रह्म॑णा
वै तस्य॑ वि॒मो॒कः। अ॒द्भिः शान्तिः॑। वि॒मु॒क्तं वा ए॒तर्हि
यो॒क्रं ब्रह्म॑णा। आ॒दायै॑न॒त्पत्नीं॑ स॒हाप॑ उपगृ॒हीते॑ शान्त्यै॑।
अ॒ञ्ज॒लौ पूर्ण॑पा॒त्रमा॑ न॒यति॑। रेत॑ ए॒वास्यां॑ प्र॒जान्द॑धाति।
प्र॒जया॑ हि म॑नु॒ष्यः पूर्णः॑। मुखं॑ वि मृ॒ष्टे। अ॒व॒भृथ॑स्यै॒व
रूपं॑ कृ॒त्वोत्ति॑ष्ठति॥ ७५॥

स॒वितृ॑प्रसूतो यथादे॒वतं॑ प्र॒जये॑त्याह॒ सिञ्च॑न्मृष्ट॒ एकं॑ च॥ १०॥

[१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एवं
वेदं विन्दते परिवेष्टारम्। तमुत्करे। यन्देवा मनुष्येषु।
उपवेषमधारयन्। ये अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा
कुरु। उपवेषोपं विद्धि नः॥७६॥

प्रजां पुष्टिमथो धनम्। द्विपदो नश्चतुष्पदः। ध्रुवाननपगान्कुर्विति
पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं गूहति। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चः शूद्रा
अवस्यन्ति। स्थविमत उपगूहति। अप्रतिवादिन
एवैनाङ्कुरुते। धृष्टिर्वा उपवेषः। शुचर्तो वज्रो ब्रह्मणा
संशितः। योपवेषे शुक्। साऽमुमृच्छतु यं द्विष्म
इति॥७७॥

अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति। निरमुन्नुद ओकंसः। सपत्नो
यः पृतन्यति। निर्बाध्येन हविषा। इन्द्र एणं पराशरीत्। इहि
तिस्रः परावतः। इहि पञ्च जनाः अति। इहि तिस्रोऽति
रोचनायावत्। सूर्यो असद्विवि। परमान्त्वा परावतम्॥७८॥

इन्द्रो नयतु वृत्रहा। यतो न पुनरायसि। शश्वतीभ्यः
समाभ्य इति। त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा संशितः। शुचैवैनं

वि॒ध्वा। ए॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ नि॒र्णुद्य॑। वज्रेण॒ ब्रह्म॑णा स्तृणुते।
 ह॒तोऽसाव॑व॒धिष्मा॒मुमि॒त्याह॑ स्तृत्यै॑। यं द्वि॒ष्यात्त॒न्य्यायेत्॑।
 शुचै॒वैन॑म॒र्पय॑ति॥ ७९॥

प्रत्यु॑ष्टन्दि॒वः शिल्प॑मयंज्ञो घृ॒तं च॑ दे॒वासुराः॑ स ए॒तमिन्द्र॑
 आपो॑ दे॒वीर॒ग्निना॑ धि॒ष्णि॒या अथ॑ स्रुचौ यो वा अय॑थादे॒वतं॑
 परि॒वेषो॑ वा एका॑दश॥ ११॥

प्रत्यु॑ष्टमयंज्ञ ए॒षा हि॑ वि॒श्वेषा॑न्दे॒वाना॑मूर्जा पृ॒थि॒वीमथो॑
 रक्ष॑सा॒न्तां प्रजा॑ति॒न्द्वाभ्या॑न्तङ्का॒लेका॑ले नव॑सप्ततिः॥ ७९॥
 प्रत्यु॑ष्टम॒र्पय॑ति॥

हरिः॑ ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्ध्यो वैश्यम्।
तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मने
क्लीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुंश्चलूम्। अतिक्रुष्टाय
मागधम्॥१॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय
रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिमम्। आनन्दाय
स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय
तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनितम्॥३॥

सन्ध्यै जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।

आर्त्यै॑ परि॒विवि॒दानम्। अरा॑ध्यै दि॒धिषू॒पतिम्। पु॒वित्रा॑य
भि॒षजम्। प्र॒ज्ञाना॑य नक्ष॒त्रद॑रु॒शम्। निष्कृ॑त्यै पेशस्का॒रीम्।
बला॑योप॒दाम्। वर्णा॑यानू॒रुधम्॥४॥

न॒दीभ्यः॑ पौञ्जि॒ष्टम्। ऋ॒क्षीका॑भ्यो नैषा॑दम्। पु॒रुष॒व्याघ्रा॑य
दु॒र्मदम्। प्र॒युञ्च॒ उन्म॑त्तम्। गु॒न्ध॒र्वाप्स॒राभ्यो॑ ब्रा॒त्यम्।
स॒र्पदे॒वज॒नेभ्यो॑ऽप्र॑तिपदम्। अवे॑भ्यः कि॒तवम्। इ॒र्यता॑या
अकि॑तवम्। पि॒शाचे॒भ्यो बि॑दलका॒रम्। या॒तुधा॑ने॒भ्यः
कण्ट॑कका॒रम्॥५॥

उ॒त्सादे॑भ्यः कु॒जम्। प्र॒मुदे॑ वा॒मनम्। द्वा॒र्भ्यः स्ना॒मम्।
स्व॒प्राया॑न्धम्। अध॑र्माय ब॒धिरम्। सं॒ज्ञाना॑य स्मरका॒रीम्।
प्र॒का॒मोद्या॑योप॒सदम्। आ॒शि॒क्षायै॑ प्र॒श्जिनम्। उ॒प॒शि॒क्षाया॑
अभि॑प्र॒श्जिनम्। म॒र्यादा॑यै प्र॒श्जवि॒वाकम्॥६॥

ऋ॒त्यै स्ते॒नहृ॑दयम्। वैर॑ह॒त्याय॒ पिशु॑नम्। वि॒वि॒त्त्यै क्ष॒त्तारम्।
औ॒प॒द्र॒ष्टाय॑ सङ्ग॒ही॒तारम्। बला॑यानुच॒रम्। भू॒म्ने परि॑ष्क॒न्दम्।
प्रि॒याय॑ प्रि॒यवा॒दिनम्। अरि॑ष्ट्या अश्वसा॒दम्। मे॒धाय॑ वासः

पल्पूलीम्। प्रका॒माय॑ रजयि॒त्रीम्॥७॥

भा॒यै दा॒र्वाहा॒रम्। प्र॒भाया॑ आ॒ग्नेन्ध॒म्। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठाया॑भिषे॒क्तार॑म्। ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टपा॑य पात्रनिर्णे॒गम्।
दे॒वलो॒काय॑ पे॒शितार॑म्। म॒नुष्य॑लो॒काय॑ प्रक॒रितार॑म्।
सर्वे॑भ्यो लो॒केभ्य॑ उप॒से॒क्तार॑म्। अ॒व॒र्त्यै व॒धायो॑पमन्थि॒तार॑म्।
सु॒व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ भा॒गदु॒घम्। व॒र्षि॑ष्ठाय॒ नाका॑य
परि॒वे॒ष्टार॑म्॥८॥

अ॒र्मे॑भ्यो ह॒स्ति॒पम्। ज॒वाया॑श्च॒पम्। पु॒ष्ट्यै गो॒पा॒लम्।
तेज॑सेऽज॒पा॒लम्। वी॒र्या॑यावि॒पा॒लम्। इ॒रा॒यै की॒नाश॑म्।
की॒ला॒लाय॑ सु॒राका॑रम्। भ॒द्राय॑ गृ॒ह॒पम्। श्रेय॑से वि॒त्त॒धम्।
अध्य॑क्षा॒यानु॑क्ष॒त्तार॑म्॥९॥

म॒न्यवे॑ऽय॒स्ता॒पम्। क्रो॒धा॒य नि॒स॒रम्। शो॒का॒याभि॑स॒रम्।
उ॒त्कूल॑वि॒कूल॑भ्या॑न्नि॒स्थि॒नम्। यो॒गा॒य यो॒क्तार॑म्। क्षे॒मा॒य
वि॒मो॒क्तार॑म्। व॒पु॒षे मा॒नस्कृ॑तम्। शी॒ला॒याञ्जनी॑का॒रम्।
नि॒र्ऋ॒त्यै को॒शका॑रीम्। य॒मा॒या॒सूम्॥१०॥

य॒म्यै य॒म॒सू॒म्। अथ॑र्व॒भ्योऽव॑तो॒काम्। सं॒व॒त्स॒राय॑
 पर्या॒रिणी॑म्। परि॒व॒त्स॒राया॑वि॒जाता॑म्। इ॒दा॒व॒त्स॒राया॑प॒स्कद्व॑रीम्
 इ॒द्व॒त्स॒राया॑ती॒त्वंव॑रीम्। व॒त्स॒राय॑ वि॒ज॒र्ज॒राम्। स॒र्व॒न्त्स॒राय॑
 प॒लि॒क्री॑म्। व॒नाय॑ व॒न॒पम्। अ॒न्य॒तोर॑ण्याय॒ दाव॑पम्॥११॥

स॒रो॒भ्यो धै॒व॒रम्। वेश॑न्ता॒भ्यो दा॑शम्। उ॒प॒स्था॒व॒री॒भ्यो
 बै॒न्दम्। न॒ड्वा॒ला॒भ्यः शौ॒ष्क॒लम्। पा॒र्या॑य॒ कैव॑र्तम्। अ॒वा॒र्या॑य॒
 मा॒र्गा॒रम्। ती॒र्थे॒भ्य आ॑न्दम्। विष॑मे॒भ्यो मै॒ना॒लम्। स्व॒ने॒भ्यः
 प॒र्ण॑कम्। गु॒हा॒भ्यः कि॒रा॑तम्। सा॒नु॒भ्यो ज॑म्भ॒कम्। प॒र्व॒ते॒भ्यः
 किं॑पू॒रुष॑म्॥१२॥

प्र॒ति॒श्रु॒त्का॑या ऋ॒तु॒लम्। घो॑षा॒य भ॑षम्। अ॒न्ता॑य॒
 बहु॑वा॒दिन॑म्। अ॒न॒न्ता॑य॒ मू॒कम्। मह॑से॒ वी॒णा॒वा॒दम्।
 क्रो॑शा॒य तू॒ण॒व॒ध्मम्। आ॒क्र॒न्दा॑य॒ दु॒न्दु॒भ्या॑घा॒तम्।
 अ॒व॒र॒स्प॒राय॑ शङ्ख॒ध्मम्। ऋ॒भु॒भ्यो॑जि॒नस॑न्ध्यायम्।
 सा॒ध्ये॒भ्यश्च॑र्म॒म्णम्॥१३॥

बी॒भ॒त्सा॑यै॒ पौल्क॑सम्। भू॒त्यै जा॑गर॒णम्। अ॒भू॒त्यै स्व॑प॒नम्।

तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वेभ्यो देवेभ्यः
सिध्मलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्।
व्यृद्ध्या अपगल्भम्। स॒श॒राय॑ प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पु॒ञ्च॒लूमा ल॑भते। वीणावा॒दङ्गण॑कङ्गी॒ताय॑।
याद॑से शाबु॒ल्याम्। न॒र्माय॑ भद्रव॒तीम्। तूण॒व॒ध्मङ्गा॑मु॒ण्य॑
पा॒णिस॒ङ्घात॑नृ॒त्ताय॑। मोदा॑यानु॒क्रोश॑कम्। आ॒न॒न्दाय॑
तल॒वम्॥१५॥

अ॒क्षरा॒जाय॑ कि॒त॒वम्। कृ॒ताय॑ सभा॒विन॑म्। त्रेता॑या
आदि॒नव॑दर्शम्। द्वा॒प॒राय॑ ब॒हिः स॑दम्। कल॑ये
सभा॒स्था॒णुम्। दुष्कृ॒ताय॑ च॒रका॑चार्यम्। अध्व॑ने
ब्रह्म॒चा॒रिण॑म्। पि॒शा॒चेभ्यः॑ सैल॒गम्। पि॒पा॒सायै॑ गोव्य॒च्छम्।
निर्ऋ॒त्यै गो॒घा॒तम्। क्षु॒धे गो॒वि॒कर्त॑म्। क्षु॒त्तृ॒ष्णाभ्या॑न्तम्।
यो गां वि॒कृन्त॑न्तं मा॒सं भि॑क्ष॒माण॑ उप॒तिष्ठ॑ते॥१६॥

भूम्यै पी॒ठस॒र्पिण॑मा ल॑भते। अ॒ग्नये॑ऽस॒लम्। वा॒यवे॑
चाण्डा॒लम्। अ॒न्तरि॑क्षाय व॒श॒न॒र्ति॒नम्। दि॒वे ख॑ल॒तिम्।

सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमसे मिर्मिरम्। नक्षत्रेभ्यः किलासम्।
अहं शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रियै कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लभते। प्राणमपानव्याँनमुदानं समानन्तान्
वायवे। सूर्याय चक्षुरा लभते। मनश्चन्द्रमसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्।
प्रजापतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आलभते। अतिह्रस्वमतिदीर्घम्।
अतिकृशमत्यंसलम्। अतिशुक्लमतिकृष्णम्। अतिश्लक्ष्णमति
अतिकिरिटमतिदन्तुरम्। अतिमिर्मिरमतिमेमिषम्। आशायै
जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

ब्रह्मणे गीताय श्रमाय सन्धये नदीभ्य उत्सादेभ्य ऋत्यै भाया
अर्मेभ्यो मन्यवे यम्यै दशदश सरोभ्यो द्वादश प्रतिश्रुत्कायै
बीभत्सायै दशदश हसाय सप्ताक्षराजाय त्रयोदश भूम्यै दश
वाचे षडथ नवैकान्नविंशतिः॥१९॥

ब्रह्मणे यम्यै नवदश॥१९॥

ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हरिः ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः॥

स॒त्यं प्रप॑द्ये। ऋ॒तं प्रप॑द्ये। अ॒मृतं प्रप॑द्ये। प्र॒जाप॑तेः
प्रि॒यान्त॑नुव॒मना॑र्ता प्रप॑द्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॑ वज्रेण। द्वि॒षन्तं
भ्रातृ॑व्य॒मव॑ क्रामामि। योऽस्मा॑न्देष्टि। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः।
भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

सत्यन्दश॥१॥ [१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
सु॒म्रयुः॑। अ॒ग्न आया॑हि वी॒तये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि होता॑
सत्सि ब॒र्हिषि॑। तन्त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि।
बृ॒हच्छो॑चा यविष्ठ। स नः॑ पृथुः श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ देव वि॒वास॑सि। बृ॒हद॑ग्ने सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
नम॒स्यस्ति॑रः। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒मग्नि॑रि॒ध्यते॑ वृषा॑।
वृषो॑ अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न दे॑व॒वाहनः॑। त॒ ह॒विष्म॑न्त
ई॒डते॑। वृष॑णन्त्वा व॒यं वृष॑न्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्ने दी॒द्यतं बृ॒हत्। अ॒ग्निं दू॒तं वृ॒णीम॑हे। हो॒तारं वि॒श्ववे॑दसम्।
 अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मि॒ध्यमा॑नो अ॒ध्वरे। अ॒ग्निः पा॑व॒क्
 ई॒ड्यः। शो॒चिष्के॑श॒स्तमी॑महे। स॒मि॒द्धो अ॒ग्न आ॑हुत। दे॒वान्
 य॑क्षि स्व॒ध्वर। त्व॑ ५ हि ह॒व्य॒वाड॑सि। आ जु॑होत दु॒व॒स्यत॑।
 अ॒ग्निं प्र॑य॒त्यध्व॑रे। वृ॒णीध्व॑ ५ ह॒व्य॒वाह॑नम्। त्वं वरु॑ण उ॒त
 मि॒त्रो अ॑ग्ने। त्वां वर्ध॑न्ति म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सुषण॒नानि॑
 स॒न्तु। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः ॥४॥

श्रवाय्यमिधीमहसि सप्त च॥२॥ [२]

अ॒ग्ने म॒हा ५ अ॑सि ब्रा॒ह्मण॑ भा॒रत। अ॒सा॒वसौ॑।
 दे॒वेद्धो॑ म॒न्विद्धः॑। ऋषि॑ष्टुतो वि॒प्रा॑नुम॒दितः॑। क॒वि॒श॒स्तो
 ब्र॒ह्म॑स॒ ५ शि॑तो घृ॒ताह॑वनः। प्र॒णीर्य॑ज्ञा॒नाम्। र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म्।
 अ॒तूर्तो॑ हो॒ता॑। तू॒र्णिर्ह॑व्य॒वाट्। आ॒स्पात्रं॑ जु॒हूर्दे॒वाना॑म्॥५॥
 च॒म॒सो दे॑व॒पानः॑। अ॒रा ५ इ॒वाग्ने ने॒मिर्दे॒वा ५ स्त्वं प॑रि॒भूर॑सि।
 आ व॑ह दे॒वान् य॑ज॒माना॑य। अ॒ग्निम॑ग्न आ॒व॑ह। सोम॒माव॑ह।
 अ॒ग्निमा॑व॑ह। प्र॒जाप॑ति॒माव॑ह। अ॒ग्नीषो॑मा॒वाव॑ह। इन्द्रा॒ग्नी
 आ॑व॑ह। इन्द्र॒माव॑ह। म॒हेन्द्र॒माव॑ह। दे॒वा ५ आ॑ज्य॒पा ५

आव॑ह। अ॒ग्निः॑ हो॒त्राया॑व॒ह। स्वं म॑हि॒मान॒मा व॑ह। आ
चा॑ग्रे दे॒वान् व॑ह। सु॒यजां॑ च यज जा॒तवे॑दः॥६॥

दे॒वाना॒मिन्द्र॑मा व॑ह षट् च॥३॥ [३]

अ॒ग्निर्हो॑ता वे॒त्व॒ग्निः॑। हो॒त्रं वै॑त्तु प्रा॒वि॒त्रम्। स्मो व॒यम्। सा॒धु
ते॑ यज॒मान॑ दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीम॒ध्वर्यो॑ सु॒च॒मास्य॑स्व। दे॒वायु॑वं
वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डांम॑है दे॒वाः॑ ई॒डेन्या॑न्। न॒म॒स्याम॑ न॒म॒स्यान्।
यजा॑म य॒ज्ञिया॑न्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॑ता नव॥४॥ [४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्र आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। तनू॒नपा॑द॒ग्र आ॒ज्य॑स्य
वे॒तु। इ॒डो अ॒ग्र आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। ब॒र्हि॒र॒ग्र आ॒ज्य॑स्य
वे॒तु। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा सोम॑म्। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा
प्र॒जाप॑तिम्। स्वा॒हाऽग्नी॑षोमौ। स्वा॒हेन्द्रा॑ग्नी। स्वा॒हेन्द्र॑म्।
स्वा॒हा महेन्द्र॑म्। स्वा॒हा दे॒वाः॑ आ॒ज्य॑पा॒न्। स्वा॒हाऽग्निः॑
हो॒त्राञ्जु॑षा॒णाः। अ॒ग्र आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑॥८॥

इन्द्रा॑ग्नी पञ्च च॥५॥ [५]

अ॒ग्निर्वृ॒त्राणि॑ ज॒ङ्घन॑त्। द्र॒विण॑स्युर्विप॒न्यया॑। समि॑द्धः शु॒क्र
 आहु॑तः। जुषा॒णो अ॒ग्निराज्य॑स्य वेतु। त्व॑ सौमा॒सि
 सत्प॑तिः। त्व॑ राजो॒त वृ॒त्रहा॑। त्वं भ॒द्रो अ॑सि॒ क्रतुः॑।
 जुषा॒णः सोम॑ आ॒ज्यस्य॑ ह॒विषो॑ वेतु। अ॒ग्निः प्र॒त्नेन॑
 जन्म॑ना। शु॒म्भान॑स्त॒नुव॑ः स्वाम्। क॒विर्विप्रे॑ण वावृ॒धे।
 जुषा॒णो अ॒ग्निराज्य॑स्य वेतु। सोमं॑ गी॒र्भिष्ठा॑ व॒यम्। वर्ध॑यामो
 वचो॑विदः। सु॒मृडी॒को न॒ आवि॑श। जुषा॒णः सोम॑ आ॒ज्यस्य॑
 ह॒विषो॑ वेतु॥ ९॥

स्वा॑ षट् च॥६॥ [६]

अ॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत्। प॒तिः पृथि॒व्या अ॒यम्। अ॒पा॑
 रेता॑सि जिन्वति। भुवो॑ य॒ज्ञस्य॑ रज॑सश्च ने॒ता। यत्रा॑
 नि॒युद्धिः॑ सच॑से शि॒वाभिः॑। दि॒वि मूर्धा॑न॒न्दधि॑षे सुव॒रुषाम्॑।
 जि॒ह्वाग्ने॑ चकृ॒षे ह॒व्यवा॑हम्। प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यः।
 विश्वा॑ जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जहु॒मस्तन्नो॑
 अस्तु॥ १०॥

व॒यः॑ स्या॒म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। स वे॑द पु॒त्रः पि॒तर॒ः स
मा॒तर॒म्। स स॒नुर्भु॑वत्स भु॒वत्पुन॑र्मघः। स द्यामौ॒र्णो॑दन्तरि॒क्षः॑
स सु॒वः। स वि॒श्वा भुवो॑ अभवत्स आभ॑वत्। अ॒ग्नी॒षोमा॒
सवे॑दसा। सह॑ती वनत॒ङ्गिरः॑। सन्दे॑व॒त्रा ब॑भूवथुः। यु॒वमे॒तानि॑
दि॒वि रो॑च॒नानि॑। अ॒ग्निश्च॑ सोम॒ सक्र॑तू अध॒त्तम्॥११॥

यु॒वः॑ सिन्धूः॑ र॒भि॒शस्ते॑रव॒द्यात्। अ॒ग्नी॒षोमा॒वमु॑श्चतङ्ग॒भीता॑न्।
इन्द्रा॑ग्नी रोच॒ना दि॒वः। परि॒ वाजे॑षु भूषथः। तद्वा॑श्चेति॒
प्रवी॑र्यम्। श॒जथ॑द्व॒त्रमु॑त स॒नोति॑ वाजम्। इन्द्रा॒ यो अ॒ग्नी
सह॑री स॒प॒र्यात्। इ॒र॒ज्यन्ता॑ वस॒व्यस्य॑ भूरेः॑। सह॑स्तमा॒
सह॑सा वाज॒यन्ता॑। ए॒न्द्रं सा॒न॒सि॑ र॒यिम्॥१२॥

स॒जित्वा॑नः॑ सदा॒सह॑म्। वर्षि॑ष्ठमू॒तये॑ भर। प्रस॑साहिषे
पुरु॑हूत॒ शत्रू॑न्। ज्येष्ठ॑स्ते शुष्म॑ इ॒ह रा॒तिर॑स्तु। इन्द्रा॒ भ॒र
दक्षि॑णेना॒ वसू॑नि। पतिः॑ सिन्धू॒नाम॑सि रे॒वती॑नाम्। म॒हाः॑
इन्द्रो॒ य ओज॑सा। पर्ज॑न्यो वृष्टि॒माः॑ इ॒वा स्तोमै॑र्व॒त्सस्य॑
वावृ॑धे। म॒हाः॑ इन्द्रो॒ नृव॑दाच॑र्षणि॒प्राः॥१३॥

उ॒त द्वि॒र्ब॒र्हा अ॒मि॒नः स॒हो॒भिः। अ॒स्म॒द्रि॒य॒ग्वावृ॒धे वी॒र्या॒य।
 उ॒रुः पृ॒थुः सु॒कृतः क॒र्तृभि॒र्भूत्। पि॒प्री॒हि दे॒वाः उ॒श॒तो
 य॒विष्ठ। वि॒द्वाः ऋ॒तूँर्ऋ॒तुप॒ते यजे॒ह। ये दै॒व्या
 ऋ॒त्विज॒स्तेभि॑र॒ग्ने। त्वः हो॒तृ॒णाम॒स्याय॑जिष्ठः। अ॒ग्निः
 स्वि॑ष्ट॒कृत॑म्। अ॒या॒ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॒मा॒नि। अ॒या॒द्धोम॑स्य
 प्रि॒या धा॒मा॒नि॥१४॥

अ॒या॒ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॒मा॒नि। अ॒या॒द्ध॒जाप॑तेः प्रि॒या धा॒मा॒नि।
 अ॒या॒ङ्गि॒षोम॑योः प्रि॒या धा॒मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒न्द्रा॒ग्नि॒योः प्रि॒या
 धा॒मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒न्द्र॒स्य प्रि॒या धा॒मा॒नि। अ॒या॒ण्म॒हेन्द्र॑स्य
 प्रि॒या धा॒मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒वाना॑मा॒ज्य॒पाना॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि।
 यक्ष॑द॒ग्नेर्हो॒तुः प्रि॒या धा॒मा॒नि। यक्ष॑त्स्वं म॒हि॒मान॑म्।
 आ॒य॒ज॒तामे॒ज्या इ॒षः। कृ॒णोतु॒ सो अ॑ध्व॒रा जा॒तवे॑दाः।
 जु॒ष॒ताः ह॒विः। अ॒ग्ने यद॑द्य वि॒शो अ॑ध्व॒रस्य॑ हो॒तः। पाव॑क
 शो॒चे वे॒ष्ट्वः हि यज्वा॑। ऋ॒ता य॑जासि म॒हि॒ना वि॒यद्भूः।
 ह॒व्या व॑ह यविष्ठ॒ या तै॑ अ॒द्य॥१५॥

उप॑हूत॒ः रथ॑न्त॒रः स॒ह पृ॑थि॒व्या। उप॑ मा रथ॑न्त॒रः स॒ह
 पृ॑थि॒व्या ह॑यताम्। उप॑हूतं वाम॑दे॒व्यः स॒हान्तरि॑क्षेण। उप॑ मा
 वाम॑दे॒व्यः स॒हान्तरि॑क्षेण ह॑यताम्। उप॑हूतं बृ॒हत्स॒ह दि॒वा।
 उप॑ मा बृ॒हत्स॒ह दि॒वा ह॑यताम्। उप॑हूताः स॒प्त हो॒त्राः। उप॑
 मा स॒प्त हो॒त्रा ह॑यन्ताम्। उप॑हूता धे॒नुः स॒हर्ष॑भा। उप॑ मा
 धे॒नुः स॒हर्ष॑भा ह॑यताम्॥१६॥

उप॑हूतो भ॒क्षः स॒खा। उप॑ मा भ॒क्षः स॒खा ह॑यताम्।
 उप॑हूताँ(४)हो। इडोप॑हूता। उप॑हूतेडौ। उपो॑ अ॒स्माः
 इडौ ह॑यताम्। इडोप॑हूता। उप॑हूतेडौ। मा॒न॒वी घृ॒तप॑दी
 मै॒त्रावरु॑णी। ब्र॒ह्म दे॒वकृ॑त॒मुप॑हूतम्॥१७॥

दै॒व्या अ॒ध्व॒र्यव॑ उप॑हूताः। उप॑हूता म॒नुष्याः॑। य इ॒मं
 य॒ज्ञम॑वान्। ये य॒ज्ञप॑तिं वर्ध॑न्। उप॑हूते द्यावा॑पृथि॒वी।
 पू॒र्व॒जे ऋ॒ताव॑री। दे॒वी दे॒वपु॑त्रे। उप॑हूतोऽयं यज॑मानः।
 उत्त॑रस्या॒न्देव॑य॒ज्याया॑मुप॑हूतः। भूय॑सि ह॒विष्क॑रण॒ उप॑हूतः।
 दि॒व्ये धा॒म॒न्नुप॑हूतः। इ॒दं मै॑ दे॒वा ह॒विर्जु॑षन्ता॒मिति॑
 तस्मि॑न्नुप॑हूतः। वि॒श्व॑म॒स्य प्रि॒यमुप॑हूतम्। वि॒श्व॑स्य

प्रियस्योपहृतस्योपहृतः॥१८॥

सुहर्षभा ह्ययतामुपहृतं हविष्करणं उपहृतश्चत्वारि च॥८॥

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो न॒रा॒शः॑ सः।
व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॒द्रवि॑णा
म॒न्द्रः क॒विः। स॒त्यम॑न्माय॒जी होता॑। होतु॑र्होतु॒राय॑जीयान्।
अ॒ग्ने या॒न् दे॒वानया॑ट्। या॑ अ॒पि॒प्रेः। ये ते॑ हो॒त्रे
अम॑त्स॒ता। ता॑ स॒स॒नुषी॑ हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑
य॒ज्ञमे॑र॒येम॑म्। स्वि॒ष्ट॒कृच्चा॒ग्ने होता॑ऽभूः। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
नमो॒वा॒के वी॒हि॑॥१९॥

अपिप्रेः पञ्च च॥९॥

इ॒द॒न्धा॑वापृ॒थि॒वी भ॒द्रम॑भूत्। आ॒र्ध्मं सू॒क्तवा॒कम्। उ॒त
नमो॒वा॒कम्। ऋ॒ध्या॒स्मं सू॒क्तोच्य॑म॒ग्ने। त्वं सू॒क्तवा॑ग॒सि।
उप॑श्रि॒तो दि॒वः पृ॑थि॒व्योः। ओम॑न्वती ते॒ऽस्मिन् य॒ज्ञे
य॒ज॒मान॑ द्यावापृ॒थि॒वी स्ता॑म्। श॒ङ्ग॒ये जी॒रदा॑न्। अ॒त्र॒सू
अप्र॑वेदे। उ॒रुग॑व्यूती अ॒भय॑ङ्क॒तौ॥२०॥

वृष्टिद्यावा रीत्यापा। शम्भुवौ मयोभुवौ। ऊर्जस्वती च
 पयस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोराविदि।
 अग्निरिदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।
 सोमं इदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।
 अग्निरिदं हविरंजुषत॥२१॥

अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। प्रजापतिरिदं हविरंजुषत।
 अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। अग्नीषोमाविदं
 हविरंजुषेताम्। अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्। इन्द्राग्नी
 इदं हविरंजुषेताम्। अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्।
 इन्द्रं इदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।
 महेन्द्रं इदं हविरंजुषत॥२२॥

अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। देवा आज्यपा
 आज्यमजुषन्त। अवीवृधन्त महो ज्यायोऽकृत।
 अग्निर्होत्रेणेदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो
 ज्यायोऽकृत। अस्यामृद्धोत्रायान्देवङ्गमायाम्। आशास्तेऽयं

यज॑मानोऽसौ। आयु॑रा शा॑स्ते। सुप्र॒जा॒स्त्वमा शा॑स्ते।
स॒जा॒त॒व॒न॒स्यामा शा॑स्ते॥२३॥

उत्तरान्देवय॒ज्यामा शा॑स्ते। भूयो॑ हवि॒ष्कर॑ण॒मा शा॑स्ते।
दिव्य॑न्धामा शा॑स्ते। विश्वं॑ प्रि॒यमा शा॑स्ते। यद॒नेन॑
ह॒विषा॑ऽऽशा॑स्ते। तद॑श्यात्तद॑ध्यात्। तद॑स्मै दे॒वा रा॑सन्ताम्।
तद॒ग्नि॑र्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ वन॑ते। व॒यम॒ग्नेर्मानु॑षाः। इ॒ष्टं च॑ वी॒तं
च॑। उ॒भे च॑ नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒हंस॑स्पाताम्। इ॒ह
गति॑र्वा॒मस्ये॒दं च॑। नमो॑ दे॒वेभ्यः॑॥२४॥

अभयङ्कृतावकृताग्निरिदं हविरंजुषत महेन्द्र इदं हविरंजुषत सजातवनस्यामा शास्ते वीतं च त्रीणि च॥१०॥ [१०]

तच्छ्रु॒य्यो॑रा वृ॒णीम॑हे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवी॑
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वञ्जि॑गातु भेष॒जम्।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शश्चतु॑ष्पदे॥२५॥

तच्छ्रुय्योष्टौ॥११॥ [११]

आप्या॑यस्व॒ सन्ते॑। इ॒ह त्वष्टा॑रम॒ग्रिय॑न्तन्न॒स्तुरी॑पम्। दे॒वानां॑
पत्नी॑रु॒शती॑र॒वन्तु नः॑। प्राव॑न्तु नस्तु॒जये॑ वाज॑सातये। याः

पार्थि॑वासो॒ या अ॒पामपि॑ ब्र॒ते। ता नो॑ दे॒वीः सु॒हवाः॑ शर्म॑
यच्छ॑त। उ॒त ग्रा वि॑यन्तु दे॒वप॑त्नीः। इन्द्रा॑ण्य॒ग्राय्य॑श्चिनी॒
राट्। आ रोद॑सी वरु॒णा॒नी शृ॑णोतु। वि॒यन्तु॑ दे॒वीर्य॑
ऋ॒तुर्जनी॑नाम्॥ २६॥

अ॒ग्निर्होता॑ गृ॒हप॑तिः स राजा॑। वि॒श्वा वेद॑ जनि॑मा
जा॒तवे॑दाः। दे॒वाना॑मु॒त यो म॑र्त्या॒नाम्। यजि॑ष्ठः स प्र
य॑जतामृ॒तावा॑। व॒यमु॑ त्वा गृ॒हप॑ते जना॑नाम्। अ॒ग्ने अ॑कर्म
स॒मिधा॑ बृ॒हन्त॑म्। अ॒स्थूरि॑ णो॒ गार्ह॑पत्यानि सन्तु। ति॒ग्मेन॑
न॒स्तेज॑सा स॒शिश॑ाधि॥ २७॥

जनीनामष्टौ च॥१२॥ [१२]

उप॑हूत॒ रथ॑न्त॒र॒ स॒ह पृ॑थि॒व्या। उप॑ मा रथ॑न्त॒र॒ स॒ह
पृ॑थि॒व्या ह्व॑यताम्। उप॑हूतं वाम॑दे॒व्य॒ स॒हान्तरि॑क्षेण। उप॑ मा
वाम॑दे॒व्य॒ स॒हान्तरि॑क्षेण ह्वयताम्। उप॑हूतं बृ॒हत्स॒ह दि॒वा।
उप॑ मा बृ॒हत्स॒ह दि॒वा ह्व॑यताम्। उप॑हूताः स॒प्त हो॑त्राः। उप॑
मा स॒प्त हो॑त्रा ह्वयन्ताम्। उप॑हूता धे॒नुः स॒हर्ष॑भा। उप॑ मा

धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥२८॥

उपहूतो भुक्षः सखा॥ उप मा भुक्षः सखा॥ ह्वयताम्।
उपहूताँ(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा॥ उपो अस्मा२
इडा॥ ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा॥ मानवी घृतपदी
मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥२९॥

दैव्या अघ्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य
इमं यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धन्। उपहूते
द्यावापृथिवी। पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतेयं
यजमाना। इन्द्राणीवाऽविधवा। अदितिरिव सुपुत्रा।
उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूता। भूयसि हविष्करणे उपहूता।
दिव्ये धामन्नुपहूता। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
तस्मिन्नुपहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य
प्रियस्योपहूतस्योपहूता॥३०॥

सहर्षभा ह्वयतामुपहूत२ सुपुत्रा षट्॥१३॥ [१३]

सत्यं प्रवोऽग्ने महानग्निर्होता समिधोऽग्निरवृत्राण्यग्निर्मूर्धोपहूतन्दे

ब॒र्हि॒रि॒द॒न्धा॑वा॒पृ॒थि॒वी॒ तच्छ॒य्यो॑रा॒ प्या॑य॒स्वोप॑हू॒तत्र॑यो॒दश॑॥ १३

स॒त्यं व॒यं॑ स्या॑म वृ॒ष्टि॒द्या॑वा त्रि॒ंशत्॑॥ ३०॥

स॒त्यमु॑प॒हू॒ता॑॥

हरिः॑ ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः॥

अ॒ञ्जन्ति॒ त्वाम॑ध्व॒रे दै॒व॒यन्तः॑। वन॑स्प॒ते म॒धुना॒ दैव्ये॑न।
यद॒ध्वस्ति॑ष्ठा॒द्ववि॑णे॒ह ध॑त्तात्। यद्वा॒ क्षयो॑ मा॒तुर॒स्या
उ॒प॒स्थे॑। उच्छ्र॑यस्व वनस्पते। वर्ष्म॑न्पृथि॒व्या अधि॑। सुमि॑ती
मी॒यमा॑नः। वर्चो॑धा य॒ज्ञवा॑हसे। समि॑द्धस्य॒ श्रय॑माणः
पु॒रस्ता॑त्। ब्रह्म॑ वन्वा॒नो अ॒जर॑ सु॒वीर॑म्॥१॥

आ॒रे अ॒स्मद॑म॒तिं बा॑ध॒मानः॑। उच्छ्र॑यस्व म॒ह॒ते सौ॒भ॒गाय॑।
ऊ॒र्ध्व ऊ॒षुण॑ ऊ॒तये॑। ति॒ष्ठा दे॒वो न स॑वि॒ता। ऊ॒र्ध्वो
वा॒जस्य॑ स॒नि॒ता यद॑ञ्जिभिः। वा॒घद्वि॑र्वि॒ह्वया॑महे। ऊ॒र्ध्वो नः॑
पा॒ह्य॑ ह॒सो नि॑ के॒तुना॑। वि॒श्व॑ स॒म॒त्रिण॑न्दह। कृ॒धी नः॑
ऊ॒र्ध्वा च॒ रथा॑य जी॒वसे॑। वि॒दा दे॒वेषु॑ नो दु॒वः॥२॥

जा॒तो जा॑यते सुदि॒न॒त्वे अ॒ह्ना॑म्। स॒म॒र्य आ वि॒दथे॑ वर्ध॒मानः॑।
पु॒नन्ति॒ धीरा॑ अप॒सो मनी॑षा। दे॒व्या वि॒प्र उ॒दिय॑र्ति॒ वाच॑म्।
यु॒वा सु॒वासाः॒ परि॑वीत॒ आगा॑त्। स उ॒ श्रेया॑न्भवति॒

जायमानः। तन्धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो
मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः।
अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाट्। तं सुबाधो यतः सुचः। इत्था
धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुरग्निमूतये। त्वं वरुण उत मित्रो
अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि
सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरन्दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥१॥ [१]

होता यक्षदग्निं सुमिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा
पृथिव्याः संज्ञथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य
गोपाम्। मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं नृशस्त्रं नृः
प्रणेत्रम्। गोभिर्वपावान्त्स्याद्वीरैः शक्तीवान्नथैः प्रथमया वा
हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निमिड
ईडितो देवो देवां आवक्षद्दूतो हव्यवाडमूरः। उपेमं

य॒ज्ञमु॒पे॒मां दे॒वो दे॒वहू॑तिमवतु वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑।
 होता॑ यक्षद्व॒र्हिः सु॒ष्टरी॑मोर्ण॒म्रदा॑ अ॒स्मिन् य॒ज्ञे वि च॒
 प्र च॑ प्रथता॑ स्वा॒स॒स्थं दे॒वेभ्यः॑। ए॒मेन॑दद्य वस॑वो
 रु॒द्रा आ॑दि॒त्याः स॑दन्तु प्रि॒यमिन्द्र॑स्यास्तु वे॒त्याज्य॑स्य॒
 होत॒र्यज॑॥४॥

होता॑ यक्षदु॒र ऋ॒ष्वाः क॑व॒ष्यो कौ॑षधावनीरु॒दाता॑भी॒र्जिह॑तां
 वि॒पक्षो॑भिः श्रय॒न्ताम्। सु॒प्रा॒य॒णा अ॒स्मिन् य॒ज्ञे
 वि॒श्रय॑न्तामृता॒वृधो॑ वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑
 यक्षदु॒षासा॑न॒क्ता बृ॒हती॑ सु॒पेश॑सा नृ॒ः पति॑भ्यो
 योनि॑ङ्कृ॒ण्वाने॑। स॒ऽस्मय॑माने॒ इन्द्रे॑ण दे॒वैरे॑दं ब॒र्हिः
 सी॑दतां वी॒तामाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षद्वै॒व्या
 होता॑रा म॒न्द्रा पो॑ता॒रा क॒वी प्र॑चे॒तसा॑। स्वि॑ष्टम॒द्यान्यः
 क॑रदि॒षा स्व॑भिगूर्तम॒न्य ऊ॒र्जा स॑त॒वसे॑मं य॒ज्ञं दि॒वि
 दे॒वेषु॑ ध॒त्ता वी॒तामाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षत्ति॒स्रो
 दे॒वीर॑प॒सांम॑प॒स्तमा॑ अ॒च्छि॑द्रम॒द्येद॑मप॒स्तन्व॑ताम्।
 दे॒वेभ्यो॑ दे॒वीर्दे॒वम॑पो वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑

यक्ष॒त्वष्टा॑र॒मचि॑ष्टु॒मपा॑कः॒ रेतो॒धां वि॒श्रव॑सं॒ यशो॒धाम्।
 पुरु॒रूप॑म॒काम॑कर्शनः॒ सुपो॑षः॒ पोषैः॒ स्यात्सु॒वीरो
 वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒द्वन॑स्पति॒मुपा॑व॒स्रक्ष॑द्वि॒यो
 जो॒ष्टारः॑ श॒शम॑न्नरः॑। स्वदा॒त्स्वधि॑ति॒र्ऋतु॑थाद्य॒ देवो
 दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ङ्घ्रे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒दग्निः॑
 स्वाहाऽऽज्य॑स्य॒ स्वाहा॑ मे॒दसः॒ स्वाहा॑ स्तो॒काना॑ऽ॒ स्वाहा॑
 स्वाहा॑कृ॒तीना॑ऽ॒ स्वाहा॑ ह॒व्यसू॑क्तीनाम्। स्वाहा॑ दे॒वाः
 आ॑ज्य॒पान्त्स्वाहा॑ऽग्निः॒ होत्रा॑ञ्जु॒षाणा॑ अ॒ग्न आ॑ज्य॒स्य
 वि॒यन्तु॑ होत॑र्यज॑॥५॥

प्रि॒यमिन्द्र॑स्यास्तु वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑ सु॒वीरो वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑ च॒त्वारि॑ च
 (अ॒ग्निन्त॑नूनपा॒तन्नरा॑शः॒संम॑ग्निमि॒ड ई॒डितो॑ ब॒र्हिर्दुर॑ उ॒पासा॑नक्ता॒ देव्या॑ ति॒स्रस्त्वष्टा॑रं वन॒स्पति॑म॒ग्निम्।
 पञ्च वे॒त्वेको॑ वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वीता॑मेको॑ वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वेत्वे॑को॑ वि॒यन्तु॑ होत॑र्यज॑ ॥)॥२॥ [२]

समि॑द्धो अ॒द्य मनु॑षो दुरो॒णे। दे॒वो दे॒वान् य॑जसि
 जा॒तवे॑दः। आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॑हश्चि॒कित्वा॑न्। त्वन्द्भू॑तः
 क॒विर॑सि॒ प्रचे॑ताः। तनू॑नपात्प॒थ ऋ॒तस्य॑ या॒नान्। म॒ध्वा
 सम॑ञ्जन्त्स्व॒दया॑ सु॒जिह्वा॑। म॒न्मा॑नि धी॒भिरु॑त य॒ज्ञमृ॑न्धन्।

दे॒व॒त्रा च॑ कृ॒णु॒ह्यध्व॒रन्नः॑ । न॒रा॒श॒स॑स्य॒ महि॒मान॑मेषाम् ।
उ॒प॑ स्तोषाम॒ यज॒तस्य॑ य॒ज्ञैः ॥ ६ ॥

ते सु॒क्रत॑वः शुच॑यो धि॒य॒न्धाः । स्व॑द॒न्तु दे॒वा उ॒भया॑नि
ह॒व्या । आ॒जु॒ह्वान॑ ई॒ड्यो व॒न्द्य॑श्च । आ॒या॒ह्य॒ग्रे व॒सु॒भिः
स॒जोषा॑ः । त्वं दे॒वाना॑म॒सि य॒ह्म॒ होता॑ । स ए॒नान् य॒क्षी॒षितो॑
य॒जी॒यान् । प्रा॒चीनं॑ ब॒र्हिः प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः । व॒स्तो॒र॒स्या
वृ॒ज्य॒ते अ॒ग्रे अ॒ह्ना॑म् । व्यु॑ प्रथ॒ते वि॒तरं॑ वरी॑यः । दे॒वेभ्यो॑
अ॒दि॒तये॑ स्यो॒नम् ॥ ७ ॥

व्य॒च॑स्व॒तीरु॒र्वि॒या वि॒श्रय॑न्ताम् । प॒ति॒भ्यो न॑ ज॒नयः॑
शु॒म्भ॑मा॒नाः । दे॒वी॒र्द्वा॒रो बृ॒हती॑र्वि॒श्वमि॒न्वाः । दे॒वेभ्यो॑ भ॒वथ
सु॒प्रा॒य॒णाः । आ॒सु॒ष्वय॑न्ती॒ यज॒ते उ॒पा॒के । उ॒षा॒सा॒नक्ता॑
स॒दता॑ नि यो॒नौ । दि॒व्ये योष॑णे बृ॒हती॑ सु॒रु॒क्मे । अधि॑
श्रि॒यः शु॒क्र॒पि॒श॒न्द॒धाने॑ । दै॒व्या होता॑रा प्रथ॒मा सु॒वाचा॑ ।
मि॒मा॒ना य॒ज्ञं म॒नुषो॑ यज॑ध्ये ॥ ८ ॥

प्र॒चो॒दय॑न्ता वि॒दथे॑षु का॒रू । प्रा॒चीनं॑ ज्योतिः॑ प्र॒दिशा॑
दि॒शन्ता॑ । आ नो॑ य॒ज्ञं भा॒रती॑ तू॒यमे॒तु । इ॒डा म॒नुष्व॒दि॒ह

चेतयन्ती। तिस्रो देवीर्बर्हिरेदꣳ स्योनम्। सरस्वती स्वपंसः
सदन्तु। य इमे द्यावापृथिवी जनित्री। रूपैरपिꣳ शद्भुवनानि
विश्वा। तमद्य होतरिषितो यजीयान्। देवन्त्वष्टारमिह यक्षि
विद्वान्॥९॥

उपावसृजत्मन्या समञ्जन्। देवानां पाथ ऋतुथा हवीꣳषि।
वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः। स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन।
सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम्। अग्निर्देवानां भवत्पुरोगाः।
अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि। स्वाहाकृतꣳ हविरदन्तु
देवाः॥१०॥

यज्ञैः स्योनं यज्यै विद्वानष्टौ च॥३॥ [३]

अग्निर्होता नो अध्वरे। वाजी सन्परिणीयते। देवो देवेषु
यज्ञियः। परित्रिविष्ट्यध्वरम्। यात्यग्नी रथीरिव। आ देवेषु
प्रयो दधत्। परि वाजपतिः कविः। अग्निर्हव्यान्यक्रमीत्।
दधद्रत्नानि दाशुषै॥११॥

अग्निर्होता नो नवः॥४॥ [४]

अजैदग्निः। असन्द्वाजन्नि। देवो देवेभ्यो हव्यावाँट।

प्राञ्जोभिर्हिन्वानः। धेनाभिः कल्पमानः। यज्ञस्यायुः
प्रतिरन्। उप प्रेष्य होतः। हव्या देवेभ्यः॥१२॥

अजैदष्टौ॥५॥

[५]

दैव्याः शमितार उत मनुष्या आरभध्वम्। उपनयत मेध्या
दुरः। आशासाना मेधपतिभ्यां मेधम्। प्रास्मा अग्निं भरता।
स्तृणीत बर्हिः। अन्वेनं माता मन्यताम्। अनु पिता। अनु
भ्राता सगर्भ्यः। अनु सखा सयूथ्यः। उदीचीनाः अस्य पदो
निधत्तात्॥१३॥

सूर्यश्चक्षुर्गमयतात्। वातं प्राणमन्ववसृजतात्। दिशः
श्रोत्रम्। अन्तरिक्षमसुम्। पृथिवीं शरीरम्। एकधाऽस्य
त्वचमाच्छ्रितात्। पुरा नाभ्या अपिशसो वृषामुत्खिदतात्।
अन्तरेवोष्माणं वारयतात्। श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्।
प्रशसा बाहू॥१४॥

शला दोषणी। कश्यपेवाः सा। अच्छिद्रे श्रोणी।
कवषोरू स्नेकपर्णाष्टीवन्ता। षड्विंशतिरस्य वङ्गयः।

ता अनुष्ठोच्यावयतात्। गात्रङ्गात्रमस्यानूनङ्कुणुतात्।
 ऊवध्यगोहं पार्थिवङ्गनतात्। अस्त्रा रक्षः सः सृजतात्।
 वनिष्ठुमस्य मा राविष्ट॥१५॥

उरूकं मन्यमानाः। नेद्वस्तोके तनये। रवितारवच्छमितारः।
 अध्रिगो शमीध्वम्। सुशमिं शमीध्वम्। शमीध्वमध्रिगो।
 अध्रिगुश्चापापश्च। उभौ देवानां शमितारौ। ताविमं पशुं
 श्रपयतां प्रविद्धांसौ। यथायथाऽस्य श्रपणन्तथातथा॥१६॥

धत्ताद्वाहू मा राविष्ट तथातथा॥६॥

जुषस्वं सप्रथंस्तमम्। वचो देवप्सरस्तमम्। हव्या जुह्वान
 आसनि। इमन्नो यज्ञममृतैषु धेहि। इमा हव्या जातवेदो
 जुषस्वा। स्तोकानामग्ने मेदंसो घृतस्य। होतुः प्राशानं प्रथमो
 निषद्य। घृतवन्तः पावक ते। स्तोकाः श्रोतन्ति मेदंसः।
 स्वधर्मन्देववीतये॥१७॥

श्रेष्ठन्नो धेहि वार्यम्। तुभ्यं स्तोका घृतश्रुतः। अग्ने
 विप्राय सन्त्य। ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसे। यज्ञस्य प्राविता

भव। तुभ्यः श्रोतन्त्यघ्निरगो शचीवः। स्तोकासो अग्ने
मेदसो घृतस्य। कविशस्तो बृहता भानुनागाः। हव्या
जुषस्व मेधिर। ओजिष्ठन्ते मध्यतो मेद उद्धृतम्। प्र ते
वयन्ददामहे। श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधित्वचि। प्रति
तान्देवशोविहि॥१८॥

देववीतय उद्धृतघ्नीणि च॥७॥ [७]

आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैः। इन्द्र यातन्नमोभिरग्ने अर्वाक्।
युवः राधोभिरकवेभिरिन्द्र। अग्ने अस्मे भवतमुत्तमेभिः।
होता यक्षदिन्द्राग्नी। छागस्य वपाया मेदसः। जुषेताः हविः।
होतर्यज। विह्यख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत
वा सजातान्॥१९॥

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम्। स वान्धियं वाजयन्तीमतक्षम्।
होता यक्षदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य जुषेताः हविः। होतर्यज।
त्वामीडते अजिरन्दृत्याय। हविष्मन्तः सद्मिन्मानुषासः।
यस्य देवैरासदो बर्हिरग्ने। अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु। होता
यक्षदग्निम्। पुरोडाशस्य जुषेताः हविः। होतर्यज॥२०॥

सृजान्निन्दे च॥८॥ [८]

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः। ईदृ रयिं यशसं
पूर्वभाजम्। इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र णो
नव्येभिस्तिरतन्देष्टैः। माच्छेद्वा रश्मीरिति नाधमानाः।
पितृणां शक्तीरनुयच्छमानाः। इन्द्राग्निभ्याङ्कं वृषणो
मदन्ति। ताह्यद्रीं धिषणाया उपस्थे। अग्निं सुदीतिं
सुदृशं गृणन्तः। नमस्यामस्त्वेद्यं जातवेदः। त्वान्दूतमरतिं
हव्यवाहम्। देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्॥२१॥

जातवेदो द्वे च॥९॥ [९]

त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोता। अस्या धियो अभवो दस्महोता।
त्वं सींषन्नकृणोर्दुष्टरीतु। सहो विश्वस्मै सहसे सहज्यै।
अथा होता न्यसीदो यजीयान्। इडस्पद इषयन्नीड्यः
सन्। तन्त्वा नरः प्रथमन्देवयन्तः। महो राये चितयन्तो
अनुगमन्। वृतेव यन्तं बहुभिर्वसव्यैः। त्वे रयिञ्जागृवांसो
अनुगमन्॥२२॥

रुशन्तमग्निन्दरशतम्बृहन्तम्। वपावन्तं विश्वहा दीदिवांसम्।

पदन्देवस्य नमसा वियन्तः। श्रवस्यवः श्रवं आपन्नमृक्तम्।
 नामानि चिद्वधिरे यज्ञियानि। भद्रायान्ते रणयन्त सन्दृष्टौ।
 त्वां वर्धन्ति क्षितयः पृथिव्याम्। त्वं राय उभयांसो
 जनानाम्। त्वन्नाता तरणे चेत्योभूः। पिता माता
 सदमिन्मानुषाणाम्॥२३॥

सपर्येण्यः स प्रियो विक्ष्वग्निः। होता मन्द्रो निषसादा
 यजीयान्। तन्त्वा वयन्दम् आ दीदिवांसम्। उपजुबाधो
 नमसा सदेम। तन्त्वा वयं सुधियो नव्यमग्ने। सुम्रायव
 ईमहे देवयन्तः। त्वं विशो अनयो दीद्यानः। दिवो अग्ने
 बृहता रोचनेन। विशां कविं विशपतिं शश्वतीनाम्।
 नितोशनं वृषभं चर्षणीनाम्॥२४॥

प्रेतीषणि मिषयन्तं पावकम्। राजन्तमग्निं यजुतं
 रयीणाम्। सो अग्र ईजे शशमे च मर्तः। यस्त आनद्धमिधा
 हव्यदातिम्। य आहुतिं परि वेदा नमोभिः। विश्वेत्सवामा
 दधते त्वोतः। अस्मा उ ते महि महे विधेम। नमोभिरग्ने
 समिधोत हव्यैः। वेदीसूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः। आ ते

भ॒द्राया॑ꣳ सु॒म॒तौ य॑तेम॥२५॥

आ॒ यस्त॒तन्थ॒ रोद॑सी॒ विभा॑सा। श्रवो॑भिश्च श्रव॒स्य॑स्तरु॒त्रः।
 बृ॒हद्भि॑र्वा॒जैः स्थ॒विरे॑भिर॒स्मे। रे॒वद्भि॑र॒ग्ने वि॒तरं॑ वि भा॑हि।
 नृ॒वद्व॑सो॒ सद॒मिद्वै॑ह्य॒स्मे। भू॒रि॒तो॒काय॑ तन॑याय प॒श्वः।
 पूर्॒वो॒रिषो॑ बृ॒हती॑रा॒रे अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑
 स॒न्तु। पु॒रू॒ण्य॑ग्ने पु॒रु॒धा त्वा॒या। वसू॑नि राज॒न्व॒सुता॑ते
 अ॒श्याम्। पु॒रू॒णि हि त्वे पु॑रु॒वार॒ सन्ति॑। अ॒ग्ने वसु॑ वि॒ध॒ते
 राज॑नि॒त्वे॥२६॥

जा॒गृ॒वाꣳसो॒ अनु॑ग्मन्मानु॑षाणाश्च॒र॒षणी॑नां य॑तेमाश्या॒न्द्वे च॑॥१०॥ _____ [१०]

आभ॑रतꣳ शि॒क्षतं॑ वज्र॒बाहू॑। अ॒स्माꣳ इ॒न्द्रा॑ग्नी अव॒तꣳ
 श॒ची॑भिः। इ॒मे नु ते र॒श्मयः॑ सूर्य॑स्य। येभिः॑ स॒पित॑त्वं पि॒तरों
 न आ॒यन्। हो॒ता य॑क्षदिन्द्रा॒ग्नी। छा॒गस्य॑ ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य।
 म॒ध्य॒तो मे॒द उ॒द्धृत॑म्। पु॒रा द्वे॒षो॑भ्यः। पु॒रा पौ॑रु॒षेय्या॑ गृ॒भः।
 घ॒स्ता॑न्नूनम्॥२७॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथ॒मानाम्। सु॒म॒त्क्ष॑राणाꣳ

शतरुद्रियाणाम्। अग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानाम्। पार्श्वतः
 श्रौणितः शितामृत उत्सादतः। अङ्गादङ्गादवत्तानाम्। करत
 एवेन्द्राग्नी। जुषेतां हविः। होतर्यजं। देवेभ्यो वनस्पते
 हवींषि। हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम्॥२८॥

प्रदक्षिणिद्रशनयां नियूय। ऋतस्य वक्षि पृथिभी
 रजिष्ठैः। होता यक्षद्वनस्पतिमभिहि। पिष्टतमया
 रभिष्ठया रशनयाधित। यत्रेन्द्राग्नियोश्छागंस्य हविषः
 प्रिया धामानि। यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि।
 यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्राग्नेर्होतुः
 प्रिया धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये वोपावंस्रक्षत्।
 रभीयांसमिव कृत्वी॥२९॥

करदेवन्देवो वनस्पतिः। जुषतां हविः। होतर्यजं। पिप्रीहि
 देवां उशतो यविष्ठ। विद्वां ऋतूँ ऋतुपते यजेह। ये
 दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः। होता
 यक्षदग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य
 हविषः प्रिया धामानि। अयाङ्ग्नस्पतेः प्रिया पाथांसि।

अयाङ्देवानांमाज्यपानां प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया
 धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्। आयजतामेज्या इषः।
 कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां हविः। होतर्यजं
 ॥ ३० ॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथांसि सप्त च॥११॥ [११]

उपो ह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः प्रमंतिमिच्छमानाः।
 अर्वन्तो न काष्ठान्नक्षमाणाः। इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते।
 वनस्पते रशनयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्।
 वह देवत्रा दिधिषो हवींषि। प्र चंदातारममृतेषु वोचः।
 अग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगस्य हविषः
 प्रिया धामानि॥ ३१ ॥

अयाङ्वनस्पतेः प्रिया पाथांसि। अयाङ्देवानांमाज्यपानां
 प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं
 महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा
 जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
 होतः। पावकं शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यंजासि

महिना वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥१२॥ [१२]

दे॒वं ब॒रु॒हिः सु॒दे॒व॒न्दे॒वैः स्यात्सु॒वीरं॑ वी॒रैर्व॒स्तोर्वृ॒ज्येता॒क्तोः
 प्र॒भ्रिये॒तात्य॒न्यान्ना॒या ब॒रु॒हिष्म॑तो म॒देम॑ वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वेतु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वा॒रः स॒ङ्घा॒ते वि॒द्वीर्या॑म॒ञ्छि॒थिरा॑ ध्रु॒वा
 दे॒वहू॑तौ व॒त्स ई॒मेना॒स्तरु॑ण॒ आ॒मिमी॑यात्कुमा॒रो
 वा न॒वजा॑तो मैना॒ अर्वा॑ रे॒णुक॑काटः पृ॒ण॒ग्वसु॑वने॒
 वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वी उ॒षा॑सान॒क्ताऽद्या॑स्मि॒न्यज्ञे॑
 प्र॒यत्य॑हे॒ताम॒पि नून॑न्दै॒वीर्वि॑शः प्रा॒यासि॑ष्टा॒ सु॒प्री॑ते
 सु॒धि॑ते वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वी जो॑ष्टी
 वसु॒धि॒ती ययो॑र॒न्याऽघा॑द्वेषा॒सि यू॒यव॑दान्याव॒क्षद्व॑सु
 वा॒र्याणि॑ यज॑मानाय वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑।
 दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती॒ इष॑मूर्ज॒मन्या॑व॒क्षत्स॒ग्धिः स॒पी॑ति॒मन्या॑
 नवे॑न॒ पूर्व॑न्दय॑मानाः स्याम॑ पु॒रा॒णेन॑ न॒वन्ता॑मूर्ज॒मूर्जाहु॑ती
 ऊ॒र्जय॑माने अ॒धातां॑ वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑।

दे॒वा दै॒व्या॒ हो॒ता॒रा॒ ने॒ष्टा॒रा॒ पो॒ता॒रा॒ हु॒ताघ॑श॒सा॒वाभ॒रद्व॑सू
 व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां॒ यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीरि॒डा॒
 सर॑स्वती॒ भार॑ती॒ द्यां॒ भार॑त्यादि॒त्यैर॑स्पृक्ष॒त्सर॑स्वती॒म॒
 रु॒द्रैर्य॑ज्ञमा॒वीदि॒हैवे॑डया॒ वसु॑मत्या स॒धमा॑द॒मदे॑म व॒सु॒वने॑
 व॒सु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॒ यज॑। दे॒वो न॒रा॒श॒सं॒स्त्रि॒शी॒र्षा
 ष॑डक्षः श॒तमि॑दे॒न॒शिति॑पृ॒ष्ठा आ॑द॒धति॒ स॒हस्र॑मीं
 प्र॒व॒हन्ति॒ मि॒त्रा॒वरु॑णे॒दस्य॑ हो॒त्रम॑र॒हतो॒ बृह॑स्पतिः
 स्तो॒त्रम॒श्विना॑ऽऽध्व॒र्यवं॑ व॒सु॒वने॑व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु॒ यज॑।
 दे॒वो व॒न॒स्पति॑र्व॒र्षप्रा॑वा घृ॒तनि॑र्णि॒ग्द्याम॑ग्रेणास्पृक्ष॒दान्त॑रि॒क्षं
 म॒ध्ये॑नाप्राः पृ॒थि॒वीमु॑प॒रेणा॑द॒हीद्व॑सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु॒
 यज॑। दे॒वं ब॒र्हि॒र्वारि॑तीना॒न्नि॒धेधा॑ऽसि॒ प्रच्यु॑तीना॒मप्र॑च्युत॒न्निका॑म
 पु॒रु॒स्पा॒र॒हं य॑श॒स्वदे॑ना ब॒र्हि॒षा॒ऽन्या ब॒र्ही॑ऽप्य॒भि
 प्या॑म व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु॒ यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः
 स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॑द्रवि॒णा म॒न्द्रः क॒विः स॒त्यम॑न्माऽऽय॒जी हो॒ता
 हो॒तु॒र्हो॒तु॒राय॑जीया॒नग्रे॑ या॒न्दे॒वान॑या॒ड्या॒ अपि॑प्रे॒र्ये ते
 हो॒त्रे अ॑म॒त्सत॒ ता॒ सं॑स॒नुषी॒॑ हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॒मान्दि॒वि दे॒वेषु॑

य॒ज्ञमे॒रये॒मः॑ स्वि॒ष्टकृ॒चाग्ने॒ होता॑ ऽभूर्व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य
नमो॒वा॒के वी॒हि यज॑ ॥३३॥

यज्ञैकं च॥१३॥

[१३]

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वा॒रः। व॒सुवने॑
व॒सुधेय॑स्य वियन्तु। दे॒वी उ॒षासा॒नक्ता॑। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य
वीताम्। दे॒वी जो॒ष्टी। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वीताम्। दे॒वी
ऊ॒र्जाहु॑ती। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वीताम्॥३४॥

दे॒वा दै॒व्या होता॑रा। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वीताम्।
दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वियन्तु। दे॒वो
नरा॒शः॑ सः। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॑स्पतिः।
व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॒रिती॑नाम्। व॒सुवने॑
व॒सुधेय॑स्य वेतु॥३५॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॒ष्टकृ॒त्। सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः।
स॒त्यम॑न्माय॒जी होता॑। होतु॑र्होतु॒राय॑जीयान्। अ॒ग्ने
या॒न्दे॒वानया॑द्। या॒ अपि॑प्रेः। ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्सता ता॒

संस॒नुषी॑ꣳ हो॒त्रा॑न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम्।
स्वि॒ष्ट॒कृ॒च्चा॒ग्ने होता॑ऽभूः। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य नमो॒वा॒के
वी॒हि॑ ॥ ३६ ॥

वी॒तां वे॒त्वभू॑रेकं च॥ १४ ॥ [१४]

अ॒ग्नि॒म॒द्य हो॒ता॑र॒मवृ॑णीतायं यज॑मानः पच॑न्प॒त्तीः
पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॑न्द्रा॒ग्निभ्या॑ञ्छा॒गꣳ सू॒प॒स्था अ॒द्य
दे॒वो व॒न॒स्पति॑र॒भव॑दिन्द्रा॒ग्निभ्या॑ छा॒गे॒नाघ॑स्ता॒न्तं मे॑द॒स्तः
प्रति॑पच॒ताग्र॑भी॒ष्टा॒मवी॑वृ॒धेतां॑ पु॒रोडा॑शे॒न त्वा॑म॒द्यर्ष॑ आ॒र्षेय॑
ऋ॒षीणा॑न्न॒पाद॑वृणीतायं यज॑मानो ब॒हु॒भ्य आ स॑ङ्ग॒तेभ्य॑
ए॒ष मे॑ दे॒वेषु॑ व॒सु वा॒र्या य॑क्ष्यत॒ इति॑ ता या दे॒वा
दे॒व॒दा॒ना॒न्यदु॑स्ता॒न्यस्मा॑ आ च॒ शा॒स्वा च॑ ग॒ुरस्वे॑षि॒तश्च॑
हो॒त॒र॒सि भ॑द्र॒वा॒च्याय॑ प्रेषि॒तो मा॑नु॒षः सू॒क्तवा॑कायं सू॒क्ता
ब्रू॑हि ॥ ३७ ॥

अ॒ग्नि॒म॒द्यैक॑म् ॥ १५ ॥ [१५]

अ॒ञ्ज॒न्ति हो॒ता य॑क्ष॒त्समि॑द्धो अ॒द्या॒ग्निर॑जै॒द्वैव्या॑ जु॒ष॒स्वा
वृ॒त्र॒ह॒णा गी॒र्भिस्त्व॑ꣳ ह्याभ॑र॒तमु॑पो॒ह॒ यद्दे॒वं ब॒र्हिः सु॑दे॒वन्दे॒वं

ब॒र्हि॒र॒ग्नि॒म॒द्य पञ्च॑दश॥१५॥

अ॒ञ्ज॒न्त्य॒ग्नि॒र्होता॑ नो गी॒र्भिरु॑पो ह॒ यद्वि॒दथ॑ वा॒जिनः॑
स॒प्त॒त्रिं॑शत्॥३७॥

अ॒ञ्ज॒न्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः॑ ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः॥

सर्वान् वा ए॒षोऽग्नौ॑ का॒मान्प्रवे॑शयति। योऽ॒ग्नीन॑न्वा॒धाय॑
व्र॒तमु॑पैति। स॒यद॑नि॒ष्ट्वा प्र॑या॒यात्। अ॒का॒म॒प्री॒ता ए॒न॒ङ्कामा॑
ना॒नुप्र॑यायुः। अ॒ते॒जा अ॑वी॒र्यः॑ स्यात्। स जु॑हुयात्। तु॒भ्यन्ता॑
अ॒ङ्गिर॑स्तम। वि॒श्वाः सु॑क्षि॒तयः॑ पृथ॑क्। अ॒ग्ने का॒माय॑ येमि॒र॒
इति॑। का॒माने॑वास्मि॒न्दधा॑ति॥१॥

का॒म॒प्री॒ता ए॒न॒ङ्कामा॑ अ॒नु प्र॑या॒न्ति। ते॒ज॒स्वी वी॒र्या॑वा॒न्भव॑ति।
सन्त॑ति॒र्वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। योऽ॒ग्नीन॑न्वा॒धाय॑ व्र॒तमु॑पैति। स
यदु॑द्वायति। वि॒च्छि॑त्तिरे॒वास्य॑ सा। तं प्रा॒ञ्चमु॑द्धृत्य।
मन॑सोप॒तिष्ठे॑त। मनो॑ वै प्र॒जाप॑तिः। प्रा॒जाप॑त्यो य॒ज्ञः॥२॥
मन॑सै॒व य॒ज्ञः सन्त॑नोति। भूरि॑त्याह। भू॒तो वै प्र॒जाप॑तिः।
भूति॑मे॒वोपै॑ति। वि वा ए॒ष इ॒न्द्रि॒येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते।
यस्या॑हि॒ताग्ने॑र॒ग्निर॑प॒क्षाय॑ति। याव॑च्छ॒र्म्यया॑ प्र॒विध्यै॑त्। यदि॑
ताव॑दप॒क्षायै॑त्। त॑ सम्भ॑रेत्। इ॒दन्त॑ एकं प॒र उ॑त

एकम्॥३॥

तृतीयेन॑ ज्योति॑षा संवि॑शस्व। संवे॑शनस्तनु॒वै चारु॑रेधि। प्रि॒ये
दे॒वानां॑ पर॒मे ज॒नित्र॒ इति॑। ब्रह्म॑णै॒वैन॑ꣳ सम्भ॑रति। सैव ततः
प्राय॑श्चित्तिः। यदि॑ परस्त॒राम॑प॒क्षायै॑त्। अ॒नुप्र॒यायाव॑स्येत्।
सो ए॒व ततः॑ प्राय॑श्चित्तिः। ओष॑धी॒र्वा ए॒तस्य॑ प॒शून्पयः॑
प्रवि॑शति। यस्य॑ ह॒विषे॑ व॒त्सा अ॒पाकृ॑ता ध॒रन्ति॥४॥

तान् यद्दु॒ह्यात्। या॒तया॑न्मा ह॒विषा॑ यजेत। यन्न दु॒ह्यात्।
य॒ज्ञप॒रुरन्त॑रि॒यात्। वा॒यव्या॑ यवा॒गून्निर्व॑पेत्। वा॒युर्वै पय॑सः
प्रदा॑पयि॒ता। स ए॒वास्मै॑ पयः॑ प्रदा॑पयति। पयो॒ वा ओष॑धयः।
पयः॑ पयः॑। पय॑सै॒वास्मै॑ पयोऽव॑रुन्धे॥५॥

अथोत्त॑रस्मै ह॒विषे॑ व॒त्सान॒पाकु॑र्यात्। सैव ततः॑ प्राय॑श्चित्तिः।
अ॒न्यत॒रान् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयति। ये
यज॑मानस्य सा॒यङ्गृ॑हमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्य॑ सा॒यन्दु॑ग्धꣳ
ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छ॑ति। इन्द्रा॑य व्री॒हीन्नि॒रुप्यो॑प॒ वसे॑त्। पयो॒
वा ओष॑धयः। पय॑ ए॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑ वसति। यत्प्रा॑तः

स्यात्। तच्छृतं कुर्यात्॥६॥

अथेतर ऐन्द्रः पुंरोडाशः स्यात्। इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। उभयान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य सायं च प्रातश्च गृहमा गच्छन्ति। यस्योभयं हविरार्तिमाच्छति॥७॥

ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनन्निर्वपेत्। अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्। अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति। अग्निं वा अन्वन्या देवताः। इन्द्रमन्वन्याः। ता एवोभयीः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते। यस्य व्रत्येऽह्न्यत्यनालम्बुका भवति। तामपुरुष्यं यजेत। सर्वेणैव यज्ञेन यजते। तामिद्वोपं ह्वयेत। अमूहमस्मि।

सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋत्कम्।
तावेहि सम्भवाव। सह रेतो दधावहे। पुंसे पुत्राय वेत्तवै।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति। अर्ध एवैनामुप
ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥

दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादच्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च (सर्वान् वि वै यदि
परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयानर्धो वै ॥)॥१॥

यद्विष्णुणेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। प्राजापत्ययर्चा
वल्मीकवपायामव नयेत्। प्राजापत्यो वै वल्मीकः। यज्ञः
प्रजापतिः। प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। भूरित्याह।
भूतो वै प्रजापतिः॥१०॥

भूतिमेवोपैति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्। अप्रजा
अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः
स्यात्। मध्यमेन पूर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि
निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैन्तप्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
 प्राय॑श्चि॒त्तिः। यदव॑वृ॒ष्टेन जुहु॑यात्। अप॑रूपमस्या॒त्मञ्जा॑येत।
 कि॒लासो वा॒स्यादर्श॑सो वा॑। यत्प्रत्ये॑यात्। य॒ज्ञं
 विच्छि॑न्धात्। स जुहु॑यात्। मि॒त्रो ज॒नान्क॑ल्पयति
 प्र॒जान॑न्॥१२॥

मि॒त्रो दा॑धार पृथि॒वीमु॑त द्याम्। मि॒त्रः कृ॑ष्टीरनि॑मिषा॒ऽभि
 च॑ष्टे। स॒त्याय॑ ह॒व्यङ्घ्र॑तव॑ञ्जुहो॒तेति॑। मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।
 तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
 प्राय॑श्चि॒त्तिः। यत्पूर्व॑स्या॒माहु॑त्या॒ः हु॒ताया॒मुत्त॑रा॒ऽऽहु॑तिः
 स्क॒न्देत्। द्वि॒पाद्भिः॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्य॒ध्येत॑। यदु॒त्तर॑या॒ऽभि
 जुहु॑यात्॥१३॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्य॒ध्येत॑। यत्र वे॒त्थं व॑नस्प॒ते
 दे॒वाना॒ङ्गुह्या॒ नामा॑नि। तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गा॒मये॑ति॒ वान॑स्प॒त्यय॑र्चा
 स॒मिध॑मा॒धाय॑। तू॒ष्णीमे॒व पुन॑र्जुहु॑यात्। व॒नस्प॑ति॒नैव
 य॒ज्ञस्या॑र्ता॒श्चाना॑र्ता॒श्चाहु॑ती॒ वि दा॑धार। तत्कृत्वा। अ॒न्यां

दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पुरा
 प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारः स्कन्देत्। अध्वर्यवे च यजमानाय
 चाकं स्यात्॥१४॥

यदक्षिणा। ब्रह्मणे च यजमानाय चाकं स्यात्।
 यत्प्रत्यक्। होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकं
 स्यात्। यदुदङ्। अग्नीधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकं
 स्यात्। यदभिजुहुयात्। रुद्रोस्य पशून्घातुकः स्यात्।
 यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः प्रहियेत॥१५॥

स्रुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्। मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा
 यजमानस्तमत्। नमस्ते अस्त्वायते। नमो रुद्र परायते।
 नमो यत्र निषीदसि। अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति
 येन स्कन्देत्। तं प्रहरेत्। सहस्रं शृङ्गो वृषभो जातवेदाः।
 स्तोमं पृष्ठो घृतवान्सुप्रतीकः। मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्वा
 जहाम। गोपोषन्नो वीरपोषं च यच्छेति। ब्रह्मणैवैनं प्र
 हरति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥१६॥

वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजानन्मभि जुहुयात्स्याद्विद्येत जहाम त्रीणि च (यद्विष्वण्णेन प्राजापत्यया
यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राडङ्गारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ् ॥

)॥२॥ [२]

वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते। यस्याहि॑ताग्नेरग्नि॒र्मध्यमा॑नो
न जाय॑ते। यत्रा॒न्यं पश्ये॑त्। तत॑ आ॒हृत्य॑ होत॒व्यम्।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्र॑ ५ हुतं भ॑वति। यद्यन्यत्र वि॒न्देत्।
अ॒जाया॑ ५ होत॒व्यम्। आ॒ग्नेयी॑ वा ए॒षा। यद॒जा।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्र॑ ५ हुतं भ॑वति॥१७॥

अ॒जस्य॑ तु नाश॑जीयात्। यद॒जस्या॑श्जी॒यात्। यामे॒वाग्नावाहु॑तिं
जुहु॑यात्। ताम॑द्यात्। तस्मा॑द॒जस्य॑ नाश॑यम्। यद्य॒जान्न
वि॒न्देत्। ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे हस्ते॑ होत॒व्यम्। ए॒ष वा
अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यद्वा॑ह्म॒णः। अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्र॑ ५ हुतं
भ॑वति॥१८॥

ब्रा॒ह्मण॑न्तु व॑स॒त्यै नाप॑ रुन्ध्यात्। यद्वा॑ह्म॒णं व॑स॒त्या
अ॑प॒रुन्ध्यात्। यस्मि॑न्ने॒वाग्नावाहु॑तिं जुहु॑यात्। तम्भा॑ग॒धेये॑न॒

व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वसत्यै नापरुध्यः। यदि
ब्राह्मणत्र विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै
दर्भस्तम्बः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भांस्तु
नाध्यासीत॥१९॥

यद्दर्भानध्यासीत। यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामध्यासीत।
तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भान्न विन्देत्। अप्सु
होतव्यम्। आपो वै सर्वा देवताः। देवतांस्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। आपस्तु न परिचक्षीत। यदापः
परिचक्षीत॥२०॥

यामेवाप्स्वाहुतिं जुहुयात्। तां परिचक्षीत। तस्मादापो न
परिचक्ष्याः। मेध्या च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ स
सृज्येते। यस्याहिताग्नेरन्यैरग्निभिरग्नयः सः सृज्यन्ते। अग्नये
विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। मेध्याश्चैवास्यामेध्यां
च तनुवौ व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेत्। अग्निमेव व्रतपतिं स्वेन भागधेयेनोप धावति।

स ए॒वैनं॑ व्र॒तमा ल॑म्भयति॥ २१॥

गर्भ॑ः स्र॒वन्तम॑ग॒दम॑कः। अ॒ग्निरिन्द्र॒स्त्वष्टा॑ बृ॒हस्प॑तिः।
पृ॒थिव्या॑मव॑ चु॒श्चोतै॑तत्। नाभि॑प्राप्नोति॒ निर्ऋ॑तिं॒ परा॒चैः।
रेतो॑ वा ए॒तद्वाजि॑न॒माहि॑ताग्नेः। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्। तद्य॑त्स्र॒वैत्।
रेतो॑ऽस्य॒ वाजि॑नः स्र॒वेत्। गर्भ॑ः स्र॒वन्तम॑ग॒दम॑क॒रित्या॑ह।
रेत॑ ए॒वास्मि॒न्वाजि॑न॒न्दधा॑ति॥ २२॥

अ॒ग्निरित्या॑ह। अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः। रेत॑ ए॒व तद॑धाति। इन्द्र॒
इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्दधाति। त्वष्टे॒त्याह। त्वष्टा॑ वै
प॒शूनां॑ मि॒थुना॑नां॒ रूप॑कृत्। रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति।
बृ॒हस्प॑तिरित्या॑ह। ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः। ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑
प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयति। पृ॒थिव्या॑मव॑ चु॒श्चोतै॑तदित्या॑ह।
अ॒स्यामे॒वैन॑त्प्रति॒ष्ठाप॑यति। नाभि॑प्राप्नोति॒ निर्ऋ॑तिं
परा॒चैरित्या॑ह। रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॥ २३॥

अ॒जाऽग्रा॒वेवा॑स्याग्नि॒होत्र॑ ह॒तं भ॑वति भवत्यासीत् परि॒चक्षी॑त् लम्भयति दधाति दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः

पञ्च॑ च (वि॒ वै यद्य॑न्यम॒जायां॑ ब्राह्म॒णस्य॑ दर्भ॒स्तम्बै॑ऽप्सु हो॒तव्य॑म्॥)॥ ३॥ [३]

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठात्सर्वतश्च याः। तार्भी
रश्मिपवित्राभिः। श्रद्धां यज्ञमा रभे। देवां गातुविदः।
गातुं यज्ञाय विन्दत। मनसस्पतिना देवेन। वाताद्यज्ञः प्र
युज्यताम्। तृतीयस्यै दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः॥ २४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वक्लमन्तरमा ददे। आपो देवीः
शुद्धाः स्थ। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्गाय देवानाम्।
पर्णवल्कमुत शुन्धत। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो
वत्सेषु पय इन्द्राय हविषे धियस्व। गायत्री पर्णवल्केन।
पयः सोमं करोत्विमम्॥ २५॥

अग्निं गृह्णामि सुरथय्यौ मयोभूः। य उद्यन्तमारोहति
सूर्यमहै। आदित्यज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम्। श्वो यज्ञाय
रमतान्देवताभ्यः। वसून्नुद्रानादित्यान्। इन्द्रेण सह देवताः।
ताः पूर्वः परि गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। इमामूर्जं
पञ्चदशीयै प्रविष्टाः। तान्देवान्परि गृह्णामि पूर्वः॥ २६॥

अग्निर्हव्यवाडिह ताना वहतु। पौर्णमासं हविरिदमेषां

मयि॑। आ॒मा॒वा॒स्य॑ꣳ ह॒विरि॒दमे॑षां मयि॑। अ॒न्त॒रा॒ऽग्नी प॒शवः॑।
 दे॒व॒स॒ꣳस॒द॒मा ग॑मन्। ता॒न्पूर्वः॑ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒य॒त॒ने
 मनी॑षया॑। इ॒ह प्र॒जा वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम्। अ॒ग्नि॒ङ्ग॒हप॑तिम॒भि
 संव॑सा॒नाः। ताः पूर्वं॑ परि॑ गृह्णामि॥२७॥

स्व आ॒य॒त॒ने मनी॑षया॑। इ॒ह प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम्।
 अ॒ग्नि॒ङ्ग॒हप॑तिम॒भि संव॑सा॒नाः। ता॒न्पूर्वः॑ परि॑ गृह्णामि।
 स्व आ॒य॒त॒ने मनी॑षया॑। अ॒यं पि॑तृ॒णाम॒ग्निः। अवा॑ङ्मु॒व्या
 पि॒तृभ्य॑ आ। तं पूर्वं॑ परि॑ गृह्णामि। अ॒वि॒ष॒न्नः पि॒तुङ्क॑रत्।
 अज॑स्र॒न्त्वाꣳ स॑भापा॒लाः॥२८॥

वि॒ज॒यभा॑ग॒ꣳस॒मि॑न्धताम्। अ॒ग्ने दी॒दाय॑ मे स॒भ्य।
 वि॒जित्यै॑ श॒रदः॑ श॒तम्। अ॒न्न॑मावस॒थीय॑म्। अ॒भि ह॑राणि
 श॒रदः॑ श॒तम्। आ॒व॒स॒थे श्रि॑यं म॒न्त्रम्। अहि॑र्बु॒ध्नियो॒ नि
 य॑च्छतु। इ॒दम॒हम॒ग्निज्यै॑ष्ठेभ्यः। वसु॑भ्यो य॒ज्ञं प्र॑ब्रवीमि।
 इ॒दम॒हमि॒न्द्रज्यै॑ष्ठेभ्यः॥२९॥

रु॒द्रेभ्यो॑ य॒ज्ञं प्र॑ ब्रवीमि। इ॒दम॒हं वरु॑णज्येष्ठेभ्यः। आ॒दि॒त्येभ्यो॑

य॒ज्ञं प्र ब्र॑वीमि। पय॑स्वती॒रोष॑धयः। पय॑स्वद्वी॒रुधां॑ पयः।
 अ॒पां पय॑सो॒ यत्पयः॑। तेन॒ मामिन्द्र॑ स॒ः सृ॑ज। अ॒ग्रे॑ व्रतपते
 व्र॒तश्च॑रिष्यामि। तच्छ॑केय॒न्तन्मे॑ राध्यताम्। वायो॑ व्रतपत॒
 आदित्य॑ व्रतपते॥ ३०॥

व्र॒तानां॑ व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि। तच्छ॑केय॒न्तन्मे॑
 राध्यताम्। इ॒मां प्राची॑मुदी॒चीम्। इष॑मूर्ज॒मभि॑ स॒ः स्कृ॑ताम्।
 बहु॑प॒र्णामशु॑ष्काग्राम्। हरा॑मि पशु॒पाम॑हम्। यत्कृ॑ष्णो रू॒पं
 कृ॒त्वा। प्रावि॑श॒स्त्वं वन॑स्पतीन्। तत॑स्त्वामे॒कवि॑ः शति॒धा।
 सम्भ॑रामि सु॒सम्भृ॑तां॥ ३१॥

त्री॒न्प॑रि॒धीः स्ति॒स्रः स॒मिधः॑। य॒ज्ञायु॑रनुसञ्च॒रान्। उ॒प॒वे॒षं
 मेक्ष॑णं धृ॒ष्टिम्। सं भ॑रामि सु॒सम्भृ॑तां। या जा॒ता
 ओष॑धयः। दे॒वेभ्य॑स्त्रियु॒गं पु॒रा। तासां॑ पर्व॑ राध्यासम्।
 प॒रि॒स्तर॑मा॒हरन्। अ॒पां मे॒ध्यं य॒ज्ञिय॑म्। सदे॑वः शि॒वम॑स्तु
 मे॥ ३२॥

आ॒च्छे॒त्ता वो॒ मा रि॑षम्। जीवा॑नि श॒रदः॑ श॒तम्।

अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कम्। एनो
 मा निगाङ्कतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु।
 सकृदाच्छिन्नं बरुहिरूर्णामृदु। स्योनं पितृभ्यस्त्वा
 भराम्यहम्। अस्मिन्त्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः
 प्रपितामहाश्चानुगैः सह॥ ३३॥

त्रिवृत्पलाशे दर्भः। इयान्प्रादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं
 पोतृतमम्। पयो हव्यं करोतु मे। इमौ प्राणापानौ।
 यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे
 हव्यशोधने। पवित्रे स्थो वैष्णवी। वायुर्वा मनसा
 पुनातु॥ ३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां
 पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीम्।
 त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं यज्ञमन्वेषि विद्वान्।
 त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्।
 पवित्रेण सहागहि॥ ३५॥

शिवेयं रञ्जुरभिधानीं। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्रं साय
 यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सन्नीतं
 बिभृताम्। इन्द्राय शृतन्दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय।
 त्वां परिवेषमधारयन्। इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः
 शग्मो भवासि नः॥३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्यायुषि प्र युज्यताम्।
 तिरः पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मातिगुः। देवेन
 सवित्रोत्पूताः। वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गान्दोहपवित्रे
 रञ्जुम्। सर्वा पात्राणि शुन्धत। एता आ चरन्ति मधुमद्बुहानाः।
 प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः॥३७॥

बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
 पूषा स्थ। अयक्ष्मा वः प्रजया सः सृजामि। रायस्पोषेण
 बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च। जीवो
 जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च
 सन्दुहाताम्। धाता सोमैः सह वातेन वायुः। यजमानाय
 द्रविणन्दधातु॥३८॥

उत्स॑न्दु॒हन्ति॑ क॒लश॑श्चतु॒र्बिल॑म्। इडा॑न्दे॒वीम्मधु॑मती॒ः
 सुव॑र्विद॒म्। तदि॑न्द्रा॒ग्नी जि॑न्वत॒ः सूनृ॑ता॒वत्। तद्य॑ज॒मान॑ममृ॒तत्वे
 द॑धातु। का॒मधु॑क्षः प्र णो॑ ब्रू॒हि। इन्द्रा॑य ह॒विरिन्द्रि॑यम्। अ॒मं
 यस्या॑ दे॒वाना॑म्। म॒नुष्या॑णां प॒यो हित॑म्। ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य
 दे॒वेभ्यः॑। ह॒व्यमा॑ प्या॒यतां पुनः॑॥३९॥

व॒त्सेभ्यो॑ म॒नुष्ये॑भ्यः। पु॒नर्दो॑हाय॒ कल्प॑ताम्। य॒ज्ञस्य॑
 सन्त॑तिरसि। य॒ज्ञस्य॑ त्वा॒ सन्त॑तिम॒नु सन्त॑नोमि।
 अद॑स्तमसि॒ विष्ण॑वे त्वा। य॒ज्ञाय॑पि॒ दधाम्य॑हम्।
 अ॒द्भिररि॑क्तेन॒ पात्रे॑ण। याः पू॒ताः प॑रि॒शेर॑ते। अ॒यं प॒यः सोम॑ं
 कृ॒त्वा। स्वा॒य्योनि॑मपि॒ गच्छ॑तु॥४०॥

प॒र्णव॑ल्कः प॒वित्र॑म्। सौ॒म्यः सोमा॑द्धि निर्मि॑तः। इ॒मौ प॒र्णं च॑
 द॒र्भं च॑। दे॒वाना॑ः ह॒व्यशो॑ध॒नौ। प्रा॒तर्वे॑षाय॒ गोपा॑य। विष्णो॑
 ह॒व्यः हि रक्ष॑सि। उ॒भाव॑ग्नी उ॒पस्तृ॑ण॒ते। दे॒वता॑ उ॒पव॑सन्तु
 मे। अ॒हङ्ग्रा॑म्यानु॒प व॑सामि। म॒ह्यङ्गो॑प॒तये॑ प॒शून्॥४१॥

अभृत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसम्भृतां

मे सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं पितृणामग्निः।)॥४॥

[४]

देवां देवेषु पराक्रमध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु। द्वितीयास्तृतीयेषु।
त्रिरेकादशा इह माऽवत। इदं शकेयं यदिदं करोमि।
आत्मा करोत्वात्मनै। इदङ्करिष्ये भेषजम्। इदम्वै
विश्वभेषजा। अश्विना प्रावतं युवम्। इदमहं सेनाया
अभीत्वैर्यै॥४२॥

मुखमपोहामि। सूर्यं ज्योतिर्वि भाहि। महत इन्द्रियाय।
आ प्यायताङ्घ्रितयोनिः। अग्निर्हव्याऽनु मन्यताम्। खमङ्घ्रि
त्वचमङ्घ्रि। सुरूपन्त्वा वसुविदम्। पशूनान्तेजसा। अग्नये
जुष्टमभि धारयामि। स्योनन्ते सदनं करोमि॥४३॥

घृतस्य धारया सुशेवङ्कल्पयामि। तस्मिन्त्सीदामृते
प्रतिष्ठि। व्रीहीणाम्मेध सुमनस्यमानः। आर्द्रः
प्रथस्रुर्भुवनस्य गोपाः। शृत उत्क्राति जनिता मतीनाम्।
यस्तं आत्मा पशुषु प्रविष्टः। देवानां विष्ठामनु यो

वि॒त॒स्थे। आ॒त्म॒न्वान्त॒सोम॑ घृ॒तवा॒न् हि भू॒त्वा। दे॒वान्गच्छ॑
सु॒व॒र्वि॒न्द॒ यज॑मा॒नाय॒ मह्य॑म्। इ॒रा भू॒तिः पृ॒थि॒व्यै रसो॑
मो॒त्क्र॑मीत्॥४४॥

दे॒वाः पि॒तरः॑ पि॒त॒रो दे॒वाः। योऽह॑म॒स्मि स॒ सन् य॑जे।
यस्या॑स्मि॒ न त॑म॒न्तरे॑मि। स्वं मं इ॒ष्टं स्व॑न्द॒त्तम्। स्वं
पू॒र्तं स्व॑ श्रान्त॒म्। स्व॑ हु॒तम्। तस्य॑ मेऽग्निरु॑प॒द्रष्टा॑।
वा॒युरु॑प॒श्रो॒ता। आ॒दि॒त्योऽनु॑ख्या॒ता। द्यौः पि॒ता॥४५॥

पृ॒थि॒वी मा॒ता। प्र॒जाप॑ति॒र्बन्धुः॑। य ए॒वास्मि॒ स सन्
य॑जे। मा भे॒र्मा संवि॑क्था॒ मा त्वां हि॑सिष॒म्। मा ते
तेजोऽप॑ क्र॒मीत्। भ॒र॒तमु॑द्ध॒रेम॑नु॒ षिञ्च॑। अ॒व॒दाना॑नि
ते प्र॒त्यव॑दास्यामि। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां हि॑सीः।
यद॑व॒दाना॑नि तेऽव॒द्यन्। वि॒लो॒माका॑र्षमा॒त्मनः॑॥४६॥

आज्ये॑न॒ प्रत्य॑नज्म्येनत्। तत्त॒ आ प्या॑यतां पुनः॑। अज्या॑यो
यव॑मा॒त्रात्। आ॒व्या॒धात्कृ॑त्यतामि॒दम्। मा रू॒रुपा॑म
य॒ज्ञस्य॑। शु॒द्धं स्वि॑ष्टमि॒दं ह॒विः। मनु॑ना दृ॒ष्टाङ्घ्रि॑तप॒दीम्।

मित्रावरुणसमीरिताम्। दक्षिणार्धादसंभिन्दन्। अवद्याम्येकतोम्
 इडे भागं जुषस्व नः। जिन्व गा जिन्वार्वतः। तस्यास्ते
 भक्षिवाणः स्याम। सर्वात्मानः सर्वगणाः। ब्रध्र पिन्वस्व।
 ददतो मे मा क्षायि। कुर्वतो मे मोषदसत्। दिशाङ्कृतिरसि।
 दिशो मे कल्पन्ताम्। कल्पन्ताम्मे दिशः॥४८॥

दैवीश्च मानुषीश्च। अहोरात्रे मे कल्पेताम्। अर्धमासा
 मे कल्पन्ताम्। मासा मे कल्पन्ताम्। ऋतवो मे
 कल्पन्ताम्। संवत्सरो मे कल्पताम्। क्लृतिरसि कल्पतां
 मे। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुर्भ्यो अमृतेभ्यः। इदं
 भूतस्याध्यक्षेभ्यः॥४९॥

विधेम हविषा वयम्। भजतां भागी भागम्। मा भागोऽभक्त।
 निरभागं भजामः। अपस्पिन्व। ओषधीर्जिन्व। द्विपात्पाहि।
 चतुष्पादव। दिवो वृष्टिमेरय। ब्राह्मणानामिदं हविः॥५०॥

सोम्यानां सोमपीथिनाम्। निर्भक्तो ब्राह्मणः।
 नेहा ब्राह्मणस्यास्ति। समङ्गां बरुहिरहविषा घृतेन।

समा॑दित्यैर्वसु॑भिः सम्म॑रुद्विः। समिन्द्रेण॑ विश्वे॑भिर्दे॒वेभि॑रङ्गाम्।
 दि॒व्यं नभो॑ गच्छ॒तु यत्स्वाहा॑। इन्द्रा॑णीवा॒ऽविध॒वा भूया॑सम्।
 अदि॑तिरिव सु॒पुत्रा। अ॒स्थूरि॑ त्वा॒ गार्ह॑पत्य॥ ५१ ॥

उप॒निष॑दे सुप्रजा॒स्त्वाय॑। सं पत्नी॒ पत्या॑ सुकृ॒तेन॑ गच्छ॒ताम्।
 य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धुर्या॑वभू॒ताम्। सं॒जाना॑नौ विज॑हता॒मरा॑तीः।
 दि॒वि ज्योति॑र॒ज॒रमा॑ र॒भेता॑म्। दश॑ते त॒नुवो॑ य॒ज्ञ य॒ज्ञियाः॑।
 ताः प्री॑णातु यज॑मानो घृ॒तेन॑। ना॒रि॒ष्ठयोः॑ प्र॒शिष॒मीड॑मानः।
 दे॒वानां॑ दै॒व्येऽपि॑ यज॑मानो॒ऽमृतो॑ऽभूत्। यं वा॑न्दे॒वा
 अ॑कल्पयन्॥ ५२ ॥

ऊ॒र्जो भा॒गः श॑तक्रतू। ए॒तद्वा॑ तेन॑ प्री॒णानि॑। तेन॑
 तृ॒प्यतम॑ह॒हौ। अ॒ह॒न्दे॒वानां॑ सुकृ॒ताम॑स्मि लो॒के।
 ममे॒दमि॑ष्टन्न मिथु॑र्भवाति। अ॒ह॒न्नारि॑ष्ठावनु॑ यजामि वि॒द्वान्।
 यदा॑भ्या॒मिन्द्रो॑ अ॒दधा॑द्वा॒गधे॑यम्। अ॒दा॑रसृ॒द्धव॑त दे॒वसो॑म।
 अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो मृ॒डता॑ नः। मा नो॑ विद॒दभि॑भामो
 अ॒श॑स्तिः॥ ५३ ॥

मा नो विदद्वृजना द्वेष्या या। ऋषभं वाजिनं वयम्।
 पूर्णमांसं यजामहे। स नो दोहताः सुवीर्यम्। रायस्पोषः
 सहस्रिणम्। प्राणाय सुरार्धसे। पूर्णमांसाय स्वाहा।
 अमावास्यां सुभगां सुशेवा। धेनुरिव भूय आप्यायमाना।
 सा नो दोहताः सुवीर्यम्। रायस्पोषः सहस्रिणम्।
 अपानाय सुरार्धसे। अमावास्यायै स्वाहा। अग्निं स्तृणीहि
 परि धेहि वेदिम्। जामिम्मा हिंसीरमुया शयाना।
 होतृषदना हरिताः सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य
 ब्रध्ने॥५४॥

अभीत्वैर्यै करोमि क्रमीत्पिताऽऽत्मनं एकतो मुखं मे दिशोऽध्यक्षेभ्यो हविर्गार्हपत्या कल्पयन्नशंस्तिः

सा नो दोहताः सुवीर्यं सप्त च॥५॥

[५]

परिस्तृणीत परिधत्ताग्निम्। परिहितोऽग्निर्यजमानं भुनक्तु।
 अपाः रस ओषधीनाः सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य
 सन्तु कामदुघाः। अमुत्रामुष्मिल्लोके। भूपते भुवनपते।
 महतो भूतस्य पते। ब्रह्माणन्त्वा वृणीमहे। अहं भूपतिरहं

भुवनपतिः। अहं महतो भूतस्य पतिः॥५५॥

देवेन सवित्रा प्रसूत आर्त्विज्यङ्गरिष्यामि। देव
सवितरेतन्त्वा वृणते। बृहस्पतिं दैव्यं ब्रह्माणम्। तदहं मनसे
प्र ब्रवीमि। मनो गायत्रियै। गायत्री त्रिष्टुभै। त्रिष्टुजगत्यै।
जगत्यनुष्टुभै। अनुष्टुक्पङ्क्तौ। पङ्क्तिः प्रजापतये॥५६॥

प्रजापतिर्विश्वेभ्यो देवेभ्यः। विश्वे देवा बृहस्पतये।
बृहस्पतिर्ब्रह्मणे। ब्रह्म भूर्भुवः सुवः। बृहस्पतिर्देवानां ब्रह्मा।
अहं मनुष्याणाम्। बृहस्पते यज्ञङ्गोपाय। इदं तस्मै हर्म्यं
करोमि। यो वो देवाश्चरति ब्रह्मचर्यम्। मेधावी दिक्षु मनसा
तपस्वी॥५७॥

अन्तर्दूतश्चरति मानुषीषु। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः।
घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। मर्मृज्यमाना महते सौभगाय।
मह्यन्धुक्ष्व यजमानाय कामान्। भूमिर्भूत्वा महिमानं पुपोष।
ततो देवी वर्धयते पयांसि। यज्ञियां यज्ञं वि च यन्ति शं
च। ओषधीराप इह शक्नोरीश्च। यो मां हृदा मनसा यश्च

वाचा॥५८॥

यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टि देवाः। यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता
च। तस्येन्द्र वज्रेण शिरश्छिनद्भि। ऊर्णामृदु प्रथमानं
स्योनम्। देवेभ्यो जुष्टं सदानाय बरुहिः। सुवर्गे लोके
यजमानं हि धेहि। मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन्।
चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका वयुनानि वस्ते।
साऽऽस्तीर्यमाणा महते सौभगाय ॥५९॥

सा मे धुक्ष्व यजमानाय कामान्। शिवा च मे शग्मा चैधि।
स्योना च मे सुषदा चैधि। ऊर्जस्वती च मे पर्यस्वती चैधि।
इषमूर्ज मे पिन्वस्व। ब्रह्म तेजो मे पिन्वस्व। क्षत्रमोजो मे
पिन्वस्व। विशं पुष्टि मे पिन्वस्व। आयुरन्नाद्यम्मे पिन्वस्व।
प्रजां पशून्मे पिन्वस्व॥६०॥

अस्मिन् यज्ञ उपभूय इन्नु मे। अविक्षोभाय परिधीन्दधामि।
धर्ता धरुणो धरीयान्। अग्निर्द्वेषांसि निरितो नुदातै।
विच्छिनद्भि विधृतीभ्यां सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये

च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं
 स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरातिम्।
 विश्वं पाप्मानममतिन्दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती
 स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजाम्मयि धारयतम्।
 पशून्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता
 प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः।
 तस्मिन्स्रुचो अध्या सादयामि। आ रोह पथो जुहु
 देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा
 सम्भृताङ्गा। वहासि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बाध
 उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः।
 दोहै यज्ञं सुदुधामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्।
 अधरे मत्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः।
 हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरन्ध्रवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे
 मत्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाक्वरः। घृताचीनाः सूनुः।
 प्रियेण नाम्ना प्रिये सदसि सीद। स्योनो मे सीद सुषदः
 पृथिव्याम्। प्रथयि प्रजयां पशुभिः सुवर्गे लोके। दिवि
 सीद पृथिव्यामन्तरिक्षे। अहमुत्तरो भूयासम्॥६४॥

अधरे मत्सपत्नाः। इयः स्थाली घृतस्य पूर्णा।
 अच्छिन्नपयाः शतधार उत्सः। मारुतेन शर्मणा दैव्येन।
 यज्ञोऽसि सर्वतः श्रितः। सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्।
 शतम्मे सन्त्वाशिषः। सहस्रम्मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः
 पशुमतीः। प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः॥६५॥

सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्। शतं मे सन्त्वाशिषः।
 सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः।
 इदमिन्द्रियममृतं वीर्यम्। अनेनेन्द्राय पशवोऽचिकित्सन्।
 तेन देवा अवतोप माम्। इहेषमूर्जं यशः सह ओजः
 सनेयम्। शृतं मयि श्रयताम्। यत्पृथिवीमचरत्तत्प्रविष्टम्॥६६॥

येनासिञ्चद्वलमिन्द्रे॑ प्रजापतिः। इदन्तच्छुक्रं मधु
वाजिनीवत्। येनोपरि॑ष्टादधि॑नोन्महेन्द्रम्। दधि॑ मान्धि॑नोतु।
अयं वेदः पृथि॑वीमन्वविन्दत्। गुहा॑ सती॒ङ्गह॑ने गह्वरेषु।
स विन्दतु॑ यज॑मानाय लो॒कम्। अच्छि॑द्रं य॒ज्ञं भू॑रि॒कर्म॑
करोतु। अयं य॒ज्ञः सम॑सदद्धविष्मान्। ऋचा॑ साम्ना॒ यजु॑षा
दे॒वता॑भिः॥६७॥

तेन॑ लो॒कान्त॑सूर्यवतो जयेम। इन्द्र॑स्य सु॒ख्यम॑मृ॒तत्व॑म॑श्याम्।
यो नः॑ कनी॑य इ॒ह का॒मया॑तै। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
मह्य॑म्। अप॒ तमि॑न्द्रा॒ग्नी भुव॑नान्नुदेताम्। अ॒हं प्र॒जां वी॒रव॑तीं
विदे॑य। अ॒ग्ने वाज॑जित्। वाज॑न्त्वा स॒रिष्य॑न्तम्। वाज॑
जे॒ष्यन्त॑म्। वा॒जिनं॑ वाज॒जित॑म्॥६८॥

वा॒ज॒जि॒त्यायै॑ सं मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्याय। उप॑हूतो
द्यौः पि॒ता। उप॒ मान्द्यौः॑ पि॒ता ह्व॑यताम्। अ॒ग्निरा॒ग्नी॑ध्रात्।
आयु॑षे॒ वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पुण्याय। उप॑हूता पृथि॒वी मा॒ता।
उप॒ मां मा॒ता पृथि॒वी ह्व॑यताम्। अ॒ग्निरा॒ग्नी॑ध्रात्॥६९॥

आयुषे॑ वर्च॑से। जी॒वा॒त्वै पु॒ण्या॑य। मनो॑ ज्योति॑र्जुष॒ता॒माज्य॑म्।
 विच्छि॑न्नं य॒ज्ञं॑ समि॒मन्द॑धातु। बृह॒स्पति॑स्तनु॒तामि॒मन्नः॑।
 विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्। यन्ते॑ अ॒ग्न आ॒वृश्चामि॑। अ॒हं
 वा॑ क्षिपि॒तश्चर॑न्। प्र॒जां च॒ तस्य॑ मूलं॑ च। नी॒चैर्दे॒वा नि
 वृ॑श्चत॥ ७०॥

अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑ति। स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ठ्यः॑। इ॒ध्मस्ये॑व
 प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्योच्छे॑षि॒ किञ्च॑न। यो मा॒न्द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दः।
 यश्चा॒हन्द्वे॑ष्मि॒ यश्च॑ मा॒म्। सर्वा॑ऽस्तान॑ग्रे स॒न्दह॑। यां॑
 श्चा॒हन्द्वे॑ष्मि॒ ये च॑ मा॒म्। अ॒ग्ने वा॒जजि॑त्। वा॒जन्त्वा
 स॒सृवा॑ऽस॒म्॥ ७१॥

वा॒जं जि॒गि॒वाऽस॑म्। वा॒जिनं॑ वा॒जजि॑तम्। वा॒जजि॑त्या॒यै
 सम्मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्या॑य। वेदि॑र्ब॒र्हिः श्रु॑तं॑
 ह॒विः। इ॒ध्मः प॑रि॒धयः॑ स्रुचः॑। आ॒ज्यं य॒ज्ञ ऋ॑चो॒ यजुः॑।
 या॒ज्याश्च॑ वषट्का॒राः। सम्मे॑ सन्न॑तयो नमन्ताम्। इ॒ध्मस॑न्न॒हने॑
 हु॒ते॥ ७२॥

दिवः खीलोऽवततः। पृथिव्या अध्युत्थितः। तेना
सहस्रकाण्डेन। द्विषन्तः शोचयामसि। द्विषन्मे बहु
शोचतु। ओषधे मो अहः शुचम्। यज्ञ नमस्ते यज्ञ।
नमो नमश्च ते यज्ञ। शिवेन मे सन्तिष्ठस्व। स्योनेन मे
सन्तिष्ठस्व॥ ७३॥

सुभूतेन मे सन्तिष्ठस्व। ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व।
यज्ञस्यर्द्धिमनु सन्तिष्ठस्व। उप ते यज्ञ नमः। उप
ते नमः। उप ते नमः। त्रिष्फलीक्रियमाणानाम्। यो
न्यङ्गो अवशिष्यते। रक्षसां भागधेयम्। आपस्तत्र
वहतादितः॥ ७४॥

उलूखले मुसले यच्च शूर्पे। आशिक्षेप दृषदि यत्कपाले।
अवप्रुषो विप्रुषः संयजामि। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्।
यज्ञे या विप्रुषः सन्ति बह्वीः। अग्नौ ताः सर्वाः स्विष्टाः
सुहृता जुहोमि। उद्यन्नद्यमित्र महः। सपत्न्ये अनीनशः।
दिवैनान् विद्युतां जहि। निम्रोचन्नधरान्कृधि॥ ७५॥

उद्यन्नद्य वि नो भज। पिता पुत्रेभ्यो यथा। दीर्घायुत्वस्य

हेशिषे। तस्य नो देहि सूर्य। उद्यन्नद्य मित्रमहः।
 आरोहन्नुत्तरान्दिवम्। हृद्रोगम्ममं सूर्य। हरिमाणं च नाशय।
 शुकेषु मे हरिमाणम्। रोपणाकांसु दध्मसि ॥ ७६ ॥

अथो हारिद्रवेषु मे। हरिमाणं नि दध्मसि। उदंगादयमादित्यः।
 विश्वेन सहसा सह। द्विषन्तं मम रन्धयन्। मो अहन्द्भिषतो
 रधम्। यो नः शपादशपतः। यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च
 तस्मै निमृक्क। सर्वं पापं समूहताम् ॥ ७७ ॥

यो नः सपत्नो यो रणः। मर्तोऽभिदासंति देवाः।
 इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। अवसृष्टः
 परापत। शरो ब्रह्मसंशितः। गच्छाऽमित्रान्प्र विंश।
 मेषाङ्गश्चनोच्छिषः ॥ ७८ ॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मे पिन्वस्व दुर्मरायुं देवयानानग्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं
 प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः प्रविष्टदेवताभिर्वाजजितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नीध्राद्वृश्त ससृवांसं हुते
 स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च ॥ ६ ॥

सक्षेदं पश्य। विधर्तरिदं पश्य। नाकेदं पश्य। रमतिः

पनि॑ष्ठा। ऋ॒तं व॒र्षि॑ष्ठम्। अ॒मृता॒यान्या॒हुः। सू॒र्यो व॒रि॑ष्ठो
अ॒क्षभि॑र्विभा॑ति। अनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी दे॒वपु॑त्रे। दी॒क्षाऽसि॒
तप॑सो॒ योनिः॑। तपो॑ऽसि॒ ब्रह्म॑णो॒ योनिः॑ ॥७९॥

ब्रह्मा॑सि क्ष॒त्रस्य॒ योनिः॑। क्ष॒त्रम॑स्यु॒तस्य॒ योनिः॑। ऋ॒तम॑सि
भूरा र॑भे। श्र॒द्धां मन॑सा। दी॒क्षान्त॑प॒सा। वि॒श्वस्य॑
भुव॑न॒स्याधि॑प॒त्नीम्। सर्वे॑ कामा॒ यज॑मानस्य सन्तु। वा॒तं
प्रा॒णं मन॑साऽन्वा र॑भामहे। प्र॒जाप॑ति॒र्य्यौ भुव॑नस्य गो॒पाः।
स नो॑ मृ॒त्योस्त्रा॑यतां॒ पात्व॑ह॒सः॥८०॥

ज्यो॑ग्जी॒वा ज॒राम॑शीमहि। इन्द्र॑ शा॒क्रर॒ गाय॑त्रीं प्र प॑द्ये।
तान्ते॑ युनज्मि। इन्द्र॑ शा॒क्रर॒ त्रिष्टु॑भं प्र प॑द्ये। तान्ते॑
युनज्मि। इन्द्र॑ शा॒क्रर॒ जग॑तीं प्र प॑द्ये। तान्ते॑ युनज्मि।
इन्द्र॑ शा॒क्ररानु॑ष्टुभं प्र प॑द्ये। तान्ते॑ युनज्मि। इन्द्र॑ शा॒क्रर॒
प॒ङ्क्तिं प्र॑प॑द्ये॥८१॥

तान्ते॑ युनज्मि। आऽह॒न्दी॒क्षाम॑रु॒हमृ॑तस्य॒ पत्नी॑म्। गा॒य॒त्रेण॒
छ॒न्द॑सा॒ ब्रह्म॑णा च। ऋ॒तं स॒त्येऽधा॑यि। स॒त्यमृ॑ते॒ऽधा॑यि।
ऋ॒तं च॑ मे स॒त्यश्चा॑भू॒ताम्। ज्यो॑ति॒रभू॒व॒ सुव॑र॒गम॑म्।

सुव॒र्गं लो॒कं ना॒कस्य॑ पृ॒ष्ठम्। ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑मगमम्। पृ॒थि॒वी
दी॒क्षा॥८२॥

तया॒ऽग्नि॑र्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। यया॒ऽग्नि॑र्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। तया॑
त्वा दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑। अ॒न्तरि॑क्षन्दी॒क्षा। तया॑ वा॒युर्दी॒क्षया॑
दी॒क्षितः॑। यया॑ वा॒युर्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
दी॒क्षयामि॑। द्यौर्दी॒क्षा। तया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑।
यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑॥८३॥

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑। दि॒शो दी॒क्षा। तया॑ च॒न्द्रमा॑
दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। यया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। तया॑ त्वा
दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑। आ॒पो दी॒क्षा। तया॑ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑
दी॒क्षितः॑। यया॑ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। तया॑ त्वा
दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑। ओष॑धयो दी॒क्षा॥८४॥

तया॑ सो॒मो राजा॑ दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। यया॑ सो॒मो राजा॑
दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑। वा॒ग्दी॒क्षा।
तया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑। यया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑।
तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑। पृ॒थि॒वी त्वा दी॒क्षमा॑ण॒मनु॑

दीक्षताम्। अन्तरिक्षन्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। द्यौस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्॥८५॥

दिशस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। आपस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। ओषधयस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। वाक्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। ऋचस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। सामानि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। यजूंषि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। अहश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्चापचितिश्च॥८६॥

अपश्चौषधश्च। ऊर्क् सूनृता च। तास्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद। देवानां सुम्नो महते रणाय। स्वासस्थस्तनुवा संविशस्व। पितेवैधि सूनव आ सुशेवः। शिवो मां शिवमा विश। सत्यम्मा आत्मा। श्रद्धा मेऽक्षितिः॥८७॥

तपो मे प्रतिष्ठा। सवितृप्रसूता मां दिशो दीक्षयन्तु। सत्यमस्मि। अहन्त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्रे। पुत्रः

पि॒त्रे लो॒क॒कृ॒ज्जा॑तवेदः। आ॒जु॒ह्वानः॑ सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑त्।
अ॒ग्ने स्वा॒य्यो॑नि॒मा सी॑द सा॒ध्या। अ॒स्मिन्त्स॒धस्थे॑
अ॒ध्युत्तर॑स्मिन् ॥८८॥

वि॒श्वे दे॒वा यज॑मानश्च सीदत। ए॒कमि॒षे वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु।
द्वे ऊ॒र्जे वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। त्री॒णि ब्र॒ताय॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु।
च॒त्वारि॑ मा॒यो॒भवाय॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। प॒ञ्च प॒शुभ्यो॑
वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। ष॒ड्राय॑स्पोषा॒य वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। स॒प्त
स॒प्तभ्यो॑ हो॒त्राभ्यो॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। सखा॑यः स॒प्तप॑दा
अ॒भूमा॑ स॒ख्यन्ते॑ गमेयम् ॥८९॥

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्। स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षाः। साऽसि॑
सु॒ब्रह्म॑ण्ये। तस्या॑स्ते पृ॒थि॒वी पादः॑। साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं पादः॑। साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये। तस्या॑स्ते द्यौः
पादः॑। साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये। तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑ ॥९०॥

प॒रोर॑जास्ते प॒ञ्चमः॑ पादः॑। सा न॒ इष॑मूर्जन्धु॒क्ष्वा तेज॑
इन्द्रि॒यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॒न्नाद्य॑म्। वि मि॑मे त्वा प॒यस्व॑तीम्।

दे॒वानाँ॑न्धे॒नुः सु॒दु॒घा॒मन॑पस्फुरन्तीम्। इन्द्रः सोमं पिबतु।
क्षेमो॑ अस्तु नः। इ॒मान्न॑राः कृणुत वेदि॒मेत्य॑। वसु॑मतीः
रु॒द्रव॑तीमादि॒त्यव॑तीम्॥ ९१ ॥

व॒र्ष्मन्दि॒वः। नाभा॑ पृथि॒व्याः। यथा॒ऽयं यज॑मानो न रिष्येत्।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुः स॒वे। चतुः॑ शिखण्डा युव॒तिः सु॒पेशाः॑।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। तस्याः॑ सु॒पर्णा॑वधि॒ यौ
नि॒विंष्टौ। तयोर्दे॒वाना॑मधि॒ भाग॑धेयम्। अ॒प ज॑न्य॒म्भ्यन्नु॑द।
अप॑ च॒क्राणि॑ वर्तय। गृ॒हः सोम॑स्य गच्छ॒तम्। न वा उ॑
वे॒तन्मि॑यसे न रिष्यसि। दे॒वाः इ॒दैषि॑ प॒थिभिः॑ सु॒गेभिः॑।
यत्र॑ यन्ति सु॒कृतो॑ नापि दु॒ष्कृतः॑। तत्र॑ त्वा दे॒वः स॒वि॒ता
द॑धातु॥ ९२ ॥

ब्रह्म॑णो योनि॒रहंसः॑ प॒ङ्क्तिं प्र॑पद्ये दी॒क्षा यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षित॑स्तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
दी॒क्षया॑म्योप॑धयो दी॒क्षा द्यौस्त्वा दी॒क्षमा॑णमनु दी॒क्षता॑मप॑चिति॒श्चाक्षि॑तिरु॒त्तर॑स्मिन्नामे॒यं दि॒शः पादं॑
आदि॒त्यव॑ती वर्तय पञ्च च॥ ७॥ [७]

यद॒स्य पा॒रे रज॑सः। शु॒क्रज्योति॑रजायत। तन्नः॑ पर्ष॒दति॑

द्विषः। अग्ने॑ वैश्वान॒र॒ स्वाहा॑। यस्मा॑द्द्विषाऽवा॑शिष्टाः। ततो॑
नो॒ अभय॑ङ्कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑।
यस्मा॑द्द्विषा न्यष॑दः। ततो॑ नो॒ अभय॑ङ्कृधि॥९३॥

प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑। उदु॑स्र
तिष्ठ॒ प्रतितिष्ठ॒ मारि॑षः। मेमं॑ य॒ज्ञं यज॑मानं च रीरिषः।
सुव॑र्गे लो॒के यज॑मान॒ः हि धे॒हि। शन्न॑ एधि द्वि॒पदे॒
शश्चतु॑ष्पदे। यस्मा॑द्द्विषाऽवै॑पिष्टाः प॒लायि॑ष्टाः स॒मज्ञा॑स्थाः।
ततो॑ नो॒ अभय॑ङ्कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑
मी॒दुषे॑॥९४॥

य इ॒दम॑कः। तस्मै॑ नमः। तस्मै॑ स्वाहा॑। न वा उ॒वेत॑न्म्रियसे।
आशा॑नान्त्वा वि॒श्वा आशाः॑। य॒ज्ञस्य॑ हि स्थ ऋ॒त्वियौ॑।
इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत॑नस्य च। हु॒ताहु॑तस्य॑ तृ॒प्यत॑म्। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑
च। हु॒तस्य॑ चाहु॑तस्य॑ च। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च। इन्द्रा॑ग्नी
अ॒स्य सोम॑स्य। वी॒तं पि॑बतं जु॒षेथा॑म्। मा यज॑मान॒न्तमो॑
विद॑त्। म॒र्त्विजो॒ मो इ॒माः प्र॒जाः। मा यः॑ सोम॑मि॒मं पिबा॑त्।

स० सृष्टमुभयं कृतम्॥१५॥

कृधि मीढुषेऽहुतस्य च सप्त च॥८॥ [८]

अ॒ना॒ग॒स॒स्त्वा व॒यम्। इ॒न्द्रेण॒ प्रे॒षिता॒ उप॑। वा॒यु॒ष्टे
अ॒स्त्व० श॒भूः। मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्व० श॒भूः। वरु॑णस्ते
अ॒स्त्व० श॒भूः। अ॒पाक्ष॑या ऋ॒तस्य॑ गर्भाः। भुव॑नस्य
गो॒पाः श्येना॑ अतिथयः। पर्व॑तानाङ्गकु॒भः प्र॒युतो॑ नपातारः।
व॒शुने॒न्द्रः ह्व॑यत। घो॒षेणा॒मीवा० श्वा॑तयत॥१६॥

यु॒क्ताः स्थ॑ वह॑त। दे॒वा ग्रा॒वाण॑ इ॒न्दुरि॒न्द्र इत्य॑वादिषुः।
ए॒न्द्रम॑चुच्यवुः पर॒मस्याः॑ परा॒वतः॑। आ॒ऽस्मात्स॒धस्था॑त्।
ओ॒रोर॒न्तरि॑क्षात्। आ सु॒भूत॑म॒सुष॑वुः। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्
आसु॑षवुः। स॒मरे॑ रक्षा॑स्यवधिषुः। अप॑हतं ब्रह्म॒ज्यस्य॑।
वाक्क्रं॑ त्वा म॒नश्च॑ श्रीणीताम्॥१७॥

प्रा॒णश्च॑ त्वाऽपा॒नश्च॑ श्रीणीताम्। चक्षु॑श्च त्वा श्रोत्रं॑ च
श्रीणीताम्। दक्ष॑श्चत्वा बलं॑ च श्रीणीताम्। ओजं॑श्च त्वा
सह॑श्च श्रीणीताम्। आयु॑श्च त्वाऽज॒रा च॑ श्रीणीताम्। आ॒त्मा

च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्। शृतोऽसि शृतं कृतः। शृताय त्वा
 शृतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः। यम्मित्रमाहुर्यमुं
 सत्यमाहुः॥१८॥

यो देवानाँन्देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा। मयि
 त्यदिन्द्रियम्महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि
 सुवीर्यम्। त्रिशुङ्घर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा
 सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पर्यसा सह। तस्य
 दोहमशीमहि॥१९॥

तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। वाग्जुषाणा
 सोमस्य तृप्यतु। मित्रो जनान्प्र स मित्र। यस्मान्न जातः
 परो अन्यो अस्ति। य आविवेश भुवनानि विश्वा।
 प्रजापतिः प्रजया संविदानः। त्रीणि ज्योतींषि सचते
 स षोडशी। एष ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम श्रुतो
 गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शंसिषु हरी। य ऋत्वियः प्र ते वन्वे।
 वनुषो हर्यतम्मदम्। इन्द्रो नाम घृतन्नयः। हरिभिश्चारु

सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ विशन्तु। हरि॑वर्पसङ्गि॒रः।
 इन्द्राधि॑प॒तेऽधि॑पति॒स्त्वन्दे॒वाना॑मसि। अधि॑पति॒म्माम्।
 आयु॑ष्मन्तं॒ वर्च॑स्वन्तम्मनु॒ष्येषु॑ कुरु॥१०१॥

इन्द्र॑श्च स॒म्राड्भरु॑णश्च॒ राजा॑। तौ ते॑ भ॒क्षं च॑क्रतुरग्रं ए॒तम्।
 तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि। वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु।
 प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा। तस्य॒ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्।
 अ॒र्थेगा॑ अ॒स्य ज॑हितः। अ॒व॒सान॑पतेऽव॒सान॑म्मे विन्द। नमो॑
 रु॒द्राय॑ वास्तो॒ष्पत॑ये। आ॒यने॑ वि॒द्वव॑णे॥१०२॥

उ॒द्याने॑ यत्प॒राय॑णे। आ॒वर्त॑ने वि॒वर्त॑ने। यो गो॑पा॒यति॑
 त॒ हु॒वे। यान्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑ती॒त्तान्य॑स्मिं। यम॑स्य॒ बलि॑ना
 चरा॑मि। इ॒हैव॑ सन्तः॒ प्रति॑ तद्या॒तयामः॑। जी॒वा जी॒वेभ्यो॑
 नि ह॑राम ए॒नत्। अ॒नृणा॑ अ॒स्मिन्न॑नृणाः॒ पर॑स्मिन्। तृती॒ये
 लो॒के अ॑नृणाः॒ स्या॑म। ये दै॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः॥१०३॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒क्षी॑येम। इ॒दमू॒नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒मा ग॑न्म।
 शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। गोम॒द्धन॑व॒दश्व॑व॒दूर्ज॑स्वत्।

सुवीरां वीरैरनु सञ्चरेम। अर्कः पवित्रः रजसो विमानः।
 पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। द्यावापृथिवी पयसा
 संविदाने। घृतन्दुहाते अमृतं प्रपीने। पवित्रमर्को रजसो
 विमानः। पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। सुवज्ज्योतिर्यशो
 महत्। अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम्॥१०४॥

चातयत श्रीणीताः सत्यमाहुरशीमहि गणे कुरु विद्रवणे पितृयाणां अर्को रजसो विमानस्त्रीणि
 च॥९॥ [९]

उदस्तांप्सीत्सविता मित्रो अर्यमा। सर्वानुमित्रानवधीद्युगेन।
 बृहन्तुम्मामकरद्वीरवन्तम्। रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा
 पृथिव्याम्। वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे। बृहति
 श्रयस्व स्वाहा दिवि। बृहता त्वोपस्तभ्रोमि। आ त्वा ददे
 यशसे वीर्याय च। अस्मास्वघ्निया यूयन्दधाथेन्द्रियं पयः।
 यस्तै द्रप्सो यस्त उदरुषः ॥१०५॥

दैव्यः केतुर्विश्वम्भुवनमाविवेश। स नः पाह्यरिष्ट्यै
 स्वाहा। अनु मा सर्वो यज्ञोऽयमेतु। विश्वे देवा

मरुतः सामार्कः। आप्रियश्छन्दांसि निविदो यजूंषि।
 अस्यै पृथिव्यै यद्यज्ञियम्। प्रजापतेर्वर्तनिमनु वर्तस्व।
 अनुवीरैरनु राध्याम् गोभिः। अन्वश्चैरनु सर्वैरु पुष्टैः। अनु
 प्रजयाऽन्विन्द्रियेण॥१०६॥

देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु। प्रतिकृत्रे प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे।
 प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु। प्रति प्रजायां प्रतितिष्ठामि
 भव्यै। विश्वमन्याऽभि वावृधे। तदन्यस्यामधिश्रितम्। दिवे
 च विश्वकर्मणे। पृथिव्यै चाकरन्नमः। अस्कान्द्यौः पृथिवीम्।
 अस्कानृषभो युवागाः॥१०७॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्र जनयतु।
 अस्कानजनि प्राजनि। आ स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात्प्र
 जनिषीमहि। ये देवा येषामिदम्भागधेयम्बभूव। येषां प्रयाजा
 उतानूयाजाः। इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः। अग्निहोतृभ्यो
 देवेभ्यः स्वाहा। उत त्या नो दिवा मतिः॥१०८॥

अदितिरूत्या गमत्। सा शन्ताची मयस्करत्। अप

स्त्रिधः। उ॒त त्या दै॒व्या भिष॑जा। शन्न॑स्करतो अ॒श्विना॑।
 यू॒याता॑म॒स्मद्र॑पः। अप॒ स्त्रिधः। शम॑ग्निर॒ग्निभि॑स्करत्।
 शन्न॑स्तपतु सूर्यः। शं वा॒तो वा॒त्व॒र॒पाः॥१०९॥

अप॒ स्त्रिधः। तदि॒त्प॒दन्न विचि॑केत वि॒द्वान्। यन्मृ॑तः
 पुन॑र॒प्येति जी॒वान्। त्रिवृ॑द्यद्भु॒वन॑स्य रथ॒वृत्। जी॒वो गर्भो॑ न
 मृ॒तः स जी॑वात्। प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते। विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर।
 अ॒र॒ङ्ग॒माय॑ जग्म॑वे। अप॑श्चाद्व॒ध्वने॒ नरे॑। इन्दु॑रिन्दुमवा॑गात्।
 इन्दो॑रिन्द्रोऽपा॒त्। तस्य॑ त इन्द॒विन्द्र॑पीतस्य॒ मधु॑मतः।
 उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि ॥११०॥

उद॒र्ष इन्द्रि॑येण॒ गा म॒तिर॑र॒पा अंगा॑त्रीणि च॥१०॥ [१०]

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो ब्रह्म॑ वा॒चः। ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑ः
 ह॒विषा॑माज्य॑स्य। अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः
 पर्वा॑णि प्रति॒रन्नेति॑ क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु
 दे॒वान्। आश्रा॑वितम॒त्याश्रा॑वितम्। वर्ष॑द्व॒तम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
 अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः पर्वा॑णि प्रति॒रन्नेति॑

कल्पयन्। स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतु देवान्॥१११॥

यद्वो देवा अतिपादयानि। वाचा चित्रयतन्देवहेडनम्।
अरायो अस्मा९ अभिदुच्छुनायते। अन्यत्रास्मन्मरुतस्तन्निधेतन
ततम् आपस्तदु तायते पुनः। स्वादिष्ठा धीतिरुचथाय
शस्यते। अय९ समुद्र उत विश्वभेषजः। स्वाहाकृतस्य
समुत्तृणुतर्भुवः। उद्वयन्तमसस्परि। उदुत्यश्चित्रम्॥११२॥

इमम्मे वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने।
त्वमग्ने अयासि प्रजापते। इमञ्जीवेभ्यः परिधिन्दधामि।
मैषान्नुगादपरो अर्धमेतम्। शतञ्जीवन्तु शरदः पुरूचीः।
तिरो मृत्युन्दधतां पर्वतेन। इष्टेभ्यः स्वाहा वषडनिष्टेभ्यः
स्वाहा। भेषजन्दुरिष्ट्यै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा। दौराध्यै
स्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा॥११३॥

ऋद्धौ स्वाहा समृद्धौ स्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो नो
अभयङ्कृधि। मघवञ्छुग्धि तव तन्न ऊतये। वि द्विषो वि
मृधो जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा वि मृधो वशी।

वृषेन्द्रः पुर एतु नः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो
न ऊनम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा
रुजासि। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
यज्ञस्य क्रियते मिथुं। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि
वेत्थं यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः।
अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि वेत्थं यथातथम्। यत्पाकत्रा
मनसा दीनदक्षा न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता
ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवांश्चित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥११॥ [११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुञ्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्।
वाचाऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः
प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु मामनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं संरस्वति। ऋतान्मा

मुञ्चता॑हंसः। यदन्य॑कृतमारि॒म। स॒जा॒त॒श॒सा॒दु॒त वा॑
 जा॒मि॒श॒सात्। ज्याय॑सः श॒सा॒दु॒त वा॑ कनी॑यसः।
 अना॑ज्ञातन्दे॒वकृतं॑ यदेनः॑। तस्मा॑त्त्वम॒स्माञ्जा॑तवेदो मुमु॒ग्धि।
 यद्वा॒चा यन्मन॑सा। बा॒हु॒भ्या॑मू॒रु॒भ्या॑म॒ष्टी॒व॒द्भ्या॑म्॥११७॥

शि॒श्जैर्य॑दनृ॒तश्च॑कृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः।
 यद्ध॑स्ता॒भ्याश्च॑कर॒ किल्बि॑षाणि। अ॒क्षाणां॑ व॒ग्नुमु॑प॒जिघ्र॑मानः।
 दूरे॑प॒श्या च॑ रा॒ष्ट्रभृ॑च्च। ता॒न्यप्स॑रसा॒वनु॑दत्तामृ॒णानि॑।
 अदी॑व्यनृ॒णं यद॑हश्च॒कार। यद्वा॑दा॒स्यन्त्स॒ञ्जगारा॑ जने॑भ्यः।
 अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः। यन्मयि॑ मा॒ता गर्भे॑ स॒ति॥११८॥

एन॑श्च॒कार॒ यत्पि॒ता। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः। यदा॑ पि॒पे॒ष मा॒तरं॑
 पि॒तर॑म्। पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॑ ध॒यन्। अहि॑सि॒तौ पि॒तरौ॑ मया॒
 तत्। तद॑ग्रे॒ अनृ॑णो भ॒वामि॑। यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्याम्।
 यन्मा॒तरं पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒म। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः।
 यदा॑शसा॑ नि॒शसा॒ यत्प॑रा॒शसा॑॥११९॥

यदेन॑श्च॒कृ॒मा नू॒तनं॑ यत्पु॒रा॒णम्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः। अति॑

क्रामामि दुरितं यदेनः। जहामि रिप्रं परमे सुधस्थे। यत्र
यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तमा रोहामि सुकृतान्त्रु लोकम्।
त्रिते देवा अमृजतैतदेनः। त्रित एतन्मनुष्येषु मामृजे। ततो
मा यदि किञ्चिदानुशे। अग्निर्मा तस्मादेनसः॥१२०॥

गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु
मामनेनसम्। दिवि जाता अप्सु जाताः। या जाता
ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नः शुन्धन्तु
शुन्धनीः। यदापो नक्तन्दुरितश्चराम। यद्वा दिवा नूतनं
यत्पुंराणम्। हिरण्यवर्णास्तत उत्पुनीत नः। इमम्मे
वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि॥१२१॥

अनेनसमष्टीकञ्चा सति पराशसाऽऽनशेऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नस्त्रीणि च (यद्देवा देवा ऋतेन
सजातश्चाद्यद्वाचा यद्धस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेष यदन्तरिक्षं यदाशसाऽति क्रामामि
त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदाप इमम्मे वरुण तत्त्वां यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो
अग्ने त्वमग्ने अयासि।)॥१२॥

[१२]

यत्ते ग्रावणां चिच्छिदुः सौम राजन्। प्रियाण्यङ्गानि

स्वर्धिता परू॑षि। तत्सन्ध॒त्स्वाज्ये॑नोत वर्धयस्व।
 अ॒ना॒गसो॑ अध॒मित्स॒ङ्घये॑म। यत्ते॒ ग्रावा॑ बा॒हुच्यु॑तो
 अचु॑च्यवुः। नरो॒ यत्ते॑ दुदु॒हुर्दक्षि॑णेन। तत्त॒ आप्या॑यतान्तत्ते॑।
 निष्प्रा॑यतान्देव सोम। यत्ते॒ त्वच॑म्बिभि॒दुर्यच्च॑ योनिम्।
 यदा॒स्थाना॒त्प्रच्यु॑तो वेन॑सि॒ त्मना॑ ॥१२२॥

त्वया॒ तत्सो॑म गु॒प्तम॑स्तु नः। सा नः॑ स॒न्धास॑त्पर॒मे
 व्यो॑मन्। अहा॒च्छरी॑रं पय॑सा स॒मेत्य॑। अ॒न्यो॑न्यो भवति॒
 वर्णो॑ अस्य। तस्मि॑न्वयमुप॑हूतास्तव॑ स्मः। आ नो॑ भज॒
 सद॑सि वि॒श्वरूपे॑। नृच॒क्षाः सोम॑ उ॒त शु॒श्रुग॑स्तु। मा नो॒ वि
 हा॑सी॒द्विर॑ आवृ॒णानः॑। अना॑गास्त॒नुवो॑ वावृ॒धानः॑। आ नो॑
 रूपं॑ व॒हतु॑ जाय॑मानः॥१२३॥

उप॑ क्षरन्ति जु॒ह्वो घृ॑तेन। प्रि॒याण्यङ्गा॑नि तव॑ वर्धय॑न्तीः।
 तस्मै॑ ते सोम॒ नम॒ इद्वष॑द्व। उप॑ मा राजन्त्सुकृ॑ते ह्वयस्व।
 सं प्रा॑णापा॒नाभ्या॒॑ समु॒ चक्षु॑षा त्वम्। सः॑ श्रोत्रे॑ण
 गच्छ॑स्व सोम राजन्। यत्त॒ आस्थि॑त॒ः शमु॒ तत्ते॑ अस्तु।

जा॒नी॒तान्नः॑ स॒ङ्ग॒म॒ने प॒थी॒नाम्। ए॒तज्जा॑नी॒तात्प॒र॒मे व्यो॑मन्।
वृ॒काः॑ स॒ध॒स्था वि॒द रू॒प॒म॑स्य ॥१२४॥

यदा॒गच्छा॑त्प॒थिभि॑र्दे॒व॒यानैः॑। इ॒ष्टा॒पूर्ते॑ कृ॒णु॒तादा॒विर॑स्मै।
अरि॑ष्टो राज॒न्नग॒दः परे॑हि। नम॑स्ते अस्तु चक्ष॑से रघू॒य॒ते।
ना॒क॒मा॒रो॒ह स॒ह यज॑मानेन। सू॒र्यं ग॒च्छ॒तात्प॒र॒मे व्यो॑मन्।
अ॒भू॒द्दे॒वः स॑वि॒ता व॒न्द्यो॒नु नः॑। इ॒दानी॑म॒हं उ॒प॒वा॒च्यो नृ॒भिः।
वि यो रत्ना॑ भज॑ति मा॒न॒वे॒भ्यः। श्रेष्ठ॑न्नो अ॒त्र द्र॒वि॒णं यथा॑
दध॑त्। उ॒प॒ नो मि॒त्राव॑रुणावि॒हाव॑न्तम्। अ॒न्वादी॑ध्याथामि॒ह
नः॑ सखा॒या। आ॒दि॒त्यानां॑ प्र॒सि॒तिर॑हे॒तिः। उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा
घ॒विषा॑ परि॑ णो वृ॒णक्तु॑। आप्या॑यस्व॒ सन्तैः॑॥१२५॥

त्मना॒ जाय॑मानोऽस्य॒ दध॑त्यञ्च॒ च॥१३॥

[१३]

यद्वि॑दी॒क्षे म॒न॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा। यद्वा॑ प्रा॒णैश्चक्षु॑षा॒ यच्च॑
श्रो॒त्रेण॑। यद्रे॑त॑सा॒ मिथु॑नेनाप्या॒त्मना॑। अ॒द्भ्यो लो॒का
दधि॑रे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः।
आपो॑ वि॒मो॒क्त्रीर्म॑यि॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। यदृ॒चा सा॒म्रा यजु॑षा।

प॒शूनाश्चर्मन् ह॒विषा॑ दिदी॒क्षे। यच्छ॒न्दोभि॑रोष॒धीभिर्व॑न॒स्पतौ॑।
अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम् ॥१२६॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑ तेज॑
इन्द्रि॒यम्। येन॑ ब्र॒ह्म येन॑ क्ष॒त्रम्। येनेन्द्रा॑ग्नी प्र॒जाप॑तिः
सोमो॑ वरु॒णो येन॑ रा॒जा। वि॒श्वे दे॒वा ऋष॑यो येन॑ प्रा॒णाः।
अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो
वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑॥१२७॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः
रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑। इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः
स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य
प्रि॒यन्धाम॑। वि॒श्वेषा॑न्दे॒वानां॑ प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑।
व॒यः सोम॑ व्र॒ते तव॑। मन॑स्त॒नूषु॑ पिप्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो
अशीम॑हि॥१२८॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑।

कव्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहा॥ देवांस इह मादयध्वम्।
 सोम्यांस इह मादयध्वम्। कव्यांस इह मादयध्वम्।
 अनन्तरिताः पितरः सोम्याः सोमपीथात्। अपैतु
 मृत्युरमृतं न आगन्। वैवस्वतो नो अभयङ्कणोतु। पूर्णं
 वनस्पतेरिव॥१२९॥

अभि नः शीयतां रयिः। सचतान्नः शचीपतिः। परंमृत्यो
 अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते
 शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान्।
 इदमनु श्रेयोवसानमागन्म। यद्गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यत्।
 पूर्णं वनस्पतेरिव। अभि नः शीयतां रयिः। सचतान्नः
 शचीपतिः॥१३०॥

वनस्पतां वज्रो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियन्धामांशीमहीवाभिर्नः शीयतां रयिरिकं च॥१४॥ [१४]

सर्वान् यद्विष्णुर्णणेन वि वै याः पुरस्ताद्देवा देवेषु परिस्तृणीत
 सक्षेदं यदस्य पारेऽनागस उदस्तांप्सीद्वह्म प्रतिष्ठा यद्देवा
 यत्ते ग्राव्णा यद्दिदीक्षे चतुर्दश॥१४॥

सर्वान्भूतिमेव यामेवाप्स्वाहुतिं व्रतानां पर्णवल्कः

सो॒म्याना॑म॒स्मिन्य॒ज्ञेऽग्ने॒ यो नो॒ ज्यो॒ग्जी॒वाः प॒रोर॑जाः
 प्र॒तेम॑हे॒ ब्रह्म॑ प्र॒तिष्ठा॑ गा॒र्हप॑त्यस्त्रि॒ंशदु॑त्तरश॒तम्॥१३०॥

स॒र्वाञ्छ॒ची॒पतिः॑॥

हरिः॑ ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता९ सङ्गह्नीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते।
स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं
यत्वोप वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त
आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥१॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः

समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पंचति। रेत एव तदधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचन्दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वारं आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
दिशामेव ज्योतींष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्यं रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेतसा समर्धयति। दर्भमयीं रशना भवति। बहु वा एष
कुचुरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यददर्भमयीं रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजाम्महर्त्विक्कम्।

यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। म॒हि॒मान॑मे॒वास्मि॒न्तद॑धाति।
 अ॒श्व॑स्य॒ वा आ॒ल॒ब्ध॑स्य॒ रे॒त॒ उ॒द॑क्रामत्। तत्सुवर्णं॑
 हि॒र॑ण्यमभवत्। यत्सुवर्णं॑ हि॒र॑ण्य॒न्ददा॑ति। रे॒त॒ ए॒व
 तद॑धाति। ओ॒द॒ने द॑दाति। रे॒तो॒ वा ओ॒द॒नः। रे॒तो॒ हि॒र॑ण्यम्।
 रे॒त॒सै॒वास्मि॒न्ने॒तो॒ द॑धाति॥६॥

दधाति रुन्धे दुर्भा अभवृष्यद् च॥२॥ [२]

यो वै ब्रह्म॑णे दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तयेऽप्रतिप्रो॒च्याश्वं॑ मे॒ध्यं
 ब॒ध्नाति॑। आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑। पापी॑यान्भवति। यः
 प्र॒तिप्रो॒च्य। न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति।
 यदा॑ह। ब्रह्म॑न्नश्च॒मे॒ध्यं॒भन्त॑स्यामि दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये तेन
 रा॒ध्यास॑मिति। ब्रह्म॑ वै ब्रह्मा। ब्रह्म॑ण ए॒व दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये
 प्र॒तिप्रो॒च्याश्व॒मे॒ध्यं॒भ॒ध्नाति॑॥७॥

न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑
 प्र॑स॒व इति॑ र॒शना॑माद॒त्ते प्र॑सू॒त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह।
 अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑ आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामि॒त्याह॑
 य॒त्यै। व्यृ॑द्धं॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद॑य॒जुष्के॑ण क्रि॒यते॑।

इमामं॑गृ॒भ्णत्र॒शना॑मृ॒तस्ये॒त्यधि॑ वदति॒ यजु॑ष्कृत्यै। य॒ज्ञस्य॑
समृ॑द्ध्यै॥८॥

तदा॑हुः। द्वा॑द॒शार॒त्नी र॒शना॑ क॒र्तव्या॑ ३ त्रयो॑द॒शार॒त्नी ३ रि॒ति।
ऋ॒षभो॑ वा ए॒ष ऋ॑तूनाम्। यत्स॑वत्स॒रः। तस्य॑ त्रयो॒दशो॑
मासो॑ वि॒ष्टपम्। ऋ॒षभ ए॒ष य॒ज्ञाना॑म्। यद॑श्वमे॒धः। यथा॑ वा
ऋ॒षभस्य॑ वि॒ष्टपम्। ए॒वमे॒तस्य॑ वि॒ष्टपम्। त्रयो॑द॒शमं॑र॒त्निः
र॒शनाया॑मु॒पा द॑धाति॥९॥

यथ॑र्ष॒भस्य॑ वि॒ष्टपः॑ स॒ंस्करो॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। पूर्वं
आयु॑षि वि॒दथे॑षु क॒व्येत्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति।
तया॑ दे॒वाः सु॒तमा॑ ब॒भूवु॑रित्या॑ह। भूति॑मे॒वोपा॑वर्तते।
ऋ॒तस्य॑ सा॒मन्त्स॑रमा॒रप॑न्तीत्या॑ह। स॒त्यं वा ऋ॑तम्।
स॒त्येनै॒वैन॑मृ॒तेना॑र॒भते। अ॒भिधा॑ अ॒सीत्या॑ह॥१०॥

तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी सर्वा॑णि भू॒तान्य॒भि भ॑वति।
भुव॑नम॒सीत्या॑ह। भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति। य॒न्ताऽसी॑त्या॑ह।
य॒न्तार॑मे॒वैन॑ करोति। ध॒र्तासी॑त्या॑ह। ध॒र्तार॑मे॒वैन॑ करोति।

सोऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।
सप्रथसमित्याह ॥ ११ ॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा
त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा
त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

बध्नाति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥३॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वश्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः।
यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं
चतुरक्षं प्रसौति। पुरो मर्तः पुरः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति।

श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यः हन्ति।
सैध्रकम्मुसलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौःश्चलेयो हन्ति। पुःश्चल्वं
वै देवाः शुचन्यदधुः। शुचैवास्य शुचः हन्ति। पाप्मा
वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजंत इति।
अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः।
वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति। दक्षिणाऽप
प्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छमलमप प्लावयति। ऐषीक उदूहो
भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं
वा इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
भवति। अप्सुर्योनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वेतसः।
स्वादेवैनर्य्योनेनिर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।
पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतन्दधाति। अहं च त्वं च
वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं ङ्गृह्णाति। ब्रह्मक्षत्रे

ए॒व स॒न्द॑धाति। अ॒भि॒क्र॒त्वेन्द्र॑ भू॒रध॒ज्म॒न्नित्य॑ध्व॒र्युर्य॑ज॒मानं॑
वाच॑यत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥४॥ [४]

च॒त्वारं॑ ऋ॒त्विजः॑ स॒मु॒क्ष॒न्ति। आ॒भ्य ए॒वैनं॑ च॒त॒सृ॒भ्यो
दि॒ग्भ्यो॑ऽभि॒ समी॑रयन्ति। श॒तेन॑ रा॒जपु॒त्रैः स॒हाध्व॑र्युः।
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्ये॑ने॒ष्ट्वा। अ॒यं
रा॒जा वृ॒त्रं व॑ध्या॒दिति॑। रा॒ज्यं वा अ॑ध्व॒र्युः। क्ष॒त्रं
रा॒जपु॒त्रः। रा॒ज्येनै॒वास्मि॑न्क्ष॒त्रन्द॑धाति। श॒तेना॑ रा॒जभि॑रु॒ग्रैः
स॒ह ब्र॒ह्मा॥१६॥

द॒क्षि॒णत॑ उद॒ङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्ये॑ने॒ष्ट्वा। अ॒यं
रा॒जाप्र॑तिधृ॒ष्योऽस्ति॑ति। ब॒लं वै ब्र॒ह्मा। ब॒लंम॑रा॒जो॒ग्रः।
ब॒लेनै॒वास्मि॑न्ब॒लन्द॑धाति। श॒तेन॑ सू॒तग्रा॑म॒णिभिः॑ स॒ह
होता॑। प॒श्चात्प्रा॑ङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्ये॑ने॒ष्ट्वा। अ॒यं
रा॒जाऽस्यै॑ वि॒शः॥१७॥

ब॒हु॒ग्वै ब॑हु॒श्वायै॑ ब॒हु॒जावि॑कायै॑। ब॒हु॒व्री॒हिय॑वायै॑

बहुमाषति॒लायै॑ । बहु॒हिर॒ण्यायै॑ बहु॒हस्ति॒कायै॑ । बहु॒दा॒स॒पू॒रु॒षायै॑
 रा॒यि॒मत्यै॑ पु॒ष्टि॒मत्यै॑ । बहु॒रा॒य॒स्पो॒षायै॑ रा॒जा॒स्त्विति॑ । भू॒मा
 वै हो॒ता । भू॒मा सू॒त॒ग्रा॒म॒ण्यः । भू॒मैवास्मि॑न्भू॒मान॑न्दधाति ।
 श॒तेन॑ क्ष॒त्तस॒ङ्ग॒ही॒तृभिः॑ स॒हो॒द्रा॒ता । उ॒त्त॒र॒तो दक्षि॑णा
 तिष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति ॥ १८ ॥

अ॒नेना॒श्वेन॑ मे॒ध्यैने॒ष्ट्वा । अ॒य॒ः रा॒जा सर्व॑मायु॒रे॒त्विति॑ ।
 आ॒यु॒र्वा उ॒द्रा॒ता । आ॒युः क्ष॒त्तस॒ङ्ग॒ही॒तारः॑ । आ॒युषै॒वास्मि॑न्नायु॒र्दधा॑ति ।
 श॒त॒ः श॒त॒म्भ॒वन्ति॑ । श॒तायुः॑ पु॒रु॒षः श॒तेन्द्रि॑यः ।
 आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति । च॒तुः श॒ता भ॑वन्ति ।
 च॒त॒स्रो दि॒शः । दि॒क्ष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति ॥ १९ ॥

ब्रह्मा विश उ॑क्षति दि॒श॒ एकं॑ च ॥ ५ ॥

यथा॒ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्क॒न्दति॑ । ए॒वं वा ए॒तद॒श्वस्य॑
 स्क॒न्दति॑ । यन्नि॒क्तम॒नाल॒ब्धमु॒त्सृज॑न्ति । यत्स्तो॒क्या अ॒न्वाह॑ ।
 स॒र्व॒हु॒तमे॒वैनं॑ करो॒त्यस्क॑न्दाय । अस्क॑न्न॒ः हि तत् । यद्धु॒तस्य॑
 स्क॒न्दति॑ । स॒हस्र॑म॒न्वाह॑ । स॒हस्र॑स॒म्मितः॑ सु॒व॒र्गो लो॒कः ।

सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै॥२०॥

यत्प॑रि॒मिता॑ अनु॒ब्रूयात्। परि॑मित॒मव॑ रुन्धीत। अप॑रि॒मिता॑
अन्वा॑ह। अप॑रि॒मितः॑ सुव॒र्गो लो॒कः। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै। स्तो॒क्या जु॑होति। या ए॒व वर्ष्वा॑ आपः। ता अ॒व
रु॒न्धे। अ॒स्यां जु॑होति। इ॒यं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः॥२१॥

अ॒स्यामे॒वैनाः॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति। उ॒वाच॑ ह प्र॒जाप॑तिः। स्तो॒क्यासु॑
वा अ॒हम॑श्वमे॒धः स॑स्थि॒पयामि॑। तेन॒ ततः॑ स॑स्थि॒तेन॑
चरा॒मीति॑। अ॒ग्नये॑ स्वाहेत्या॑ह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य॒
स्वाहेत्या॑ह। सोमा॑यै॒वैनं॑ जुहोति। स॒वित्रे॑ स्वाहेत्या॑ह। स॒वित्र॑
ए॒वैनं॑ जुहोति॥२२॥

सर॑स्वत्यै॒ स्वाहेत्या॑ह। सर॑स्वत्या ए॒वैनं॑ जुहोति। पू॒ष्णे
स्वाहेत्या॑ह। पू॒ष्ण ए॒वैनं॑ जुहोति। बृह॒स्पत॑ये॒ स्वाहेत्या॑ह।
बृह॒स्पत॑य ए॒वैनं॑ जुहोति। अ॒पाम्मोदा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह।
अ॒द्ध्य ए॒वैनं॑ जुहोति। वा॒यवे॑ स्वाहेत्या॑ह। वा॒यव॑ ए॒वैनं॑
जुहोति॥२३॥

मि॒त्राय॒ स्वाहे॑त्या॒ह। मि॒त्रायै॑वैनं जुहोति। वरु॑णाय॒ स्वाहे॑त्या॒ह। वरु॑णायै॑वैनं जुहोति। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति। दश॑दश संपादं जुहोति। दशाक्ष॑रा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धे। प्र वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते। यः परा॑ची॒राहु॑तीर्जुहोति। पुनः पुन॑रभ्यावर्तं जुहोति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। ए॒तां ह वाव॑ सोऽश्व॑मे॒धस्य॒ सङ्स्थि॑तिमुवा॒चास्क॑न्दाय। अस्क॑न्नं ह तत्। यद्य॑ज्ञस्य॒ सङ्स्थि॑तस्य॒ स्कन्द॑ति॥ २४॥

अ॒भिजि॑त्यै वैश्वान॒रः संवि॑त्र ए॒वैनं॑ जुहोति वा॒यवं ए॒वैनं॑ जुहोति च्यवते पदं च॥ ६॥ — [६]

प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं प्रोक्षा॒मीति॑ पुरस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। प्र॒जाप॑तिर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वान्। अ॒न्नाद्य॑मे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं दधा॑ति। तस्मा॑दश्वः पशू॑नामन्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः। इन्द्रा॑ग्निभ्या॒न्त्वेति॑ दक्षिण॒तः। इन्द्रा॑ग्नी वै दे॒वाना॑मोजिष्ठौ बलि॑ष्ठौ। ओजं॑ ए॒वास्मि॑न्बलं॒न्दधा॑ति। तस्मा॑दश्वः पशू॑नामोजिष्ठौ बलि॑ष्ठः। वा॒यवे॒ त्वेति॑ प॒श्चात्। वा॒युर्वै

दे॒वाना॑मा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः॥ २५॥

ज॒वमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑ पशूनामा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः।
विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्युत्तर॑तः। विश्वे॑ वै दे॒वा दे॒वाना॑
यश॑स्वित॑माः। यश॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
पशूनां॑ यश॑स्वित॑मः। दे॒वेभ्य॑स्त्वेत्यु॒धस्ता॑त्। दे॒वा वै
दे॒वाना॑मप॑चिततमाः। अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
पशूना॑मप॑चिततमः॥ २६॥

सर्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्युपरि॑ष्ठात्। सर्वे॑ वै दे॒वास्त्विषि॑मन्तो
हर॑स्विनः॑। त्विषि॑मे॒वास्मिन् हरो॑ दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
पशूना॑न्त्विषि॑मान्हर॑स्वित॑मः। दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑क्षाय त्वा
पृथि॑व्यै त्वेत्या॑ह। ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति।
स॒ते त्वा॒ऽसते॑ त्वा॒ऽद्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यस्त्वा विश्वे॑भ्यस्त्वा
भू॒तेभ्य॑ इत्या॑ह। तस्मा॒दश्वमे॑धया॒जिनः॑ सर्वा॑णि
भू॒तान्युप॑जीवन्ति। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति। यत्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑।
अथ॑ कस्मा॑देनम॒न्याभ्यो॑ दे॒वता॒भ्योऽपि॑ प्रोक्ष॑तीति। अश्वे॑ वै

सर्वा देवता अन्वायत्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति
 प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
 देवता अन्वायत्ताः॥२७॥

सारसारितुमोऽर्पिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥७॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
 जुहोति। सर्वहुतमेवेन करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्।
 यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्काराय स्वाहे कृताय स्वाहेत्याह।
 एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवेन समर्धयति॥२८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति।
 अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधं
 संस्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या
 इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मे
 जनयति॥२९॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्नेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः

पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति।
 आयतन एवास्याहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति।
 तदाहुः। यज्ञमुखेयज्ञमुखे होतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै।
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या इति। अथो खल्वाहुः॥ ३० ॥

यद्यज्ञमुखेयज्ञमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानव्यर्धयेत्।
 अव सुवर्गाल्लोकात्पद्येत। पापीयान्त्स्यादिति। सकृदेव
 होतव्याः। न यजमानं पशुभिर्यर्धयति। अभि सुवर्गं लोकं
 जयति। न पापीयान्भवति। अष्टाचत्वारिंशतमश्वरूपाणि
 जुहोति। अष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती। जागतोऽश्वः
 प्राजापत्यः समृद्धौ। एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः
 प्रजास्वर्धुकः॥ ३१ ॥

अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च॥८॥ [८]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह। इयं वै माता। असौ पिता।
 आभ्यामेवैनं परिददाति। अश्वोऽसि हयोऽसीत्याह।
 शास्त्येवैनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते।

अत्योऽसीत्याह। तस्मादश्वः सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः
सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि
सतिरसि वाज्यंसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे।
ययुर्नामाऽसीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम्।
प्रियेणैवैनन्नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य।
नाम्ना चेद्धयेते। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनङ्गमयति।
अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति।
पूर्वं एव द्विषन्तम्भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा
भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वार्यं। देवा
आशापाला एतन्देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितङ्गोपायतेत्याह।
शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं
परि ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तौ।
इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः

स्वाहेति चतृषु पत्सु जुहोति॥३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। तामिरेवैनम्बध्नाति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनत्र जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते। येऽश्वमेध्यः रक्षन्ति। तेषां य उदचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति। अथ य उदचन्न गच्छन्ति॥३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिच्यते। योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्। हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय। अथान्यमानीय प्रोक्षेयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पत्सु जुहोति न गच्छन्ति नवं च॥९॥

[९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत। तस्य तेषानस्य। सप्तात्मनो देवता उदक्रामन्। सा दीक्षाऽभवत्। स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्। तैर्वै स दीक्षामवारुन्ध। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। दीक्षामेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे॥३७॥

स॒प्त जु॒होति॑। स॒प्त हि॑ ता दे॒वता॑ उ॒दक्रा॑मन्। अ॒न्व॒हं जु॒होति॑।
अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑। त्रीणि॑ वैश्वदे॒वानि॑ जु॒होति॑।
च॒त्वार्यो॑द्ब्रह्म॒णानि॑। स॒प्त संप॑द्यन्ते। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः।
प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑॥३८॥

एक॑विंशतिं॒ वैश्वदे॒वानि॑ जु॒होति॑। एक॑विंशति॒र्वै
दे॒वलो॒काः। द्वा॒दश॑ मा॒साः पञ्च॑र्तवः। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
अ॒सावा॑दित्य॒ एक॑विं॒शः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॑त्रम्।
सा श्रीः॑। तद्ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तत्स्वा॒राज्य॑मुच्यते॥३९॥

त्रि॑ंशत॒मौद्ब्रह्म॒णानि॑ जु॒होति॑। त्रि॑ंशदक्षरा वि॒राट्। अ॒न्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धे॑। त्रेधा॑ वि॒भज्य॑ दे॒वता॑
जु॒होति॑। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः।
ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै॑। अप॒ वा
ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒प्ता॒हं प्रच॑रन्ति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑।

पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। सर्वं वै पूर्णाहुतिः। सर्वमेवाप्नोति।
अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामवं रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥१०॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं
वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्यै।
स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा।
स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै
स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः।
प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै
स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं
प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै
स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती।
वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा
पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो वै पूषा।

प॒शुभि॑रे॒वैन॑मुद्यच्छते। त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॒ त्वष्ट्रे॑ तुरी॒पाय॑
 स्वाहा॒ त्वष्ट्रे॑ पुरु॒रूपाय॑ स्वाहेत्या॑ह। त्वष्टा॒ वै प॑शूनां
 मि॒थुना॑नां॑ रू॒पकृ॑त्। रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति। अथो
 रू॒पैरे॒वैन॑मुद्यच्छते। विष्णा॑वे स्वाहा॒ विष्णा॑वे नि॒खुर्य॑पाय॒
 स्वाहा॒ विष्णा॑वे नि॒भूय॑पाय॒ स्वाहेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै वि॑ष्णुः।
 य॒ज्ञायै॒वैन॑मुद्यच्छते। पूर्णा॑हुतिमु॒त्तमां॑ जु॒होति॑। प्रत्यु॒त्तब्ध्यै॑
 स॒य॒त्वाय॑॥ ४३ ॥

यच्छते पुरु॒रूपाय॑ स्वाहेत्या॑हाष्टौ च॥११॥ [११]

सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं
 प्रा॒तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैनं॑ गा॒य॒त्रियाश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
 निर्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑प्रोति। गा॒य॒त्रीं छ॑न्दः।
 स॒वि॒त्रे प्र॑सवि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्यन्दि॑ने। एका॑दशाक्षरा
 त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यन्दि॑नं॒ स॒व॒नम्। मा॒ध्यन्दि॑नादे॒वैनं॑
 स॒व॒नात्रि॑ष्टुभश्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते॥ ४४ ॥

अथो मा॒ध्यन्दि॑नमे॒व स॒व॒नं तेना॑प्रोति। त्रि॒ष्टुभं॑ छ॑न्दः।

स॒वि॒त्र आ॑स॒वि॒त्रे द्वा॑द॒शक॑पा॒लम॑परा॒ह्णे । द्वा॑द॒शाक्ष॑रा॒
जग॑ती । जा॒ग॒तं तृ॒तीय॑स॒व॒नम् । तृ॒ती॒य॒स॒व॒नादे॒वै॒नं
जग॑त्या॒श्छ॒न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मी॒ते । अथो॑ तृ॒तीय॑स॒व॒नमे॒व
तेना॑प्नोति । जग॑तीं॒ छ॒न्दः । ई॒श्व॒रो वा अ॒श्वः प्र॑मु॒क्तः परा॑
परा॒व॒तं ग॑न्तोः । इ॒ह धृ॒तिः स्वा॑हे॒ह वि॒धृ॒तिः स्वा॑हे॒ह र॑न्तिः
स्वा॑हे॒ह र॑म॒तिः स्वा॑हे॒ति च॑त॒स्र आ॑हु॒तीर्जु॑होति ॥ ४५ ॥

च॑त॒स्रो दि॒शः । दि॒ग्भि॒रे॒वै॒नं परि॑गृह्णाति । आ॒श्व॒त्थो
व्र॒जो भ॑वति । प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒ला॒य॒त । अ॒श्वो रू॒पं
कृ॒त्वा । सोऽश्व॑त्थे स॒व॒त्स॒रम॑तिष्ठत् । तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म् ।
यदा॑श्व॒त्थो व्र॒जो भ॑वति । स्व ए॒वै॒नं यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति ॥ ४६ ॥

त्रि॒ष्टुभ॒श्छ॒न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मी॒ते जु॑होति न॒वं च ॥ १२ ॥

आ ब्र॒ह्म॒न्ब्रा॒ह्म॒णो ब्र॑ह्मव॒र्च॒सी जा॑य॒तामि॒त्या॒ह । ब्रा॒ह्म॒ण ए॒व
ब्र॑ह्मव॒र्च॒सं द॑धाति । तस्मा॑त्पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णो ब्र॑ह्मव॒र्च॒स्यं जा॑य॒ता ।
आऽस्मि॑न्ना॒ष्ट्रे रा॑ज॒न्यं इ॒ष॒व्यः शू॒रो म॑हा॒र॒थो जा॑य॒तामि॒त्या॒ह ।
रा॒ज॒न्यं ए॒व शौ॒र्यं म॑हि॒मानं॑ द॑धाति । तस्मा॑त्पु॒रा रा॑ज॒न्यं

इष॒व्यः शू॒रो महार॒थोऽजायत। दोग्ध्री॑ धे॒नुरित्या॑ह।
 धे॒न्वामे॒व पयो॑ दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा दोग्ध्री॑ धे॒नुरजायत।
 वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानित्या॑ह॥ ४७ ॥

अ॒न॒डुह्ये॒व वी॒र्यं दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानजायत।
 आ॒शुः स॒प्तिरित्या॑ह। अ॒श्वं ए॒व ज॒वं द॑धाति।
 तस्मा॑त्पु॒राऽऽशुर॒श्चोऽजायत। पु॒रं॒न्धिर्योषेत्या॑ह। यो॒षित्ये॒व
 रू॒पं द॑धाति। तस्मा॑त्स्त्री यु॒वतिः प्रि॒या भावु॑का। जि॒ष्णू
 र॒थे॒ष्टा इत्या॑ह। आ ह॒ वै तत्र॑ जि॒ष्णू र॒थे॒ष्टा जा॑यते॥ ४८ ॥

यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। स॒भेयो॑ यु॒वेत्या॑ह। यो वै पू॒र्वव॑य॒सी।
 स स॒भेयो॑ यु॒वा॑। तस्मा॑द्यु॒वा पु॒मा॑न्प्रि॒यो भावु॑कः। आऽस्य॑
 यज॑मानस्य वी॒रो जा॑यता॒मित्या॑ह। आ ह॒ वै तत्र॑ यज॑मानस्य
 वी॒रो जा॑यते। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। नि॒का॒मेनि॑कामे नः
 प॒र्जन्यो॑ व॒र्षत्वि॑त्या॑ह। नि॒का॒मेनि॑कामे ह॒ वै तत्र॑ प॒र्जन्यो॑
 व॒र्षति। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। फ॒लिन्यो॑ न॒ ओष॑धयः
 प॒च्यन्ता॑मित्या॑ह। फ॒लिन्यो॑ ह॒ वै तत्रौष॑धयः प॒च्यन्ते। यत्रै॒तेन॑
 य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। यो॒ग॒क्षे॒मो नः॑ क॒ल्पता॑मित्या॑ह। क॒ल्पंते॑ ह॒

वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥४९॥

अनुष्ठानित्याह जायते वर्षति सप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त।
तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव
नोत्रास्त्विति। तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानंजुहोत्।
तैर्वै स देवानंप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा
एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव
तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्।
यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

महृतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां
वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव
तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्।
यत्पृथुकाः। यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा

ए॒तद्रू॒पम् । य॒ल्ला॒जाः । य॒ल्ला॒जैर्जु॒होति॑ । आ॒दि॒त्याने॒व
तत्प्री॑णाति । क॒र॒म्बैर्जु॒होति॑ । वि॒श्वे॒षां वा ए॒तद्दे॒वानां॑
रू॒पम् । यत्क॒र॒म्बाः । यत्क॒र॒म्बैर्जु॒होति॑ ॥ ५३ ॥

वि॒श्वाने॒व तद्दे॒वान्प्री॑णाति । धा॒नाभिर्जु॒होति॑ । नक्ष॑त्राणां
वा ए॒तद्रू॒पम् । य॒द्धा॒नाः । य॒द्धा॒नाभिर्जु॒होति॑ । नक्ष॑त्राण्ये॒व
तत्प्री॑णाति । स॒क्तु॒भिर्जु॒होति॑ । प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तद्रू॒पम् ।
यत्स॑क्त॒वः । यत्स॑क्तु॒भिर्जु॒होति॑ ॥ ५४ ॥

प्र॒जाप॑तिमे॒व तत्प्री॑णाति । म॒सू॒स्यैर्जु॒होति॑ । सर्वा॑सां वा
ए॒तद्दे॒वता॑नां॑ रू॒पम् । यन्म॒सू॒स्यानि॑ । यन्म॒सू॒स्यैर्जु॒होति॑ ।
सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्रीणाति । प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॒होति॑ ।
प्रि॒याङ्गां ह॒ वै ना॒मैते॑ । ए॒तैर्वै दे॒वा अ॒श्व॒स्याङ्गानि॑
सम॑दधुः । यत्प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॒होति॑ । अ॒श्व॒स्यै॒वाङ्गानि॑
स॒द॒धाति॑ । द॒शान्नानि॑ जु॒होति॑ । द॒शाक्ष॑रा वि॒राट् ।
वि॒राट्कृ॒त्स्नस्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रु॒ध्यै ॥ ५५ ॥

जु॒होति॑ म॒धुना॑ जु॒होति॑ पृथ॑कैर्जु॒होति॑ क॒र॒म्बैर्जु॒होति॑ स॒क्तु॒भिर्जु॒होति॑ प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॒होति॑ च॒त्वारि॑ च

(अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः कर्मबैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूयैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि
द्वादशाः)॥१४॥

[१४]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। त९ सृष्ट९ रक्षा९स्यजिघा९सन्।
स एतान्प्रजापतिर्नक्त९ होमानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै
स यज्ञाद्रक्षा९स्यपाहन्। यन्नक्त९ होमां जुहोति। यज्ञादेव
तैर्यजमानो रक्षा९स्यपं हन्ति। आज्येन जुहोति। वज्रो वा
आज्यम्। वज्रैर्णैव यज्ञाद्रक्षा९स्यपं हन्ति॥५६॥

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत
एवास्य प्राणं दधाति। अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवाव
रुन्धे। व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुध्यै। नक्तं जुहोति।
रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति।
पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च। एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव
लोके प्रतितिष्ठति। द्वाभ्या९ स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव
लोके प्रति तिष्ठति। उभयोरिव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
अस्मि९श्चामुष्मि९श्च। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः

श॒तवी॑र्यः। आयु॑रे॒व वी॒र्यम॑व॒ रुन्धे। स॒हस्रा॑य॒ स्वाहे॑त्याह।
 आयु॑र्वै स॒हस्र॑म्। आयु॑रे॒वाव॑ रुन्धे। सर्व॑स्मै॒ स्वाहे॑त्याह।
 अप॑रि॒मितमे॒वाव॑ रुन्धे॥५८॥

ए॒व य॒ज्ञाद्र॑क्षा॒स्य॒प॒हन्त्य॑न्त॒तो जु॑होति श॒ताय॒ स्वाहे॑त्याह स॒प्त च॑॥१५॥ [१५]

प्र॒जाप॑तिं॒ वा ए॒ष ई॒प्स॒तीत्या॑हुः। यो॑ऽश्व॒मे॒धेन॒ यज॑त॒
 इति॑। अथो॑ आहुः। सर्वा॑णि भू॒तानी॑ति। ए॒कस्मै॒
 स्वाहे॑त्याह। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒कः। तमे॒वाप्नो॑ति। ए॒कस्मै॒ स्वाहा॑
 द्वाभ्या॑ꣳ स्वाहे॑त्य॒भिपूर्व॑माहु॑तीर्जुहोति। अ॒भि॒पूर्वमे॒व सु॑व॒र्गं
 लो॒कमे॑ति। ए॒को॒त्तरं॑ जुहोति॥५९॥

ए॒क॒वदे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कमे॑ति। स॒न्त॑तं जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ स॒न्त॑त्यै। श॒ताय॒ स्वाहे॑त्याह। श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
 श॒तवी॑र्यः। आयु॑रे॒व वी॒र्यम॑वरुन्धे। स॒हस्रा॑य॒ स्वाहे॑त्याह।
 आयु॑र्वै स॒हस्र॑म्। आयु॑रे॒वाव॑ रुन्धे। अ॒युता॑य॒ स्वाहा॑
 नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहे॑त्याह॥६०॥

त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। इ॒माने॒व लो॒कान॑व॒ रुन्धे। अ॒र्बुदा॑य॒

स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय
स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्यर्बुदम्। वाच एव
भूमानमव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह ॥६१॥

समुद्रमेवाप्रोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्रोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्रोति। परार्धाय स्वाहेत्याह।
परार्धमेवाप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह।
रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो
अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं
वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहोदेष्ट्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय
स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिः सप्त च ॥१६॥ [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं
लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय

स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्नं सुवर्गं लोकं
 गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।
 पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै
 स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये
 स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं
 भ्रातृव्यमतिं क्रामति ॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां
 जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः
 पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष
 सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै। भुवो देवानां
 कर्मणेत्युत्तुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। अग्नये
 स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै ॥६४॥

अर्वाङ्यज्ञः संक्रामत्वित्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यात्यै।
 भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य
 पर्यात्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य

लो॒कस्याभू॑त्यै। अ॒ग्निना॒ तपोऽन्व॑भव॒दित्य॑नु॒भूर्जु॑होति।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑भूत्यै। स्वाहाऽऽधि॑माधी॒ताय॒ स्वाहे॑ति
 सम॑स्तानि वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। सम॑स्तमे॒व द्वि॑षन्तं
 भ्रात॑र्व्य॒मति॑ क्रामति॥६५॥

द॒द्ध्यः स्वाहा॒ हनू॑भ्या॒ः स्वाहे॑त्यङ्ग॒होमाञ्जु॑होति। अङ्गे॑अङ्गे
 वै पु॒रुष॑स्य पा॒प्मोप॑श्लिष्टः। अङ्गा॑दङ्गादे॒वेन॑ पा॒प्मन॑स्तेन
 मुञ्च॑ति। अ॒ज्ये॒ताय॒ स्वाहा॑ कृ॒ष्णाय॒ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॒
 स्वाहे॑त्य॒श्वरू॒पाणि॑ जुहोति। रू॒पैरे॒वेन॑ सम॑र्धयति।
 ओष॑धीभ्यः स्वाहा॒ मूले॑भ्यः स्वाहे॑त्योष॒धिहो॑माञ्जुहोति।
 द्व्यो॑ वा ओष॑धयः। पु॒ष्पेभ्यो॒ऽन्याः फलं॑ गृह्णन्ति।
 मूले॑भ्यो॒ऽन्याः। ता ए॒वोभयी॑रव॒ रुन्धे॥६६॥

वन॑स्पति॒भ्यः स्वाहे॑ति वनस्पतिहो॒माञ्जु॑होति। आ॒र॒ण्यस्या॒न्नाद्य॑स्य
 मेष॑स्त्वा॒ पच॑तैर॒व॒त्त्वित्य॑पा॒व्यानि॑ जुहोति। प्रा॒णा वै दे॒वा
 अपा॑व्याः। प्रा॒णाने॒वाव॑ रुन्धे। कू॒प्याभ्यः॑ स्वाहा॒द्ध्यः
 स्वाहे॑त्य॒पा॒ होमा॑ञ्जुहोति। अ॒प्सु वा आपः॑। अन्नं॑ वा

आपः॑। अ॒द्ध्यो वा अन्नं॑ जायते। यदे॒वाद्ध्योऽन्नं॑ जायते।
तदव॑ रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायत एकं

च॥१७॥ [१७]

अ॒म्भा॑सि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑सि। तस्य॑
वस॒वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्नि॒ज्योतिः॑। यद॒म्भा॑सि जुहोति।
इ॒ममे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे। वसू॑ना॒स्य सायु॑ज्यं गच्छति।
अ॒ग्निं ज्योति॑रव॑ रुन्धे। न॒भा॑सि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं वै
न॒भा॑सि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्योतिः॑। यन्न॒भा॑सि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव॑ रुन्धे। रु॒द्राणा॑स्य सायु॑ज्यं गच्छति। वा॒युं
ज्योति॑रव॑ रुन्धे। म॒हा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
म॒हा॑सि। तस्या॑दि॒त्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्म॒हा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे।
आ॒दि॒त्याना॑स्य सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्य॑ ज्योति॑रव॑
रुन्धे। नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॒णायेति॑ य॒व्यानि॑ जुहोति।

अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रु॒ध्यै। म॒यो॒भूर्वा॑तो॒ अ॒भि वा॑तू॒स्त्रा इति॑ ग॒व्यानि॑
जुहोति। प॒शूना॑मव॑रु॒ध्यै। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑
सन्तति॑होमाञ्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ संत॑त्यै ॥ ७० ॥

सि॒ताय॑ स्वाहाऽसि॒ताय॑ स्वाहेति॑ प्रमु॑क्तीर्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्रमु॑क्त्यै। पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षाय॑ स्वाहेत्या॑ह।
य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। द॒त्वते॑ स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य॑ स्वाहेति॑
शरी॑रहोमाञ्जुहोति। पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानो॒ऽव॑ रु॒न्धे।
कस्त्वा॑ युनक्ति॑ स त्वा॑ युन॒क्ति॑ति॒ परि॒धीन् यु॑नक्ति। इ॒मे वै
लो॒काः परि॑धयः। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान् यु॑नक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै ॥ ७१ ॥

यः प्रा॑ण॒तो य आ॑त्म॒दा इति॑ म॒हिमा॑नौ जुहोति। सु॒व॒र्गो वै
लो॒को म॒हः। सु॒व॒र्गमे॒व ताभ्या॑ लो॒कं यज॑मा॒नोऽव॑ रु॒न्धे।
आ ब्र॑ह्म॒न्ब्राह्म॑णो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यता॒मिति॑ सम॑स्तानि
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सानि॑ जुहोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒व तैर्य॑ज॒मानो॒ऽव॑ रु॒न्धे।
जज्ञि॑ बीज॒मिति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै। अ॒ग्नये॑ सम॑नमत्पृथि॒व्यै
सम॑नम॒दिति॑ सन्नति॑होमाञ्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑

सन्नत्यै। भूताय॒ स्वाहा॑ भविष्य॒ते स्वाहेति॑ भूताभ॒व्यौ होमौ॑
जुहोति। अ॒यं वै लो॒को भू॒तम्॥ ७२॥

अ॒सौ भ॑विष्यत्। अ॒नयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति।
सर्व॒स्याप्त्यै॑। सर्व॒स्याव॑रुध्यै। यद॒क्रन्दः॑ प्रथ॒मं जा॑यमान॒
इत्य॑श्वस्तो॒मीयं॑ जुहोति। सर्व॒स्याप्त्यै॑। सर्व॒स्य जि॑त्यै।
सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति। सर्वं॑ जयति। योऽ॑श्वमे॒धेन॒ यज॑ते॥ ७३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। यज्ञ॑ रक्षा॑स्यजिघा॑सन्। स
ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्नक्त॑ हो॒मान॑पश्यत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै स
य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यपा॑हन्। यन्न॑क्त॑ हो॒मां जुहोति॑। य॒ज्ञादे॒व
तैर्य॑ज॒मानो॒ रक्षा॑स्यप॑हन्ति। उ॒षसे॒ स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै
स्वाहेत्य॑न्त॒तो जुहोति॑। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥ ७४॥

वै नभा॑सि॒ सूर्यो॒ ज्योतिः॑ सन्नत्यै॒ सम॑ष्ट्यै भू॒तं यज॑ते न॒वं च॥ १८॥ [१८]

ए॒क॒यू॒पो वै॑का॒द॒शिनी॑ वा। अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञानां॑ यू॒पा भव॑न्ति।
ए॒क॒वि॒ंशिन्य॑श्वमे॒धस्य॑। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिजि॑त्यै।
बै॒ल्वो वा॑ खादि॒रो वा॑ पा॒ला॒शो वा॑। अ॒न्येषां॑ यज्ञ॑क्रतू॒नां

यूपा भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तेजन्या
अवद्यन्ति। अवद्यन्त्यश्वस्य॥ ७५॥

पाप्मा वै तेजनी। पाप्मनोऽपहृत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां
पशूनामवद्यन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुयौनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनावव द्यति। यूपेषु
ग्राम्यान्पशून्त्रियुञ्जन्ति। आरोकेष्वारण्यान्धारयन्ति। पशूनां
व्यावृत्त्यै। आ ग्राम्यान्पशून्लभन्ते। प्रारण्यान्त्सृजन्ति।
पाप्मनोऽपहृत्यै॥ ७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥ १९॥ [१९]

राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहत्याया अपहृत्यै।
पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै।
भ्रूणहत्यामेवास्मादपहृत्यै। पुण्येन गन्धेनोभयतः परि
गृह्णाति। षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुध्यै। षड्वादिराः।
तेजसोऽवरुध्यै॥ ७७॥

षट्दालाशाः। सोमपीथस्यावरुध्यै। एकविंशतिः संपद्यन्ते।
 एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रय
 इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो भवन्ति॥७८॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
 तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्रोति। अपरिमिता भवन्ति।
 अपरिमितस्यावरुध्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्।
 दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवद्यन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो
 वा अश्वः॥७९॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवद्यति।
 यदितरेषां पशूनामवद्यति। शतदेवत्यं तेनाव रुन्धे।
 चितेऽग्रावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिर्वा
 अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।
 पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥

प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यश्चौ दधाति। अश्वं तूपरं

गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै।
 आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।
 सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव
 धारां तेनावं रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय
 स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो
 बलिवर्दः। संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरवं रुन्धे।
 आयुरेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वमेधयाजी जरसां
 विस्रसामुं लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवर्ग्यै भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥२०॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः।
 यथा वा अश्वा वरुषभा वा वृषाणः सःस्फुरेरन्। एवमेव
 तत्स्तोमाः सःस्फुरन्ते। यदेकविंशाः। ते यत्समृच्छेरन्।
 हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः स्यादित्याहुः। द्वादशः
 स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः

संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्दश यूपा
भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव
रुन्धे। य एकादशः। स्तन एवास्यै सः॥८३॥

दुह एवैनां तेन। तदाहुः। यद्द्वादशोऽग्निः स्याद्द्वादशः
स्तोम एकादश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक्तत्।
एकविंश एवाग्निः स्यादित्याहुः। एकविंशः स्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। यथा प्रष्टिभिर्याति। तादृगेव तत्॥८४॥

यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद। ककुद्ध राजा
भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं
वेद। ककुद्ध राजा भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि
वेद। शिरो ह राजा भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति।
एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा
अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेद। शिरो ह राजा
भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति षट् च॥२१॥ [२१]

दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॑व॒माने। सु॒व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जा॒नन्। तमश्वः
प्रा॒जा॒नात्। यद॑श्वमे॒धेऽश्वे॑न॒ मे॒ध्येनो॑द॒श्चो ब॑हिष्पवमा॒नं
स॑र्प॒न्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै। न वै म॑नु॒ष्यः सु॒व॒र्गं
लो॒कम॑ञ्ज॒सा वे॑द। अश्वो॒ वै सु॒व॒र्गं लो॒कम॑ञ्ज॒सा वे॑द।
यदु॑द्गा॒तोद्गा॑येत्। यथा॒ क्षे॒त्र॒ज्ञोऽन्ये॑न॒ प॒था प्र॑तिपा॒दये॑त्।
ता॒दृ॒क्तत्॥८६॥

उ॒द्गा॒तार॑म॒प॒रु॒ध्य। अश्व॑मु॒द्गी॒थाय॑ वृणी॒ते। यथा॑ क्षे॒त्र॒ज्ञोऽञ्ज॑सा॒
न॑य॒ति। ए॒वमे॒वैन॑मश्वः सु॒व॒र्गं लो॒कम॑ञ्ज॒सा न॑य॒ति। पु॒च्छं म॑न्वा
र॑भ॒न्ते। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै। हिं क॑रोति। सा॒मैवा॒कः।
हिं क॑रोति। उ॒द्गी॒थ ए॒वास्य॑ सः॥८७॥

वड॑बा॒ उप॑ रु॒न्धन्ति॑। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै। अथो॒
यथो॑पगा॒तार॑ उप॒गाय॑न्ति। ता॒दृ॒गे॒व तत्। उ॒द॒गा॒सी॒दश्वो॑
मे॒ध्य इ॒त्या॑ह। प्रा॒जा॒प॒त्यो वा अश्वः॑। प्र॒जाप॑तिरु॒द्गी॒थः।
उ॒द्गी॒थमे॒वाव॑ रु॒न्धे। अथो॑ ऋ॒क्साम॑यो॒रे॒व प्र॑ति तिष्ठति।
हि॒र॒ण्ये॒नोपा॑क॒रोति॑। ज्योति॒र्वै हि॒र॒ण्यम्। ज्योति॑रे॒व मु॑ख॒तो

दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तत्स उपाकरोति चत्वारि च॥२२॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वे पशून्नियुञ्जति।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्यति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
भावुकम्। आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वञ्चम्। अन्नं वै
पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि
गृह्णाति। तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ
बाहुवोः। बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्यं

ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बारहस्पत्यौ पृष्ठे।
 ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः
 पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे
 पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं
 वै धाता। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं
 पुच्छे। उत्सेधमेव तं कुरुते। तस्मादुत्सेधम्भये प्रजा
 अभिसंश्रयन्ति॥ ११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च॥ २३॥ [२३]

साङ्ग्रहण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितुश्चत्वारो यथा
 नित्तं प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं विभूराह
 प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा
 ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः प्रजापती रक्षांसि प्रजापतिमीप्सति
 विभूरश्वनामान्यम्भांस्येकयूपो राज्ञुदालमेकविंशो देवाः
 पुरुषस्त्रयोविंशतिः॥ २३॥

साङ्ग्रहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो
 दीक्षान्देवानेव त्रयं इमे सितायं प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यः

एकं न वतिः ॥ ९१ ॥

साङ्गहण्या सङ्श्रयन्ति ॥

हरिः ओम् ॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः ॥

॥नवमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तमष्टादशभिर्नु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमाप्त्वाऽष्टादशभिर्वारुन्ध
यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे।
संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव
तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशून्पाकरोति।
इतरेषु यूपैष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवन्वालभ्यन्ते
सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां
पितापुत्रौ। व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरङ्गामयोग्रामान्तौ
स्याताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा
अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपंशवो वा एते। यदारण्याः।

यदा॑र॒ण्यैः स॑ङ् स्था॒पये॑त्। क्षि॒प्रे यज॑मान॒मर॑ण्यं मृ॒त९ ह॑रेयुः।
 अर॑ण्यायतना॒ ह्या॑र॒ण्याः प॒शव॒ इति॑। यत्प॒शून्नाल॑भेत।
 अन॑वरुद्धा अस्य प॒शवः॑ स्युः। यत्पर्य॑ग्निकृतानुत्सृ॒जेत्॥ ३॥
 य॒ज्ञवे॒शसं॑ कुर्यात्। यत्प॒शूना॒लभ॑ते। तेनै॒व प॒शूनव॑रुन्धे।
 यत्पर्य॑ग्निकृतानुत्सृ॒जत्यय॑ज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य प॒शवो॒
 भव॑न्ति। न य॑ज्ञवेश॒सम्भ॑वति। न यज॑मान॒मर॑ण्यम्मृ॒त९
 ह॑रन्ति। ग्रा॒म्यैः स॑ङ् स्था॒पय॑ति। ए॒ते वै प॒शवः॑ क्षे॒मो
 नाम॑। सं पि॑तापु॒त्रावव॑स्यतः। सम॒ध्वानः॑ क्राम॑न्ति।
 सम॑न्ति॒कङ्गाम॑यो॒ग्रामा॑न्तौ भ॑वतः। न॒क्षीकाः॑ पु॒रुष॑व्या॒घ्राः
 परि॑मो॒षिण॑ आ॒व्याधि॑नी॒स्तस्करा॑ अर॑ण्येष्वजा॑यन्ते॥ ४॥

ऋ॒तवः॑ स्यातामुत्सृ॒जेत्स्य॑त्स्त्रीणि च॥१॥ [१]

प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यतो॒भौ लो॒काव॑व॒ रुन्धी॑येति। स
 ए॒तानु॑भया॒न्प॒शून्प॑श्यत्। ग्रा॒म्याश्चा॑र॒ण्याश्च॑। ताना॑ल॒भत॑।
 तैर्वै स उ॒भौ लो॒काव॑वारुन्ध। ग्रा॒म्यैरे॒व प॒शुभि॑रि॒मं
 लो॒कम॑वारुन्ध। आ॒र॒ण्यैर॒मुम्। यद्वा॒म्यान्प॒शूना॒लभ॑ते।
 इ॒ममे॒व तैर्लो॒कम॑व॒ रुन्धे॑। यदा॑र॒ण्यान्॥ ५॥

अमु॒नैः। अन॑वरुद्धो वा ए॒तस्य॑ संवत्सर॒ इत्याहुः। य
इ॒तइ॒तश्चातु॑र्मा॒स्यानि॑ संवत्सरं प्र॑युङ्क्त इति॑। ए॒तावा॒न् वै
संवत्सरः॑। यच्चा॑तुर्मा॒स्यानि॑। यदे॒ते चा॑तुर्मा॒स्याः प॒शव॑
आल॒भ्यन्ते॑। प्र॒त्यक्ष॑मे॒व तैः संवत्सरं॑ यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे।
वि वा ए॒ष प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ऋ॑ध्यते। यः संवत्सरं॑ प्र॑युङ्क्ते।
संवत्सरः॑ सु॒वर्गो लो॒कः॥६॥

सु॒वर्गन्तु॑ लो॒कन्नाप॑राध्नोति। प्र॒जा वै प॒शव॑ एका॒दशिनी॑।
यदे॒त ऐ॒काद॑शि॒नाः प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑। सा॒क्षादे॒व प्र॒जां
प॒शून् यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। प्र॒जाप॑तिर्वि॒राज॑मसृजत। सा
सृ॒ष्टाऽश्व॑मे॒धं प्रावि॑शत्। ता॒न्द्द॒शिभि॑रनु प्रायु॑ङ्क्त। ता॒मा॑प्नोत्।
ता॒मा॒प्त्वा द॒शिभि॑रवा॒रुन्ध। यद्द॒शिनि॑ आल॒भ्यन्ते॑॥७॥

वि॒राज॑मे॒व तैरा॒प्त्वा यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। एका॒दश॑ द॒शत॑
आल॒भ्यन्ते॑। एका॒दशा॑क्षरा त्रि॒ष्टुप्। त्रैष्टु॑भाः प॒शवः॑।
प॒शून्वाव॑रुन्धे। वै॒श्वदे॒वो वा अश्वः॑। ना॒नादे॒वत्याः॑
प॒शवो॑ भवन्ति। अश्व॑स्य सर्व॒त्वाय॑। ना॒नारू॑पा भवन्ति।

तस्मान्नानारूपाः पशवः। बहुरूपा भवन्ति। तस्माद्बहुरूपाः
पशवः समृद्धौ॥८॥

आरण्याल्लोको दशिनं आलभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च॥२॥ [२]

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलभ्यन्ते।
अमुष्मा आरण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव
तैर्लोकमवरुन्धे। यदारण्यान्। अमुन्तैः। उभयांन्पशूनालभते।
ग्राम्याः श्रारण्याः श्र। उभयोर्लोकयोरवरुद्धौ। उभयांन्पशूनालभ-
ग्राम्याः श्रारण्याः श्र। उभयस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
उभयांन्पशूनालभते। ग्राम्याः श्रारण्याः श्र। उभयेषां
पशूनामवरुद्धौ। त्रयस्त्रयो भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एषां
लोकानामाप्त्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्॥१०॥
अस्मिल्लोके बहवः कामा इति। यत्समानीभ्यो
देवताभ्योऽन्येऽन्ये पशव आलभ्यन्ते। अस्मिन्नेव
तल्लोके कामान्दधाति। तस्मादस्मिल्लोके बहवः कामाः।
त्रयाणात्रयाणां सह वपा जुहोति। त्र्यावृतो वै देवाः।
त्र्यावृत इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। एषां लोकानां

क्लृप्त्यै। पर्याग्निकृतानारण्यानुत्सृजन्त्यहिंसायै॥११॥

अवरुद्धा उभयान्मुशूनालभते सत्यादहिंसायै॥३॥ [३]

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः।
आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः।
अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्।
वायुमेवास्मै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान्
युनक्ति। रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना
दिवि। नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह।
कामानेवास्मै युनक्ति। हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी
विपक्षसा। इमे एवास्मै युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहंसा।
अहोरात्रे एवास्मै युनक्ति। एता एवास्मै देवता युनक्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं
प्रतिमुञ्चति। यश एवैनं राज्ञाङ्गमयति। जीमूतस्येव भवति

प्रतीक॑मित्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। ये ते॒ पन्था॑नः स॒वितः॑
पू॒र्व्यासु॑ इत्य॑ध्व॒र्युर्य॑ज॒मानं॑ वाचयत्य॒भिजि॑त्यै॥१४॥

परा॒ वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञ ए॑ति। यस्य॑ प॒शुरु॒पाकृ॑तोऽन्यत्र
वेद्या॒ एति॑। ए॒तश्च॑स्तो॒तरे॒तेन॑ प॒था पुन॑रश्व॒माव॑र्तयासि न
इत्या॑ह। वा॒युर्वै स्तो॒ता॥ वा॒युमे॒वास्य॑ प॒रस्ता॑द्वधा॒त्यावृ॑त्यै।
यथा॒ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्कन्द॑ति। एवं॒ वा ए॒तद॑श्व॒स्य
स्कन्द॑ति। यद॑स्यो॒पाकृ॑तस्य॒ लोमा॑नि शीय॑न्ते। यद्वा॒लेषु॑
का॒चाना॑वय॑न्ति। लोमा॑न्ये॒वास्य॑ तत्सम्भ॑रन्ति॥१५॥

भूर्भुवः॑ सुव॒रिति॑ प्रा॒जाप॒त्याभि॑राव॑यन्ति। प्रा॒जाप॒त्यो
वा अश्वः॑। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयन्ति। भूरिति॑
महि॑षी। भुव॒ इति॑ वा॒वाता॑। सुव॒रिति॑ परिवृ॒क्ती। ए॒षां
लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै। हि॒र॒ण्ययाः॑ का॒चा भ॑वन्ति। ज्योति॑र्वै
हि॒र॒ण्यम्। रा॒ष्ट्रम॑श्वमे॒धः॥१६॥

ज्योति॑श्चै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। स॒हस्र॑म्भवन्ति।
स॒हस्र॑सम्मि॒तः सुव॑र्गो लो॒कः। सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै।
अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्तेज॑ इन्द्रि॒यं प॒शवः॑ श्रीः॒ क्रा॑मन्ति।

योऽश्वमेधेन यजंते। वसंवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति
महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री।
तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता। तेजो वा
आज्यम्। इन्द्रियत्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धे।
आदित्यास्त्वाऽञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती। तेजो
वा आज्यम्। पशवो जगती। तेजसैवास्मै पशूनवरुन्धे।
पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति। श्रिया वा एतद्रूपम्॥१८॥

यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन्तद्धति। नास्मात्तेज इन्द्रियं
पशवः श्रीरपं क्रामन्ति। लाजी ३ ङ्छाची ३
न् यशोममाँ(४) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति।
प्रजामेवान्नादीं कुर्वते। एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापतु
इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यन्दधते। यदि नावजिघ्रेत्।
अग्निः पशुरासीदित्यवघ्रापयेत्। अव हैव जिघ्रति।
आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिजित्यै।

समिद्धो अञ्जन्कृदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति
सरूपत्याय॥१९॥

परितस्थुष इत्याहेमे एवास्मै युनक्त्यभिजित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति त्रीणि च॥४॥■[४]

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजन्ते।
होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः। तेजसा चैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं
च समर्धयतः। दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणतआयतनो वै
ब्रह्मा। बारुहस्पत्यो वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्य दक्षिणतो
दधाति। तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः। उत्तरतो होता
भवति॥२०॥

उत्तरतआयतनो वै होता। आग्नेयो वै होता। तेजो वा अग्निः।
तेज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः।
यूपमभितो वदतः। यजमानदेवत्यो वै यूपः। यजमानमेव
तेजसा च ब्रह्मवर्चसेनं च समर्धयतः। किं
स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह। द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः॥२१॥

दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे। किं स्विदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो

वै बृहद्वयः। अश्वमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह।
 रात्रिर्वै पिशङ्गिला। रात्रिमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिलिप्पिते
 श्रीर्वै पिलिप्पिला। अन्नाद्यमेवावरुन्धे॥२२॥

कः स्विदेकाकी चरतीत्याह। असौ वा आदित्य एकाकी
 चरति। तेज एवावरुन्धे। क उस्विज्जायते पुनरित्याह।
 चन्द्रमा वै जायते पुनः। आयुरेवावरुन्धे। किं
 स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह। अग्निर्वै हिमस्य भेषजम्।
 ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे। किं स्विदावपनं महदित्याह॥२३॥

अयं वै लोक आवपनम्महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति।
 पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह। वेदिर्वै परोऽन्तः
 पृथिव्याः। वेदिमेवावरुन्धे। पृच्छामि त्वा भुवनस्य
 नाभिमित्याह। यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः। यज्ञमेवावरुन्धे।
 पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेत इत्याह। सोमो वै
 वृष्णो अश्वस्य रेतः। सोमपीथमेवावरुन्धे। पृच्छामि
 वाचः परमं व्योमेत्याह। ब्रह्म वै वाचः परमं व्योम।
 ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे॥२४॥

होतां भवति वै वृष्टिः पूर्वचित्तिरन्नाद्यमेवावरुन्धे महदित्याहु सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतश्चत्वारि

च॥५॥ [५]

अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन
यजते। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति संज्ञप्यमान
आहुतीर्जुहोति। प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मात्प्राणा
अपक्रामन्ति। अवन्तीः स्थावन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियन्त्वा
प्रियाणाम्। वर्षिष्ठमाप्यानाम्। निधीनान्त्वा निधिपतिः
हवामहे वसो ममेत्याहु। अपैवास्मै तद्धवते॥२५॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्यैवास्मै हवते। त्रिः परियन्ति।
त्रय इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः
परियन्ति। षट्पंचन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनन्धुवते।
अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति॥२६॥

ये यज्ञे धुवनन्तन्वते। नवकृत्वः परियन्ति। नव वै पुरुषे
प्राणाः। प्राणानेवात्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति। अम्बे
अम्बाल्यम्बिक इति पत्नीमुदानयति। अहृतैवैनम्। सुभगे
काम्पीलवासिनीत्याहु। तर्प एवैनामुपनयति। सुवर्गे लोके

संप्रोर्ण्वाथामित्याह॥२७॥

सुवर्गमेवैनां लोकं गमयति। आऽहमंजानि गर्भधमा
त्वमंजाऽसि गर्भधमित्याह। प्रजा वै पशवो गर्भः।
प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। देवा वा अश्वमेधे पवमाने।
सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्।
यत्सूचीभिरसिपथान्कल्पयन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य
प्रज्ञात्यै। गायत्री त्रिष्टुब्जगतीत्याह॥२८॥

यथायजुरेवैतत्। त्रय्यः सूच्यो भवन्ति। अयस्मर्यो
रजता हरिण्यः। अस्य वै लोकस्य रूपमयस्मर्यः।
अन्तरिक्षस्य रजताः। दिवो हरिण्यः। दिशो वा
अयस्मर्यः। अवान्तरदिशा रजताः। ऊर्ध्वा हरिण्यः।
दिश एवास्मै कल्पयति। कस्त्वा ह्यति कस्त्वा
विशास्तीत्याहाहिंसायै॥२९॥

ह्रुवते क्रामन्त्यूर्वाथामित्याह जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥६॥ [६]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गमिति योऽश्वमेधेन यजन्ते।

ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयतादित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रमंश्वमेधः।
 श्रियमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति। वेणुभारङ्गिराविवेत्याह।
 राष्ट्रं वै भारः। राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति। अथास्या
 मध्यमेधतामित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियमेवावरुन्धे। शीते वाते पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य
 शीतो वातः। क्षेममेवावरुन्धे। यद्धरिणी यवमतीत्याह। विड्वै
 हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति।
 न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजा पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रन्नाभि
 इयं यका शकुन्तिकेत्याह। विड्वै शकुन्तिका। राष्ट्रमंश्वमेधः।
 विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति
 सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतङ्गभे पस
 इत्याह। विड्वै गर्भः॥३२॥

राष्ट्रं पसः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
 माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता।

आभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रं वृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै
वृक्षस्याग्रम्। श्रियमेवाव रुन्धे॥ ३३॥

प्रसुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतः सयदित्याह। विद्वै गभः।
राष्ट्रमुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति। ये यज्ञेऽपूतं वदन्ति।
दधिक्राव्णो अकारिषमिति सुरभिमतीमृचं वदन्ति। प्राणा
वै सुरभयः। प्राणानेवात्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति।
आपो हि ष्ठा मयोभुव इत्यद्धिर्मार्जयन्ते। आपो वै सर्वा
देवताः। देवताभिरेवात्मानं पवयन्ते॥ ३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यति गभो रुन्धे दधते चत्वारि च॥ ७॥ [७]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविशत्। ताभ्यः पुनः
सम्भवितुन्नाशक्रोत्। सोऽब्रवीत्। ऋध्रवदित्सः। यो मेतः
पुनः सम्भरदिति। तन्देवा अश्वमेधेनैव सम्भरन्। ततो वै त
आर्ध्रुवन्। योऽश्वमेधेन यजते। प्रजापतिमेव सम्भरत्यृध्नोति।
पुरुषमालभते॥ ३५॥

वैराजो वै पुरुषः। विराजमेवालभते। अथो अन्नं वै
 विराट्। अन्नमेवावरुन्धे। अश्वमालभते। प्राजापत्यो वा
 अश्वः। प्रजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा एकशफम्।
 श्रियमेवावरुन्धे। गामालभते॥ ३६॥

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै
 गौः। अन्नमेवावरुन्धे। अजावी आलभते भूम्ने।
 अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवावरुन्धे। पर्यग्निकृतं
 पुरुषश्चारण्याऽश्नोत्सृजन्त्यहिंसायै। उभौ वा एतौ
 पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः। तेऽस्योभये यज्ञे
 बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता भवन्ति।
 नैनन्दङ्क्षवः पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः।
 अभिजिता अभिहुता हिंसन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। य
 उ चैनमेवं वेद॥ ३७॥

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥८॥

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरेहन्।
 एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशात्प्रतिष्ठायां

ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः।
 ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठाय। देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः
 पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते पशव
 आलभ्यन्ते॥३८॥

उतेव ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति।
 अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते।
 यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्गव्या इति।
 गव्यान्पशूनुत्तमेऽहन्नालभते॥३९॥

तेनैवोभयान्पशून्वरुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभिजितस्याग्नि
 सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्ति। अन्तत एव
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति
 द्वन्द्विनः पशूनालभते। अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा
 एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते। छगलङ्कल्माषङ्किदिदीवि
 विदीगयमिति त्वाष्ट्रान्पशूना लभते। पशुभिरेवात्मानं
 समर्धयति। ऋतुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन
 यजते। पिशङ्गास्त्रयो वासन्ता इत्यृतुपशूनालभते।

ऋतुभिरेवात्मानं समर्धयति। आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते।
योऽश्वमेधेन यजते। पर्यग्निकृता उत्सृजन्त्यनां व्रस्काय॥४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालभतेऽष्टौ च॥१॥ [९]

प्रजापतिरकामयत महानन्नादः स्यामिति। स एतावदश्वमेधे
महिमानावपश्यत्। तावंगृहीत। ततो वै स महानन्नादोऽभवत्।
यः कामयेत महानन्नादः स्यामिति। स एतावदश्वमेधे
महिमानौ गृहीत। महानेवान्नादो भवति। यजमानदेवत्या
वै वपा। राजा महिमा। यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजति।
यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति। पुरस्तात्स्वाहाकारा
वा अन्ये देवाः। उपरिष्ठात्स्वाहाकारा अन्ये। ते वा
एतेऽश्व एव मेध्यं उभयेऽवरुध्यन्ते। यद्वपाम्महिम्नोभयतः
परियजति। तानेवोभयान्प्रीणाति॥४१॥

परियजति षट्॥१०॥ [१०]

वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्राजापत्यं कुर्यात्। या
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन व्यर्धयेत्। देवताभ्यः
समदन्दध्यात्। स्तेगान्दष्ट्राभ्याम्मुण्डूकां जम्येभिरिति।

आज्यमवदानं कृत्वा प्रतिसङ्ख्यायमाहुतीर्जुहोति। या एव देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन समर्धयति। न देवताभ्यः समदन्दधाति॥४२॥

चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै। प्रयासाय स्वाहेति पञ्चदशम्। पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः संवत्सर आप्यते। देवासुराः संयत्ता आसन्। तैऽब्रुवन्नग्नयः स्विष्टकृतः। अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धारामहे। अथैतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा अभवन्॥४३॥

पराऽसुराः। यत्स्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याभिभूत्यै। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तदधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते॥४४॥

अश्वशफेनं द्वितीयामाहुतिं जुहोति। पशवो वा एकशफम्।

रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो
 यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते।
 अयस्मयेन कमण्डलुना तृतीयां। आहुतिं जुहोत्यायास्यो
 वै प्रजाः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव प्रजा
 अन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र
 रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥

दधात्यर्भवन्मन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥११॥ [११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीयमभवत्।
 यदश्वस्तोमीयं जुहोति। समेधमेवैनमालभते। आज्येन
 जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्।
 मेधेनैवास्मिन्मेधन्दधाति। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
 बृहती॥४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
 समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्।
 पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा

बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो
द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं
पूर्वं होतव्यां ३ द्विपदां ३ इति। अश्वो वा अश्वस्तोमीयम्।
पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति।
तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः
प्रतिष्ठायपति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्।
यदन्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठयाश्च्यवेत। द्विपदा
अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्सर्धयति स्थापयति पञ्च च॥१२॥ [१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्
यत्संवत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।

सावित्रियो भवन्ति॥४९॥

इयं वै सविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते।
अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा इमाङ्गश्चनेत्याहुः।
तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति। यत्सावित्रियो भवन्ति।
सवितृप्रसूत एवैनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः
परा परावतङ्गन्तौ। यत्सायन्धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै
धृत्यै॥५०॥ यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।
यत्सायन्धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं
प्रजाः क्षेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव
तदन्विच्छति। तस्माद्विवा नष्टेष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
सायन्धृतीर्जुहोति। अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो
अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगक्षेमङ्कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकं च॥१३॥ [१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गामति। योऽश्वमेधेन यजते।
ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा।
श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषः श्रियमश्नुते।

वीणां ऽस्मै वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम्॥ ५२॥
 प्रभ्रं शुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत इति।
 ब्राह्मणो ऽन्यो गायेत्। राजन्यो ऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः।
 क्षत्रं राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः
 श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायेताम्।
 अपास्माद्राष्ट्रङ्गामेत्॥ ५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति। यदा खलु वै राजा
 कामयते। अथ ब्राह्मणञ्जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्।
 नक्तं राजन्यः। ब्रह्मणो वै रूपमहः। क्षत्रस्य रात्रिः। तथा
 हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतम्भवति।
 इत्यददा इत्ययजथा इत्यपच इति ब्राह्मणो गायेत्। इष्टापूर्तं
 वै ब्राह्मणस्य॥ ५४॥

इष्टापूर्तेनैवैनं स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा
 इत्यमुं सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धं वै राजन्यस्य।
 युद्धेनैवैनं स समर्धयति। अक्लृप्ता वा एतस्यर्तव इत्याहुः।
 यो ऽश्वमेधेन यजत इति। तिस्रो ऽन्यो गायति तिस्रो ऽन्यः।

षट्पंचन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेवास्मै कल्पयतः। ताभ्यां
संस्थायां। अनोयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति॥५५॥

गायैताङ्गामेद्वाह्यणस्य कल्पयतश्चत्वारि च॥१४॥ [१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वायन्ताः। तेभ्यो यदाहुतीं
जुहुयात्। लोकलोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा
मृत्यवे स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। लोकाल्लोकादेव
मृत्युमवयजते। नैनं लोकलोके मृत्युर्विन्दति। यदमुष्मै
स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति जुह्वत्सश्चक्षीत। बहं मृत्युममित्रं
कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा एवैकां जुहुयात्। एको वा
अमुष्मिल्लोके मृत्युः॥५६॥

अशनया मृत्युरेव। तमेवामुष्मिल्लोकेऽवयजते। भ्रूणहत्यायै
स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति। भ्रूणहत्यामेवाव यजते।
तदाहुः। यद्भ्रूणहत्या पात्र्याऽथ। कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियतु
इति। अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः। भ्रूणहत्या

वाव मृत्युरिति। यद्धूणहृत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति॥५७॥

मृत्युमेवाहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा। भ्रूणघ्ने भेषजं करोति। एतां ह वै मुण्डिभ औदन्यवः। भ्रूणहृत्यायै प्रायश्चित्तिं विदां चकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणं हन्ति। सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति। जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति। वरुणो वै जुम्बकः। अन्तत एव वरुणमवयजते। खलतेर्विक्रिधस्य शुक्लस्य पिङ्गाक्षस्य मूर्धं जुहोति। एतद्वै वरुणस्य रूपम्। रूपेणैव वरुणमवयजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धं जुहोति द्वे च॥१५॥ [१५]

वारुणो वा अश्वः। तन्देवतया व्यर्धयति। यत्प्राजापत्यं करोति। नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्याह। वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयति। नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयति।

नमोऽधिपतय इत्याह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवावरुन्धे। अधिपतिरस्यधिपतिम्मा
कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासमित्याह। अधिपतिमेवैनं
समानानां करोति। मान्धेहि मयि धेहीत्याह।
आशिषमेवैतामाशांस्ते। उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते
जुहोति। आलब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति। हुताय
स्वाहेति हुते जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै॥६०॥

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्च्यवते। योऽश्वमेधेन यजते।
आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम्। तान्पशूलभते प्रतिष्ठित्यै। यदाग्नेयो
भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवता एवावरुन्धे। ब्रह्म वा
अग्निः। क्षत्रमिन्द्रः। यदैन्द्राग्रो भवति॥६१॥

ब्रह्मक्षत्रे एवावरुन्धे। यदाश्विनो भवति। आशिषामवरुन्द्यै।
त्रयो भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रतिष्ठति।
अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषमिष्टिं निर्वपति।
दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।

अ॒ग्ने॒र्मन्वे॑ प्रथ॒मस्य॑ प्रचै॒तस् इति॑ याज्यानुवा॒क्या भवन्ति॑
सर्व॒त्वाय॑ ॥६२॥

अधिपतय॑ इत्या॒हर्भिजित्या॑ ऐन्द्रा॒ग्नो भवति॑ रुन्ध॒ एकं च॥१६॥ [१६]

यद्य॒श्वमु॑प॒तप॑द्विन्देत्। आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्।
सौ॒म्यश्च॒रुम्। सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालम्। यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति।
अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑भिरे॒वैन॑म्भिषज्यति। यत्सौ॒म्यो
भव॑ति। सोमो॑ वा ओष॑धीना॒ꣳ राजा॑। याभ्य॑ ए॒वैनं॑
विन्द॑ति॥६३॥

ताभिरे॒वैन॑म्भिषज्यति। यत्सा॑वि॒त्रो भव॑ति। स॒वि॒तृप्र॑सूत
ए॒वैन॑म्भिषज्यति। ए॒ताभिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिर्भिषज्यति। अ॒ग॒दो
हैव॑ भवति। पौ॒ष्णश्च॒रुन्निर्व॑पेत्। यदि॑ श्लो॒णः स्यात्। पू॒षा
वै श्लौ॒ण्यस्य॑ भि॒षक्। स ए॒वैन॑म्भिषज्यति। अ॒श्लो॒णो हैव॑
भव॑ति॥६४॥

रौ॒द्रश्च॒रुन्निर्व॑पेत्। यदि॑ म॒हती॑ दे॒वता॑ऽभि॒मन्ये॑त। ए॒तद्दे॒व॒त्यो
वा अ॒श्वः। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वता॑या भिषज्यति। अ॒ग॒दो हैव॑ भवति।

वैश्वानरन्द्वादशकपालं निर्वपेन्मृगाखुरे यदि नागच्छेत्। इयं
वा अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनमर्चिभ्यां परिरोधमानयति।
आहैव सुत्यमहर्गच्छति। यद्यधीयात्॥६५॥

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः। सौर्यं पयः। वायव्यं
आज्यभागः। यजमानो वा अश्वः। अहंसा वा एष
गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। यदहोमुचे
निर्वपति। अहंस एव तेन मुच्यते। यजमानो वा अश्वः।
रेतसा वा एष व्यूध्यते॥६६॥

यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। सौर्यं रेतः। यत्सौर्यं पयो
भवति। रेतसैवैनं स समर्धयति। यजमानो वा अश्वः।
गर्भेर्वा एष व्यूध्यते। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति।
वायव्या गर्भाः। यद्वायव्यं आज्यभागो भवति। गर्भैरेवैनं
स समर्धयति। अथो यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते।
इष्ट्वा वसीयान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्वोणो हैव भवत्यधीयाद्यते गर्भैरेवैनं स समर्धयति द्वे च॥१७॥ [१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मोदनान्तसंस्थिते निर्वपेत्।
 द्वादशभिर्वेष्टिभिर्यजेतेति। यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुं
 एनं यज्ञः स्यात्। पापीयास्तु स्यात्। आप्तानि वा एतस्य
 छन्दांसि। य ईजानः। तानि क एतावदाशु पुनः प्रयु-
 जीतेति। सर्वा वै संस्थिते यज्ञे वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयाम्नी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता।
 सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मोदनान्तसंस्थिते
 निर्वपेत्। प्रजापतिर्वा ओदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुं
 एनं यज्ञो भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति।
 द्वादशमासाः संवत्सरः। संवत्सर एव प्रतितिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकं च॥१८॥ [१८]

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन
 यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रभु
 भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं यज्ञः।
 सर्वं ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष

वै पयस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वं ह वै तत्र पयस्वद्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै विधृतो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः। आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नाम यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै क्लृप्तो नाम यज्ञः। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पयस्वान्नामं यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट् (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान्

विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः कुतो द्वादश ॥ ११॥ — [११]

ता॒र्प्येणाश्व॑ꣳ संज॑पयन्ति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्। य॒ज्ञेनै॒वैन॑ꣳ
सम॑र्धयन्ति। या॒मेन॒ साम्ना॑ प्र॒स्तोताऽनू॑पतिष्ठते।
य॒म॒लोक॑मे॒वैन॑ङ्गमयति। ता॒र्प्ये च॑ कृत्यधीवा॒से चाश्व॑ꣳ
संज॑पयन्ति। ए॒तद्वै प॑शूनाꣳ रू॒पम्। रू॒पेणै॒व प॑शूनवरुन्धे।
हि॒र॒ण्य॒क॒शि॒पु भ॑वति। तेज॒सोऽव॑रुद्धौ॥ ७३॥

रु॒क्मो भ॑वति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै। अश्वो॑ भवति।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पन्ता॒र्प्यम्। अ॒न्तरि॑क्षस्य
कृत्यधीवा॒सः। दि॒वो हि॑र॒ण्य॒क॒शि॒पु। आ॒दि॒त्यस्य॑ रु॒क्मः।
प्र॒जाप॑ते॒रश्वः॑। इ॒ममे॒व लो॒कन्ता॒र्प्येणा॑प्तोति॥ ७४॥

अ॒न्तरि॑क्षङ्कृत्यधीवा॒सेन॑। दि॒वꣳ हि॑र॒ण्य॒क॒शि॒पुना॑।
आ॒दि॒त्यꣳ रु॒क्मेण॑। अश्वे॑नै॒व मे॒ध्येन॑ प्र॒जाप॑तेः सायु॑ज्यꣳ
स॒लो॒कता॑माप्नोति। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑नाꣳ सायु॑ज्यम्।
सा॒र्ष्टिताꣳ स॒मान॑लो॒कता॑माप्नोति। योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते। य
उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥ ७५॥

अवरुद्ध्या आप्नोत्यष्टौ च॥ २०॥ — [२०]

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस
 आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वं श्वेतम्भूतन्दक्षिणामनयन्।
 तैऽब्रुवन्। यन्नोनेष्ट। स वर्यो भूदिति। तस्मादश्वं
 सवर्येत्याह्वयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरो दीयते। यत्प्रजापतिरालब्धोऽ
 तस्मादश्वो नाम॥ ७६॥

यच्छ्वयदरुरासीत्। तस्मादर्वा नाम। यत्सद्यो वाजान्तसुमजयत्।
 तस्माद्वाजी नाम। यदसुराणां लोकानादत्त। तस्मादादित्यो
 नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनम्।
 यदश्वमेधेऽग्नौ चित्य उत्तरवेदिमुपवपति। योनिमन्तमेवैनमायतनं
 करोति॥ ७७॥

योनिमानायतनवान्भवति। य एवं वेद। प्राणापानौ वा एतौ
 देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवावरुन्धे। ओजो बलं
 वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवावरुन्धे।
 अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनम्।
 यदश्वमेधेऽग्नौ चित्य उत्तरवेदिश्चिनोति। तावर्काश्वमेधौ।
 अर्काश्वमेधावेवावरुन्धे। अथो अर्काश्वमेधयोरेव

प्रतिष्ठति॥ ७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनञ्चत्वारि च॥ २१॥ _____ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुम्भूतम्मध्यालभन्त।
तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा
एतद्देवानामहः। यत्संवत्सरः। तस्मादश्वः पुरस्तात्संवत्सर
आलभ्यते। यत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः।
यत्सद्यो मेधोऽभवत्॥ ७९॥

तस्मादश्वमेधः। वेदुकोऽश्वमाशुम्भवति। य एवं वेद।
यद्वै तत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः प्रजापतेः
पशूनामनुरूपतमः। आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते। य एवं
वेद। सर्वाणि भूतानि सम्भृत्यालभते। समैनन्देवास्तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति। योऽश्वमेधेन यजते॥ ८०॥

य उं चैनमेवं वेद। एतद्वै तद्देवा एतान्देवताम्।
पशुम्भूतम्मध्यालभन्त। यज्ञमेव। यज्ञेन यज्ञमयजन्त
देवाः। कामप्रं यज्ञमकुर्वत। तेऽमृतत्वमकामयन्त।

तेऽमृतत्वमङ्गच्छन्। योऽश्वमेधेन यजते। देवानामेवायनेनैति॥८॥
 प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण। अपुनर्मरमेव
 गच्छति। एतस्य वै रूपेण पुरस्तात्प्राजापत्यमृषभं तूपरं
 बहुरूपमालभते। सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य
 जित्यै। सर्वमेव तेनाप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन
 यजते। य उ चैनमेवं वेद॥८२॥

मेधोऽर्भवद्यजन्त एति वेद॥२२॥ [२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य
 लोमं लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य
 लोमनी। यत्सायं प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं
 लोमं जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य
 मेध्यस्य लोमं लोमं जुह्वति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे
 वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। दृश्पूर्णमासौ
 वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे॥८३॥

यद्दृश्पूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति।

ए॒तद॑नु॒कृति॑ ह स्म॒ वै पु॒रा। अ॒श्व॑स्य॒ मे॒ध्य॑स्य प॒दे॒पदे॑
 जु॒ह्व॑ति। यो वा अ॒श्व॑स्य॒ मे॒ध्य॑स्य वि॒वर्त॑नं वेद॑। अ॒श्व॑स्यै॒व
 मे॒ध्य॑स्य वि॒वर्त॑ने॒विवर्त॑ने जुहोति। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽश्वः॑।
 स आ॑ह॒वनी॑य॒माग॑च्छति। तद्वि॒वर्त॑ते। यद॑ग्नि॒होत्रं॑ जुहोति।
 अ॒श्व॑स्यै॒व मे॒ध्य॑स्य वि॒वर्त॑ने॒विवर्त॑ने जुहोति। ए॒तद॑नु॒कृति॑ ह
 स्म॒ वै पु॒रा। अ॒श्व॑स्य॒ मे॒ध्य॑स्य वि॒वर्त॑ने॒विवर्त॑ने जुह्वति॥८४॥

प॒दे अ॑ग्नि॒होत्रं॑ जुहोति॒ त्रीणि॑ च॥२३॥ [२३]

प्र॒जाप॑ति॒स्तम॑ष्टादशिभिः प्र॒जाप॑तिरकामयतो॒भाव॑स्मै
 यु॒ञ्जन्ति॑ तेज॒साऽप॑प्राणा अप॒श्रीरू॑र्ध्वा प्र॒जाप॑तिः प्रेणाऽनुं
 प्रथ॒मेन॑ प्र॒जाप॑तिरकामयत म॒हान्वै॑श्वदे॒वो वा अ॒श्वोऽश्व॑स्य
 प्र॒जाप॑ति॒स्तं य॑ज्ञ॒क्रतु॑भि॒रप॒श्रीर्ब्रा॑ह्म॒णौ सर्व॑ेषु वा॒रु॒णो
 यद्य॒श्वन्त॑दा॒हुरे॒ष वै वि॒भूस्ता॑र्प्येणा॒दि॒त्याः प्र॒जाप॑तिं पि॒तर॒य्यौ
 वा अ॒श्व॑स्य॒ मे॒ध्य॑स्य॒ लोम॑नी॒ त्रयो॑विंशतिः॥२३॥

प्र॒जाप॑तिर॒स्मिँल्लो॒क उ॑त्तर॒तः श्रिय॑मे॒व प्र॒जाप॑तिरकामयत
 म॒हान्य॑त्प्रा॒तः प्र॒ वा ए॒ष ए॒भ्यो लो॒केभ्यः॑ सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑

पयः स्वद्य उं चैनमेवं वेदं चत्वार्यशीतिः॥८४॥

प्रजापतिरश्वमेधं जुह्वति॥

हरिः ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>